

V 4895

ฐปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตล้านคนประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1
(ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาวนพรหมานุกูล)
ลังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

A MODEL FOR THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' REALIZATION
IN DEMOCRACY BEHAVIOR IN STAGE 1 (PRATOM 3) OF WAT SAI
(THAWONPOMMANUGOON) SCHOOL JOMTONG DISTRICT
BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

วิทยานิพนธ์

ของ

นายสมยศ สาธโน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จฯ

ณ วันที่ 28 ส.ค. 2548

เลขทะเบียน 00197610

เลขเรียกหนังสือ

74

312.13

ผู้รับ

ผู้รับ

ผลงานนี้เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา^๑
ตามหลักสูตรครุศาสตร์ศิลป์ สาขาวิชาบริหารการศึกษา

พ.ศ. 2548

ISBN 974-373-444-9

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิทยานิพนธ์ รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1
(ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ถาวรสพวนานุกูล)
สังกัดสำนักงานเขตออมทอง กรุงเทพมหานคร

เดช นายสมยศ สารโย

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.สราญทร์ เศรษฐ์ชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณ์ ล้มบินูรณ์

กรรมการ อาจารย์ทวีศักดิ์ วงศ์ประดิษฐ์

ศรีชุมนุช
ล้มบินูรณ์
วงศ์ประดิษฐ์

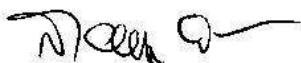
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

..... ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายงานบันทึกศึกษา

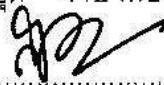
(ดร.สราญทร์ เศรษฐ์ชัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ดร.สราญทร์ จำปาทอง)

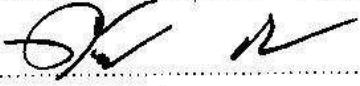
กรรมการ

(ดร.สราญทร์ เศรษฐ์ชัย)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณ์ ล้มบินูรณ์)

กรรมการ

(อาจารย์ทวีศักดิ์ วงศ์ประดิษฐ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยอนทิรา บุณยาทร)

กรรมการและเลขานุการ

(ดร.เปรมสุรีย์ เที่ยมทอง)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประกาศคุณปการ

งานวิจัยฉบับนี้ ได้จดประการความคิดจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์วีระ ประเสริฐศิลป์ ได้กล่าวถึงเรื่องคุณธรรมในด้านจิตสำนึกของตัวบุคคลเป็นสำคัญ และได้นำผลงานวิจัยในเรื่อง จิตสำนึกระยะชาติไปใช้มาให้ศึกษา ทำให้ผู้วิจัยเกิดความชื่นชอบในด้านคุณธรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตย จังคิด และจัดทำงานวิจัยฉบับนี้ขึ้น โดยได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดียิ่งจาก ท่านอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.สราญุทธ์ เศรษฐุจจ แล้วอาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ ให้คำแนะนำ ความคิดเห็นในเรื่องหลักการแนวทางการเขียนวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนปรับแก้ไขและตรวจสอบความเรียงจนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยมี ความซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อินทิรา บุณยาทร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.เพร็มสุรีย์ เที่ยมทอง กรรมการและเลขานุการ ได้สรุปความคิดเป็นแนวทางในการเขียนและ ปรับหัวข้อเค้าโครงงานวิจัยให้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรีเมืองคล เทพเรณุ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นายวินัย สุทิน ศึกษาธิการเขตบางบอน นางยุวรี ชุมทรัพย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนจันจะอุทิศ ที่ได้กรุณายกเว้นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำ เป็นอย่างดียิ่ง

งานวิจัยครั้งนี้จะไม่ประสบความสำเร็จได้เลย ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือในการจัดหา เอกสารเพิ่มเติมให้จากท่านอาจารย์สุวารี วัตยา ผู้ช่วยครุใหญ่โรงเรียนศรีอุลลักษณ์ อาจารย์ชลิตา แสง โสรจสุข ครุใหญ่โรงเรียนเสริมปัญญาอนุบาล อาจารย์วนิดา สินลอยมา ครุใหญ่โรงเรียนอนุบาล เสริมปัญญาพุฒาtan ที่ได้อนุเคราะห์จัดต่ายเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ และ พ.ต.ท.หญิงพชรา สินลอยมา ที่ได้ให้ความกรุณาปรับความสมบูรณ์ของเนื้อหาและรูปเล่มจนสำเร็จเป็นมาตรฐานของวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร และคณะครุโรงเรียนวัดไทร (ดาว彷รมานนูกุล) ทุกท่านที่ ได้ให้ความร่วมมือในการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วง ชั้น ที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ประการสุดท้ายขอขอบคุณนักศึกษาผู้ร่วมศึกษาหลักสูตร คุณศาสตรมหาบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นปฏิรูป 2 กลุ่ม DAC ทุกคนที่ร่วมเป็น กำลังใจ และคอยให้ความช่วยเหลือให้ความร่วมมือแก่ผู้วิจัยเสมอมา

นายสมยศ สารโย

รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมคิดสำนึกรักประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑

(ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓) โรงเรียนวัดไทร (ดาวพวนมหาณุญาล)

สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

A MODEL FOR THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' REALIZATION IN DEMOCRACY BEHAVIOR IN
STAGE 1 (PRATOM 3) OF WAT SAI (THAWONPOMMANUGOON) SCHOOL JOMTONG DISTRICT
BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

บทคัดย่อ

ขอ

นายสมยศ สารโภ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาริหารการศึกษา

พ.ศ. 2548

สมยศ สารโย (2548). รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ดาวพรหมานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. คณะกรรมการควบคุม : ดร.สรายุทธ เศรษฐุจาร พศ.สุวรรณ ลิ่มบริบูรณ์, อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความธรรม ด้านสามัคคีรวม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ดาวพรหมานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยก่อนและหลังการประเมิน ในด้านสามัคคีรวม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ดาวพรหมานุกูล) ช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) สำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็น ครูของโรงเรียนวัดไทร (ดาวพรหมานุกูล) ช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ดาวพรหมานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย การสร้างความตระหนักรู้ให้นักเรียนในโรงเรียนทุกคนได้เห็นปัญหาของพฤติกรรมข้อดีข้อเสีย ตลอดจนความสำคัญของการมีพุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ส่งผลต่อสันติภาพและสันติสุขในสังคม เพื่อนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติ การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย สร้างความตระหนักรู้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของพุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย จนนำไปสู่ พุติกรรมปฏิบัติตัวด้วยความเต็มใจจนเป็นวิถีชีวิต การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การเสริมแรง ยกย่องเชียญ การให้รางวัล และวิธีการเสริมแรงอื่น ๆ เพื่อให้กำลังใจนักเรียนที่มีพุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยเป็นประจำ โดยภาพรวมและรายด้าน ผลการวิจัยหลังการทดลองโดยภาพรวมปรากฏว่าเด็กได้มีพุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยสูงขึ้นทั้ง 3 ด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ดาวพวนมา้นฤกษ์) สังกัดสำนักงานเขต雍陶ของกรุงเทพมหานครก่อนและหลังการให้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทั้ง 3 ด้าน

A MODEL FOR THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' REALIZATION IN DEMOCRACY
BEHAVIOR IN STAGE 1 (PRATOM 3) OF WAT SAI (THAWONPOMMANUGOON)
SCHOOL JOMTONG DISTRICT BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

AN ABSTRACT

BY

MR. SOMYOT SARAYO

Presented in partial fulfillment of the requirements

For the Master of Education program in Educational Administration

At Bansomdejchaopraya Rajabhat University

2005

SOMYOT SARAYO (2005). A MODEL FOR THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' REALIZATION IN DEMOCRACY BEHAVIOR IN STAGE1 (PRATOM 3) OF WAT SAI (THAWONPOMMANUGOON) SCHOOL JOMTONG DISTRICT BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION. GRADUATE SCHOOL, BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT UNIVERSITY. ADVISORS : DR. SARAYUTH SETHAKHAJORN; ASSISTANT PROFESSOR SUPORN LIMBORIBOON; MR.THAWEE SAK JONGPRADUBGIAT

This research purpose as followings:

1. To make form of behavior development of students' realization of Thamma of respect, Thamma of unity and Thamma of wisdom of students stage 1 (pratom 3), Wat Sai school (Thawonpommanugoon) school Jomtong district Bangkok Metropolitan Administration.
2. To compare form of qualify of development of behavior and democracy consciousness of Thamma of respect, Thamma of unity and Thamma of wisdom, students stage 1 (pratom 3) Wat Sai school (Thawonpommanugoon) of Jomtong district Bangkok Metropolitan Administration.

Population whose used to research were 20 teachers who teach students stage 1 (pratom3) Wat Sai school (Thawonpommanugoon) of Jomtong district Bangkok Metropolitan Administration. Questionnaire of Rating Scale were used to collect data, and the statistics used to analyze data were percentage, mean and standard deviation

The result of research found that :

1. Model of behavior development of democracy consciousness of students Stage 1 (pratom 3) Wat Sai school, Jomtong district Bangkok Metropolitan Administration, combined with as followings :

- 1.1 To make the realization of students form of behavior development of students' realization by administrator, teacher , parent to good behave to be able to assist at student happen to consciousness in emphasis and behave follow a good model.

1.2 To manage some atmosphere and surrounding by consider activity in classroom and out classroom for promote of behavior development of students' realization of Thamma of respect, Thamma of unity and Thamma of wisdom of students.

1.3 To manage promotion activity to development of students' realization in classroom and out classroom to promote consider at board student democracy and affect promote to development of students.

1.4 To increase some power for individual and of classroom to respect Praise take pride in and bring of behavior development of democracy consciousness model of students.

2. The result of comparison of behavior development of democracy consciousness of students stage 1 (pratom 3), Wat Sai school (Thawornpommanugoon) for Thamma of respect, Thamma of unity and Thamma of wisdom appearing that it is quality and productivity in behavior development of democracy consciousness higher before using of features.

สารบัญ

	หน้า
ประกาศคุณูปการ	๐
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
สารบัญ	๒
สารบัญตาราง	๙
สารบัญแผนภูมิ	๙
บทที่	
 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานของการวิจัย	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	9
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายของประชาธิปไตย	10
คุณลักษณะพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	13
พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์	17
การปรับพฤติกรรมและการสร้างจิตสำนึก	21
บทบาทของโรงเรียนที่มีการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	25
การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	34
การสร้างความตระหนักให้นักเรียน	39
การจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน	43
การเสริมแรง	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	56
แบบแผนการวิจัย	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	76
สรุปผลในการวิจัย	77
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมประชาธิปไตย	
ภาคผนวก ข รายงานผู้เรียนรายตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	
ภาคผนวก ค หนังสือราชการ	
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	
ภาคผนวก จ ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สถานภาพส่วนตัวของครูผู้สอน	66
2 ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย.....	68
3 พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้รูปแบบการพัฒนา โดยรวมทุกด้าน.....	70
4 พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้รูปแบบการพัฒนา ด้านความธรรม จำแนกเป็นรายข้อ	71
5 พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้รูปแบบการพัฒนา ด้านสามัคคีธรรม จำแนกเป็นรายข้อ	72
6 พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้รูปแบบการพัฒนา ด้านปัญญาธรรม จำแนกเป็นรายข้อ	74

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 ครอบแนวคิดรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	8
2 การปลูกฝังประชาธิปไตยในโรงเรียนตามความคิดเห็นของจorch์น ดิวอี้	28
3 การจัดกิจกรรมสร้างเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	45
5 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	60

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การปกครองในระบบประชาธิปไตย เป็นการยอมรับความสำคัญของสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามกฎหมายกำหนด เช่น การพูด การแสดงความคิดเห็น การนับถือศาสนา การเลือกประกอบอาชีพ การกระทำอื่น ๆ ที่ทำให้สังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และสังคม จะเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แข็งแกร่งได้ ถ้าประชาชนเข้าใจวิธีชีวิตแบบประชาธิปไตยโดยทุกคน มีสักดิศริความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน มีความเกรงใจ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เคารพสิทธิของผู้อื่นและนำไปสู่ผลลัพธ์เม็ดสิทธิของผู้อื่นก็รู้จักขอโทษและให้อภัยกัน คนในสังคมก็จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

องค์ประกอบพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย จะต้องประกอบด้วย ด้านความธรรม คือ การที่ทุกคนต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งทางกาย วาจา และความคิด ด้านสามัคคีธรรม คือ มีการแบ่งปัน ร่วมมือประสานกัน การที่บุคคลมีความสามารถในการดัดแปลง รับอาสางานไปทำไม่เบื่องเบี้ยง และด้านปัญญาธรรม คือ มีความเชื่อมั่นในวิธีการแห่งปัญญา การร่วมมือกัน มีความสามัคคี ซึ่งรวมไปถึงการได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาปัญญา เพื่อนำมาใช้ในการร่วมมือกัน (ป.อ. ปยุตโต 2541 : 61)

สังคมประชาธิปไตยของไทยในปัจจุบันมักจะมีปัญหาการขาดพฤติกรรมจิตสำนัก การขาดวินัยในตนของบุคคลที่ยังยึดถืออัตตา มุ่งหวังแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้ง ดังเช่น การแย่งกันชื่นชม เมื่อ การชั่งรถบนห้องถนนที่พยายามจะแทรกซ้ายแทรกขวา การแย่งกันชื่อสินค้า หรืออาหารรับประทาน ตลอดจนการแย่งกันรับบริการอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของตัวเอง ทำให้ต้องมีป้ายประกาศบอกความประพฤติทางพฤติกรรมสำนึกประชาธิปไตยว่า “ขึ้นลงทางขاتามะพานลอยคนข้ามถนนและสถานที่ราชการ ตามธนาคารมีข้อความเขียนว่า “กรุณารៀบดែង” บนรถสองแถวจะมีข้อความว่า “กรุณาน់ចิดតាន់នៅពេល 4 គីឡូម៉ែត្រ” แม้กระนั้นความปลดปล่อยในสิ่งที่จะต้องทำป้ายโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ว่า “เปิดไฟแล้วใส่หมวกกันน็อก เมื่อรับใช้รถจักรยานยนต์”

ความสำคัญของพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย คือ ความสำคัญในด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรมและด้านปัญญาธรรม ถ้าสังคมขาดไปจะทำให้สังคมไม่เคารพกันทางกาย ไม่ให้เกียรติผู้อื่น หรือผู้อื่นที่อายุมากกว่าตลอดจนการไม่ให้การต้อนรับบุคคล ไม่แสดงความ

ເລື່ອເພື່ອ ອົງກນແລະກັນ ມີການພູດວາຈາທີ່ໄມ່ແໜ້ນສະກັບກາລເທະ ໃຫ້ຄຳພູດໄມ່ແໜ້ນສະກັບຮຽນຂະໜາດ ຂອບພູດຈາໄມ່ສຸກາພ ກ້າວຮ້າວສອດເສີຍດຳທໍາໄให້ຜູ້ອື່ນເກີດຄວາມເຕືອດຮ້ອນ ຂອບທີ່ຈະປະເພດຖິຕິຕັນນໍາຄວາມລັບຂອງບຸກຄລອື່ນໄປເປີດແຍ ຂອບທີ່ຈະພູດນິນທານລອກລວງ ໄມເຄາຣພສີທີ່ຂອງຜູ້ອື່ນທັງກ່າຍແລະວາຈາ ໄມຮູ້ຈັກເຄາຣພສີທີ່ຂອງຜູ້ມາກ່ອນມາຫລັງ ໄມເຄາຣພໃນຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງຂອງເຄື່ອງໃໝ່ ໄມຮູ້ຈັກຂອອນນຸ່າມເມື່ອເຂົ້າໄປໃນທີ່ຢູ່ອາຊີຍຂອງບຸກຄລອື່ນ ໄມຍອນຮັບພື້ນຄວາມຄິດເຫັນຂອງບຸກຄລອື່ນ ເມື່ອມີຜູ້ພູດເສັນຄວາມຄິດເຫັນກໍໄມ່ຍອນຮັບພົງ ໄມເຄາຣພກງໝາຍຮະເນີນຂອງສັງຄນ ໄມເຄາຣວັດນອຮ່ວມປະເພີນິກງາງເກັນທີ່ຂອງສັງຄນ ກງໝາຍຂອງປະເທດຫາຕີ ໄມຮັກຫາຫຼືປະສານປະໂຍ້ນຂອງສ່ວນຮວມ ໄມທຳງານຮ່ວມກັນອ່າງສັນຕິວິທີ ໄມຮູ້ຈັກປະນີປະນອມ ໄມມີການເສີຍສະຄວາມສຸຂສ່ວນຕົນຫຼືອໝູດນະ ເພື່ອປະໂຍ້ນຂອງສ່ວນຮວມຫຼືອຂອງຫາຕີ ໄມຮັບຜິດຂອບຕ່ອນນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກສ່ວນຮວມແລະໜ້າທີ່ຕ່ອສັງຄນ ຕດອດຈົນກາຮັດຕືວັດເປັນໃຫຍ່ ໄມຮູ້ຈັກຮັບພົງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ອື່ນ ໄມປົງປັບຕິຕາມນີ້ຂອງເສີຍສ່ວນນາກໃນທີ່ປະຊຸມ ໄມເນັ້ນການໃຫ້ປ່ອນໝາຫຼືເຫຼຸ່າພຸດໃນກາຮັດສິນປ່ອນໝາ ໄມຮ່ວມກັນຄິດ ໄມຮ່ວມກັນຕັດສິນໃຈ ສັງຄນເມື່ອມີປ່ອນໝາໄດ້ແຍ້ງໃນໜີມຄະນະຈະໄມ່ປ່ວຍກັນອົງປາຍໄໃໝ່ເປັນໄປໃນທາງທີ່ຈະຍຸດືປ່ອນໝາດ້ວຍກາຮອກເສີຍອ່າຍເດືອນ

ประชาธิปไตยนอกรากจากจะหมายถึงการเมืองการปกครองแล้ว ยังจะเป็นกรอบความคิดที่บุคคลจะนำเอาหลักการประชาธิปไตยมาปฏิบัติเป็นพฤติกรรมในการดำเนินวิถีชีวิตและใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างมีเหตุผล มีเสรีภาพและมีความยุติธรรม ซึ่งพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมแสดงถึงความเชื่อพื้นฐานความรู้สึกนึกคิด ค่านิยมและเจตคติของแต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี คนในสังคมประชาธิปไตยก็เช่นเดียวกัน พฤติกรรมยอมแสดงถึงความเชื่อ ความศรัทธาในคุณค่าความเป็นมนุษย์ที่มีสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคเท่าเทียมกันตามธรรมชาติที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากบ้าน โรงเรียน และระบบการปกครองของรัฐ โดยซึ่งขับมาแต่เยาว์วัยจนเป็นผู้ใหญ่ จนกระทั่งจิตสำนึกแสดงถึงความศรัทธาต่อการปกครองตามระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และพฤติกรรมแห่งวิถีชีวิตในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม แสดงถึงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม มองเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกัน ทุกคนมีค่าเท่าเทียมกัน จิตสำนึกที่มีต่อการปกครอง ความศรัทธาต่อการปกครองที่แสดงออกให้เห็นเด่นชัดได้ด้วยการเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น เคราะห์ในการแสดงความคิดการตัดสินใจโดยใช้เสียงช่างมาก ปฏิบัติตามกฎเกตุของสังคมมีจิตสำนึกต่อการแสดงออก เท่น การแสดงออกในความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการสร้างงานหรือปฎิบัติงาน (กอบกุล ดิษฐ์เย้ม 2543 : 17)

เมื่อพิจารณาดูสังคมปัจจุบันยังขาดจิตสำนึกประชาธิปไตยอยู่เป็นอย่างมาก ทำให้มองคุณสังคมมีความเสื่อมลงทุก ๆ วัน ซึ่งควรที่จะต้องมีการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

1. ด้านความช่วยเหลือ ควรให้เด็กได้แสดงออกถึงเรื่องการแต่งกายที่ถูกต้องตามกฎระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียน เครารพและให้ความสำคัญผู้ฟังและผู้พูด พูดแสดงความคิดเห็นโดยใช้เหตุผลเหมาะสมกับสถานการณ์ ปฏิบัติตามข้อตกลงและมติของกลุ่มไม่ละเมิดสถานที่ส่วนตัว ของผู้อื่น ไม่ละเมิดทรัพย์สินของผู้อื่นและของส่วนรวม ยอมรับผู้อื่นและชุมชนเชิญผู้อื่นที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่หลอกลวง ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่บุคคลอื่น ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ประเทศชาติ ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ครอบครัว ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ชุมชน ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่สังคม ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ประเทศชาติ ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่โลก

2. ด้านสนับสนุนคือร่วม ควรให้เด็กได้แสดงออกถึงเรื่องการทำงานร่วมกัน ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จทุกงาน มีความรับผิดชอบในผลงานของกลุ่ม และร่วมกันปรับปรุงแก้ไข เมื่อมีปัญหาแสดงความยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำกิจกรรมร่วมกัน สร้างความตระหนักในการอยู่ร่วมกัน เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยความสนับสนุนใจและเติมใจอย่างสนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามระเบียบและมติของกลุ่ม ไม่แสดงพฤติกรรมที่บังบัดดึงการรังแกหรือเมียดเบี้ยนผู้อื่น พูดจาสุภาพมีสัมมาคาระต่อผู้ใหญ่ มีความรื่นเริงสุขไม่เอาชู้ของผู้อื่น มาเป็นของตน ไม่สร้างปัญหา ซึ่งนำมาถึงการทะเลาะวิวาท

3. ด้านปัญญาอธรรม ควรให้เด็กได้แสดงถึงเรื่องการมีเหตุผลเมื่อต้องมีการตัดสินใจ หรือ มีการซักถามโดยชอบ และให้ยอมรับพึงข้อบกพร่องของตนเอง ของกลุ่ม และพยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น แก้ปัญหาโดยให้เหตุผลอย่างมีวิจารณญาณ พูด และแสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณ ระบุและอธิบายเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจได้เกือบทุกสถานการณ์ สามารถเสนอแนะการดำเนินงานของกลุ่มได้ มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มทุกชั้นตอนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาโรงเรียนตามระบบประชาธิปไตย สามารถชี้แจงข่าวสาร และการเคลื่อนไหวของโรงเรียนให้ประชาชนได้ทราบ มีจิตสำนึกในการอุปแบบประชาธิปไตย โดยการออกเสียงในการเลือกตั้งภายในโรงเรียน

4. ด้านการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนสามารถส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมประชาธิปไตยในด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนได้

5. ด้านการสร้างความตระหนักให้นักเรียนเล็งเห็นความสำคัญของพฤติกรรมประชาธิปไตย จะช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกระยะยาว

6. ด้านการมีส่วนร่วม การที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการพัฒนาพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ตามกรอบแห่งพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยในโรงเรียน มีผลทำให้ นักเรียนมีพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยดีขึ้นได้

7. ด้านการจัดกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สามารถส่งเสริมพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยในด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนได้

8. ด้านการเสริมแรงด้วยการยกย่องและชมเชย ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และนำไปเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตามกรอบแห่งพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของ นักเรียนได้

ฉะนั้น การพัฒนาพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย จะต้องถ่ายทอดความรู้ ด้านพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย และปลูกฝังให้เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ทั้งทางบ้าน และทางโรงเรียน จะสอนกันแต่เพียงภาคทฤษฎีในชั้นเรียนไม่ได้ อีกทั้งควรดำเนินการพร้อมกัน ทุกจุด ทุกด้าน ทุกเวลา และสถานที่ โดยนักเรียนได้ฝึกจากการปฏิบัติตัวอยู่ตนเองอย่างเป็นอิสระ โดยมีครูเป็นผู้ดูอยให้คำแนะนำปรึกษา

จากการสังเกตพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ภาครพรมานุกูล) สำนักงานเขตฯ ของ กรุงเทพมหานคร ช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3) จำนวน 270 คน พบร่วมกัน ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ดังนี้

1. ด้านคุณธรรม เด็กจะไม่ให้ความเคารพซึ่งกันและกัน ไม่แสดงความเคารพ ผู้อายุโสกงว่า ไม่มีการแสดงความต้อนรับแก่บุคคล ไม่มีความเอื้อเพื่อซึ่งกันและกัน การพูดจา ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะจะใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมกับฐานะบุคคล เวลาพูดจะพูดคำที่ไม่สุภาพ ก้าวร้าวตลอดเสียด พูดแต่สิ่งที่จะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ชอบที่จะพูดนินทา โกหกหลอกลวง ไม่แสดงความเคารพในสิทธิของผู้อื่น ทั้งทางกายและวาจา ไม่เคารพในสิทธิ公民权 ไม่เคารพในความเป็นเจ้าของเครื่องใช้ ไม่แสดงการขออนุญาตเมื่อเข้าไปในที่อยู่อาศัยของผู้อื่น อีกทั้งยังไม่แสดงความเคารพในความคิดเห็นของบุคคลอื่น ไม่รับฟังด้วยความตั้งใจ ไม่คิดว่า ผู้อื่นได้เสนอความคิดที่ดีกว่าตน ไม่เคารพในการมีเสรีภาพ และการใช้เสรีภาพในการแสดงออก ของกฎหมาย และชนบทรวมเนียมประเพณี และยังไม่เคารพในกฎระเบียบของสังคม โดยเฉพาะ กฎระเบียบของทางโรงเรียนที่ได้ตั้งกำหนดไว้

2. ด้านสามัคคีธรรม เด็กจะไม่รู้จักประสานปรายโดยที่จะยึดถือประโยชน์ของตนเองเป็น ที่ตั้ง จะไม่ทำงานร่วมกันอย่างสันติวิธี ไม่รู้จักประนีประนอม ไม่คิดคำนึงถึงประโยชน์ของ

ส่วนรวม ไม่มีการเดียดต่อกลุ่มความสุขส่วนตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม การทำงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ก็มิให้ความร่วมมือ ไม่มีการวางแผนร่วมกัน ถึงตอนจะให้ความช่วยเหลือก็กระทำอย่างไม่ตั้งใจ ชอบที่จะหลีกเลี่ยง หรือทำแบบเอาเบรียบผู้อื่น ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ของสังคม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม หากความเป็นหน้าหนีงใจเดียวกัน

3. ด้านปัญญาธรรม เด็กชอบที่จะยืดถือตนเองเป็นใหญ่ ไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ไม่ปฏิบัติตามมติของเดียงซ่างส่วนมาก ไม่รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ไม่คิดที่จะใช้ปัญหา หรือใช้เหตุผลและความถูกต้องในการตัดสินปัญหา ชอบที่จะใช้เดียงซ่างมากตัดสินปัญหาเสมอ ไม่รู้จักการตัดสินใจในการที่จะต้องแก้ปัญหาร่วมกัน ด้วยวิธีการอภิปราย ซักจุ่ง แนะนำด้วยเหตุผล ที่ดี

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า โรงเรียนวัดไทร (ภาวนารามนฤกูล) สำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร เป็นสถาบันทางการศึกษาที่จะต้องส่งเสริมพัฒนาระบบคิดสำนึกราชบูรณะ ทั้งด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เพื่อให้เด็กได้เป็นเด็กที่เก่งดีมีสุข (พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างรูปแบบการพัฒนาพัฒนาระบบคิดสำนึกราชบูรณะ ให้ในโรงเรียนวัดไทร (ภาวนารามนฤกูล) สำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) และเพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาพัฒนาระบบคิดสำนึกราชบูรณะ ของนักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ภาวนารามนฤกูล) สำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานครต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการ พัฒนาพัฒนาระบบคิดสำนึกราชบูรณะ ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาวนารามนฤกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาระบบคิดสำนึกราชบูรณะ ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาวนารามนฤกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้นนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. พื้นที่การศึกษา ได้แก่ โรงเรียนวัดไทร (ดาวรพรมานุกูล) เลขที่ 12 หมู่ 2 ซอยเอกชัย 23 แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร 10150
2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คณบดีและครูที่สอนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 20 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา คือ รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม โดยมีตัวแปรต้น คือ ครุ 20 คน และตัวแปรตาม คือ นักเรียน 270 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่เพิ่งประสบครั้งแรกทางด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม
2. พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนได้แสดงออกในด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม และอาจรวมความถึงพฤติกรรมการกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า
3. ด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม หมายถึง การเคารพในสิทธิของผู้อื่น รู้จักแบ่งใจให้เกียรติผู้อื่น
4. ด้านสามัคคีธรรม หมายถึง การร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจทำงาน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม
5. ด้านปัญญาธรรม หมายถึง การใช้เหตุผลในการทำงานและตัดสินปัญหาร่วมกันโดยไม่ใช้อารมณ์หรือคติ
6. ช่วงชั้นการศึกษา หมายถึง ช่วงชั้นการศึกษาชั้นพื้นฐานในช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ดาวรพรมานุกูล)
7. คณบดี หมายถึง ผู้ที่ให้ความรู้ มีหน้าที่อบรมสั่งสอนแก่นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ดาวรพรมานุกูล)

สมมุติฐานของการวิจัย

ภายหลังการใช้รูปแบบ การพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมแล้ว นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทย (ถาวrophานานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรม จิตสำนึกลักษณะเดียวกันการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษารูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับ ประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทย (ถาวrophานานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยทั้ง 3 ด้าน ผู้วิจัยมีความมุ่งหวังให้เกิดขึ้น จนเป็นสิ่ยประจักษ์เป็นวิถีชีวิตได้ปฏิบัติ และได้จัดรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยไว้เป็นชั้นตอน ดังนี้

1. สร้างความตระหนักให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทย (ถาวrophานานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ได้เห็นความสำคัญของ พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรมและด้านปัญญาธรรม โดย สร้างความตระหนักให้แก่นักเรียนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

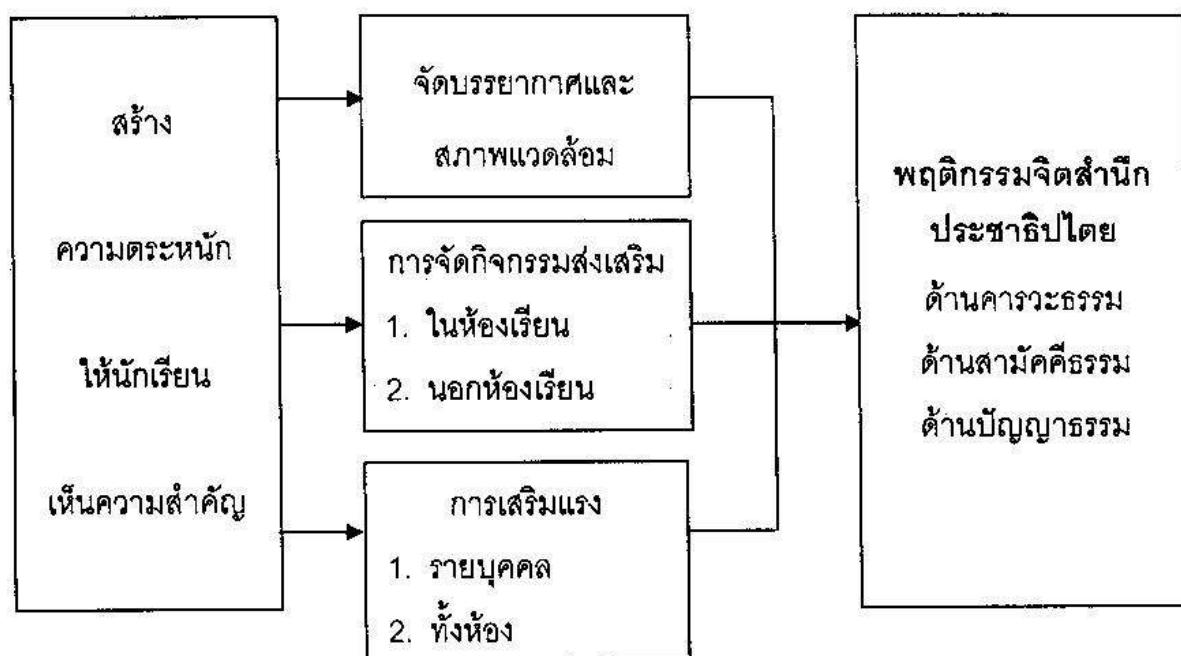
2. การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของการแสดงออกถึงพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน โรงเรียนวัดไทย (ถาวrophานานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร เกิดพฤติกรรม จิตสำนึกประชาธิปไตย เป็นไปตามความต้องการ ทั้ง 3 ด้าน

3. จัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ทั้งด้านความธรรม ด้าน สามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เพื่อเป็นวิถีชีวิตประชาธิปไตยแก่นักเรียน ซึ่งจะต้องทำให้ เกิดขึ้นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

4. การเสริมแรงมีทั้งการเสริมแรงให้นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการยกย่อง ชมเชย และ การให้รางวัลแก่นักเรียนในห้องเรียนนั้น ๆ การมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยโดยรวมที่ดีที่สุด ควรประกาศเกียรติคุณ โดยให้นักเรียนได้รับเกียรติบัตรเป็นรางวัลเสริมแรง จะช่วยทำให้บุคคลที่ ประพฤติปฏิบัติเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจต่อการยกย่อง ชมเชย และรางวัลเสริมแรงที่ได้รับจนเกิด

เป็นแรงบันดาลใจให้ประพฤติปฏิบัติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยทั้ง 3 ด้านด้วยความเต็มใจ และปฏิบัติเป็นประจำจนเป็นนิสัยและเป็นวิถีชีวิตประชาธิปไตย

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดของรูปแบบการพัฒนาพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความchrom ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทย (ดาวพรหมานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตฯ ของ กทม เทพมahanakorn

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดรูปแบบการพัฒนาพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- โรงเรียนวัดไทย (ดาวพรหมานุกูล) ได้มีรูปแบบการพัฒนาพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความchrom ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพนำไปปฏิบัติได้จริง ฝึกฝน พร้อมทั้งเสริมสร้างพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยทั้ง 3 ด้าน ให้กับนักเรียนโรงเรียนวัดไทย (ดาวพรหมานุกูล) จนเป็นนิสัย หรือเป็นวิถีชีวิตประชาธิปไตยที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. นักเรียนในโรงเรียนวัดไทย (ดาวพวนมหานุกูล) จะประพฤติตนเป็นผู้มีพุทธิกรรม
จิตสำนึกรักปรัชญาอิปไตยทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เป็น
แบบอย่างในสังคมได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความช่วยเหลือ ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพราหมาณ์กุล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความหมายของประชาธิปไตย
2. คุณลักษณะพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย
3. พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์
4. การปรับพัฒนาพฤติกรรมและการสร้างจิตสำนึก
5. บทบาทของโรงเรียนที่มีการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย
6. การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย
7. การสร้างความตระหนักให้นักเรียน
8. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน
9. การเสริมแรง
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของประชาธิปไตย

จอห์น ดิวอี้ (Dewey 1967 : 81 - 89) และเคสเซล (Kessel 1970 : 3 - 4) ได้เน้นถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน โดยให้ความหมายของประชาธิปไตยไปในลักษณะคือแบบการปกครองแบบวิถีชีวิต ริ่งแบบวิถีชีวิตคือ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ 3 ประการ ดังนี้

ประกอบแรก มีความชื่นชม หมายถึง ความเคารพซึ่งกันและกัน เช่น ความเคารพในสิทธิและเสรีภาพซึ่งกันและกัน ความเคารพในความคิดเห็น และการกระทำอกรมาโดยไม่ล่วงเกินผู้อื่น

ประการที่สอง มีความสามัคคีธรรม หมายถึง การแบ่งปันกัน การร่วมมือกันและประสานงานกันตามอัตภาพ และทำตามมติของส่วนร่วมที่ได้วางแผนไว้ “ไม่ป้ายเบียง ไม่นลิกเลียง”

ประการที่สาม มีปัญญาธรรม หมายถึง การมีความเชื่อในกระบวนการทางปัญญา เช่น การทำงานหรือกิจกรรมใด ๆ ด้วยความรอบคอบ และการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์

สาโนรา บัวศรี (2520 : 66 - 68) ได้ให้ความหมายของประชาธิปไตยเป็น 3 สถานะ ได้แก่ องค์รวมของประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของลัสกี (Laski 1967 : 84) คือ

1. ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นอุดมคติ หมายถึง การมีศรัทธา และความเชื่อมั่นในสติปัญญา เหตุผลและความสามารถของบุคคล เทิดทูนอิสรภาพ และเสรีภาพของมนุษย์ ยอมรับการปฏิบัติตามขอบเขตของกฎหมาย

2. ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นระบบการเมืองและวิธีการจัดระเบียบการปกครอง หมายถึงระบบการเมืองที่ถืออำนาจเป็นของประชาชน มาจากประชาชน รัฐบาลเป็นเพียงผู้ได้รับมอบให้ทำหน้าที่แทนประชาชน และประชาชนมีโอกาสเปลี่ยนแปลงผู้ใช้อำนาจแทนตนได้ โดยการเลือกตั้งตามกำหนดเวลา

3. ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นวิถีชีวิต หรือวิถีทางการดำเนินชีวิตประจำวัน หมายถึง การอยู่ร่วมกัน ปฏิบัติต่อ กันด้วยความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน ไม่ก้าวเกินในสิทธิผู้อื่น เคราะห์ กฎกติกาทางสังคม ร่วมมือกันรับผิดชอบ และทำประโยชน์เพื่อส่วนร่วม ตลอดจนการใช้สติปัญญา ในการแก้ปัญหาใช้สิทธิของตนเองอย่างสมบูรณ์ภายในขอบเขตของกฎหมาย และกติกาของสังคม

ชาโนนทร์ กรวยวิเชียร (2518 : 1) ได้ให้ความหมายของคำว่า "ประชาธิปไตย" หมายถึง ระบบการปกครองประเภทระบบหนึ่ง ซึ่งเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ประชาชนนี้หมายถึง ปวงชนทั้งชาติ มีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบในการปกครอง แผ่นดินอย่างเสมอภาคกัน ในแบบของศีลธรรม ระบบประชาธิปไตย มีหลักการที่มีรากฐาน สืบทอดมาจากศีลธรรมอย่างแท้จริง คือ ระบบประชาธิปไตย เคารพในความเป็นธรรม (Justice) เหตุผล (Reason) เมตตา (Compassion) ความศรัทธาในมนุษย์ชาติ (Faith in man) และความเคารพในเกียรติภูมิแห่งมนุษย์ชน (Human dignity)

เอกวิทย์ ณ ตลาด (2541 : 61 – 62) กล่าวไว้ในคำบรรยายเรื่อง ความอยู่รอดของสังคมไทยกับการพัฒนาวินัย และสร้างเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยว่า "ประชาธิปไตย เป็นวัฒนธรรมของการอยู่ร่วมกันของคนในประเทศ ประเทศหนึ่งหรือหลาย ๆ ประเทศที่ถือหลักการใช้สิทธิ ใช้เสียงเพื่อประโยชน์ส่วนร่วมกันอย่างเสมอภาค" ดังนั้น ประชาธิปไตยจึงเป็นเรื่องการยอมรับหลักการอยู่ร่วมกันและต้องสำนึกรักในหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลที่พึงมีต่อกัน สามารถร่วมมือร่วมใจกันทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมได้

พจน์ สะเพียรชัย (2544 : 22) ได้ให้ความหมายของประชาธิปไตยไว้ว่า ประชาธิปไตย คือ

1. หลักของเหตุผล
2. สิทธิที่เท่าเทียมกันตามนัยแห่งกฎหมาย
3. อำนาจทั้งปวงที่เป็นของประชาชนทั้งหมด
4. โครงสร้างของสังคมกลั่นกันตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และมีการเปลี่ยนแปลง ด้วยบุคคลได้ตามความเหมาะสม
5. ความเคารพในสิทธิ และเอกสารสิทธิ์ของบุคคล หลักการของความเสมอภาค เศรษฐภาพ และภราดรภาพ
6. เศรษฐภาพในการแสดงความคิดเห็น และเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระทำให้ เพิ่มพูนความรู้และสามารถในการแก้ปัญหา
7. การประสานที่ดีทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
8. กสุ่มผู้นำและกลุ่มผู้ตาม วางแผนร่วมกัน แบ่งงานกันไปตามความสามารถ และ ความรับผิดชอบ
9. การฝึกให้พึงตนเอง มีอิสรภาพการใช้เหตุผล เคราะฟในสิทธิของผู้อื่น รักษาสิทธิของ ตนและความยุติธรรม
10. วินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีประสิทธิภาพในการทำงาน มีจิตใจกว้างขวาง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป จากตนเองได้ มีอิสรامีความริเริ่มสร้างสรรค์เชื่อมั่นในหลัก ของเหตุผล และสามารถแก้ปัญหาด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ในขณะที่ ฐานะ ฐานะ ฐานะ (2523 : 87) และโคลา อาเรีย (2541 : 93 - 34) มีความคิดเห็น ต่างกันไปบางประเด็น ว่าประชาธิปไตย คือ รูปแบบการปกครองที่ประชาชนเป็นเจ้าของ อำนาจ ดังนั้นหัวใจของประชาธิปไตยคือ การรับรองและประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชน

จากทฤษฎีดังกล่าว สรุปได้ว่า ความหมายของประชาธิปไตย หมายถึง การกำหนด กฎเกณฑ์ของวัฒนธรรม การอยู่ร่วมกัน และการยอมรับสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกัน โดยให้คนทุกคนมี ส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมร่วมกันอย่างเสมอภาคกันในสังคม โดยมีหลัก ปฏิบัติในทางประชาธิปไตยร่วมกัน อันได้แก่ การรู้จักและเคารพในสิทธิหน้าที่แห่งตน ภายใต้ ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด มีความยุติธรรมและยึดถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด เป็นผู้ที่ทั้งนำและตาม ได้ดี และการรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทำงานเป็นหมู่คณะ เคราะฟในเศรษฐภาพในความเสมอภาคของความเป็นมนุษย์ มีความซื่อสัตย์ และมีวินัยในตนเอง มี

ความเมตตาธรรมและห่วงใยผู้อื่น เป็นผู้มีใจกว้างพิจารณาปัญหาด้วยหลักการแห่งความคิดไม่มีการใช้กำลัง มีความอดทนอดกลั้น

คุณลักษณะพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

ประชาธิปไตยนอกจากจะหมายถึง การเมืองการปกครองแล้วยังจะเป็นกรอบความคิดที่บุคคลนำเอาหลักการประชาธิปไตยมาปฏิบัติเป็นวิถีชีวิต หรือพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต และให้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างมีเหตุผล มีเสรีภาพและมีความยุติธรรม พฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม แสดงถึงความเชื่อพื้นฐาน ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยมและเจตคติของแต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี คนในสังคมประชาธิปไตยก็เป็นเดียวกัน พฤติกรรมยอมแสดงถึงความเชื่อ ความศรัทธาในคุณค่าความเป็นมนุษย์ที่มีสิทธิเสรีภาพ และความเต็มอภิภูมิที่ไม่ต้องกังวลตามธรรมชาติที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากบ้าน โรงเรียน และระบบการปกครองของรัฐโดยชีมชับมาตั้งแต่เยาว์วัย จนเป็นผู้ใหญ่ จนกระทั่งจิตสำนึกแสดงถึง ความศรัทธาต่อการปกครองตามระบบประชาธิปไตย อย่างแท้จริงและพฤติกรรมแห่งวิถีชีวิตในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมแสดงถึง ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม มองเห็นคุณค่าของความยุติธรรมกัน ทุกคนมีค่าเท่าเทียมกัน จิตสำนึกที่มีต่อการปกครอง ความศรัทธาต่อการปกครอง ที่แสดงออกให้เห็นเด่นชัดได้ด้วยการเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น เคราะห์ในการแสดงความคิดการตัดสินใจ โดยใช้เสียงร้องมาก ปฏิบัติตามกฎ กติกาของสังคม มีจิตสำนึกต่อการแสดงออก เช่น การแสดงออกในความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการสร้างงานหรือปฏิบัติงาน ในการปลูกฝังเด็กให้มีจิตสำนึก ให้มีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยนั้น จะต้องสร้างความตระหนักรู้และเจตคติที่ดีให้กับเด็กเมื่อยาวยังก่อน (กอบกุล ดิษฐ์ยั่ม 2543 : 17)

เพนนอค (Pennock 1979 : 236 – 255) ได้กล่าวสรุปลักษณะของผู้มีพฤติกรรมประชาธิปไตย ในลักษณะของวิถีชีวิตที่เป็นประชาธิปไตยไว้ดังนี้

1. ความมีเหตุผล
2. ความเคารพซึ่งกันและกัน
 - 2.1 ความเคารพในความเป็นมนุษย์
 - 2.2 ความเคารพในความสามารถ
3. การตกลงกันอย่างสันติวิธีด้วย การประนีประนอม และอดกลั้น เมื่อมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน
4. การดำเนินชีวิตอย่างเสรีภาพได้กฎหมาย และไม่ถูกแทรกแซงจากรัฐ

ทิศนา ๔๙๘๘๘ (๒๕๓๖ : ๗) และดุสิต โภณสันเทียะ (๒๕๓๘ : ๕๖) ได้แสดงความคิดเห็น ให้คล้ายคลึงกันคือพฤติกรรมต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความไว้ใจได้ ความผูกพันกับงาน ความละเมียด ขอบเขตการทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีความมานะพากเพียรพยายาม

2. ความมีจิตใจกว้าง พร้อมที่จะยอมรับฟังความคิดเห็น หรือแนวทางการแก้ปัญหา ตลอดจนยอมรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ ยอมรับความเปลี่ยนแปลง เป็นผู้มีเหตุผลและน้ำใจนักกีฬา

3. การมีเมตตา คำนึงถึงปัญหาและความต้องการของผู้อื่น การให้ความช่วยเหลือเพื่อน มุขย์ด้วยกัน ไม่ปุ่งร้ายทำลายกัน การเคารพในสิทธิของผู้อื่น และมีน้ำใจยุติธรรม

4. การมีสามัคคีธรรม หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ การประสานความร่วมมือ ร่วมใจ ช่วยเหลืองานกลุ่ม ร่วมคิด ร่วมทำ และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

5. ความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าทำ เชื่อมั่นในตนเอง และมีความคิดอิสระ กล้ารับผิดชอบ และมีความซื่อสัตย์สุจริต

6. มีความคิดสร้างสรรค์ ใช้ความคิดและทฤษฎีใหม่ในการแก้ปัญหา และมีการประเมินผลงานของตนเอง และผู้ร่วมงานอยู่เสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๐ : ๖๓ - ๖๗) ได้กล่าวถึง บุคลิกภาพประชาธิปไตย สำหรับนักเรียนในรั้นประถมศึกษา และคุณลักษณะที่ใช้เป็นเกณฑ์วัด พฤติกรรมประชาธิปไตยทั้ง ๓ ด้านคือ ควระธรรม สามัคคีธรรม และปัญญาธรรม ได้ดังนี้

1. ควระธรรม คือ การเคารพซึ่งกันและกัน ได้แก่

1.1 เคราะห์ทางร่างกาย คือ แสดงความเคารพครูทุกครั้งที่พบ เคราะห์เพื่อน เคราะห์นิตามารดา ก่อนและหลังกลับจากโรงเรียน เคราะห์ผู้ใหญ่ทุกครั้งที่พบ เชื่อฟังในคำกล่าวด้วยหู ไม่แสดงกิริยาท่าทางหยาดาย มีความเคารพอนุមัติคุณทุกคน

1.2 เคราะห์ทางวาระ คือ การพูดกับเพื่อน ครู พ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่ และคนอื่นด้วยด้วยคำไพเราะ มีทางเสียงทุกครั้ง ใช้คำแทนชื่อตนเองที่เหมาะสม ไม่กล่าวถึงบุคคลอื่นในແร้วย สรรเสริญผู้อื่นด้วยความจริงใจ พูดแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่เป็นจริง ไม่กล่าวข้างโดยไม่ตรงกับความเป็นจริง

1.3 เคราะห์ในความคิดเห็น คือ การตั้งใจฟังครู่ เพื่อน อภิปราย และทุกครั้งต้องคิด ตามด้วยว่าถูกต้องหรือไม่ เชื่อถือได้หรือไม่ ไม่พูดแข่งโดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่แสดงกิริยามารยาท ไม่เหมาะสม ในขณะที่มีการแสดงความคิดเห็น หันทำเสียงดัง พูดซึ้งล้อย ๆ และต้องฟังผู้อื่นและคิด

ตามไปด้วยจนจบ จนพิจารณาว่าควรคัดค้านหรือสนับสนุน ผู้อื่นหรืออภิปรายไม่ตรงกับความคิดเห็นของตนเอง ต้องฟังให้จบ และไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนแสดงความเห็นโดยยัง

1.4 เคราะฟในกฎเกณฑ์ คือ การปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่มอย่างเคร่งครัด ปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน กฎของโรงเรียน ปฏิบัติตามขนธรรมเนียม ประเพณี กฎหมาย กฎหมาย ใจกลาง ไม่ลักษณะ เชิญแขกมาติดในวันสำคัญ ด้วยความจริงกตต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมวงศานุวงศ์ ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เว้นการประทับตราไว้ผู้อื่นในฐานะที่เป็นพุทธศาสนา

1.5 เคราะฟในสิทธิของผู้อื่น คือ ไม่ทำความรำคาญให้ผู้อื่น ไม่หันมองผู้อื่น และไม่ล่วงล้ำสถานที่ของบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ทำให้สมบัติผู้อื่นเสียหาย เข้าແຕງรับการบริการทุกครั้ง ไม่ทำให้ผู้อื่นเจ็บกายและช้ำอย่างถือประโยชน์จากสาธารณสมบัติแต่ฝ่ายเดียว และไม่ทำลายสาธารณสมบัติให้เสียหาย

2. สามัคคีธรรม ซึ่งได้แก่

2.1 ร่วมกันทำงาน ทั้งกายและใจ

2.2 มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในหมู่คณะ

2.3 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

2.4 รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากส่วนรวมและหน้าที่ต่อสังคม

2.5 การรู้จักประสานประโยชน์โดยถือประโยชน์ของส่วนรวม หรือของชาติเป็นที่ตั้ง ได้แก่ การทำงานร่วมกันอย่างสันติวิธีรู้จักการประสานประเมิน ในการเลี้ยงสละความสุขส่วนตน หรือ หมู่คณะเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือของชาติ

2.6 ร่วมมือกันในการทำงาน หรือทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดร่วมกัน โดยมีบุคคลผู้ร่วมงานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ใน การร่วมกันทำงานนี้ จะต้องมีการวางแผนในการทำงานร่วมกัน คิดร่วมกันและทำร่วมกัน เมื่อถึงขั้นตอนของการทำงานก็ซ้ายเหลือกันอย่างตั้งใจจริงจังไม่หลีกเลี่ยง หรือทำแบบเอาเปรียบผู้อื่น

สามัคคีธรรมเป็นหลักการอย่างหนึ่งในการปฏิบัติกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยอาศัยกระบวนการกรุ่นและทดสอบภาระวางแผนปฎิบัติกิจกรรมนั้นทุกครั้ง มีการทำงานด้วยความตั้งใจ รับผิดชอบตามงานที่ได้รับมอบหมายพร้อมทั้งกระทำด้วยความรีบเร่ง เพื่อให้ได้งานมากขึ้น พอเหมาะสมกับเวลาที่มีอยู่

3. ปัญญาธรรม มีพฤติกรรมที่แสดงออก

3.1 การไม่ถือตนเป็นใหญ่ คือ การรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การยอมรับฟัง และปฏิบัติตามด้วยส่วนมากในที่ประชุมหรือในการทำงานต่าง ๆ และการรู้จักเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี

3.2 เน้นการใช้ปัญญา ใช้เหตุผล และความถูกต้องในการตัดสินปัญหาทั้งปวง ไม่ใช้ เสียงข้างมากในการตัดสินใจปัญหาเสมอไป

3.3 เมื่อมีปัญหาได้เกิดขึ้น หรือมีเรื่องที่จะต้องตัดสินใจทุกคนต้องร่วมกันคิด และ ช่วยกันตัดสินใจ โดยใช้เหตุผล

ในกรณีที่มีปัญหาต้องแบ่งในหมู่คณะ จะต้องพยายามอภิปรายจนกระทั่งสามารถ ชัก จูงให้ทุกคนเห็นคล้อยตามเมื่อกิจกรรมที่ต่างก็มีเหตุผลที่ดีด้วยกัน และไม่อาจชักจูงให้กลุ่มนั้นไป ทางใดทางหนึ่งได้เท่านั้นจึงจะให้วิธีการออกเสียง

พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่เป็นตัวปัргชี้วัดประชาธิปไตย ทั้ง 3 ด้าน อาจ กล่าวสรุปได้ว่า

1. ด้านความธรรม อันได้แก่

1.1 เคารพและเหอดทุนสถาบันที่สำคัญของประเทศไทย เช่น ชาติ ศาสนา พะนماหากษัตริย์

1.2 เคารพผู้แม่ ครู ญาติผู้ใหญ่ และเพื่อน ๆ

1.3 มีมารยาทในการพูด รู้จักให้เวลาเจ้าสุภาพ และเหมาะสมแก่กาลเทศะ

1.4 เคารพสิทธิของผู้อื่น ไม่ทำให้ทรัพย์ของผู้อื่นเสียหาย ไม่เอกสารทรัพย์ของผู้อื่นมา เป็นของตนเองโดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ทำให้ผู้อื่นต้องเสียชื่อเสียง หรือแม้กระทั่งทำให้เจ็บกาย

1.5 เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น เมื่อมีการแสดงความคิดเห็น นักเรียนจะฟังอย่าง ตั้งใจ ไตรตรองก่อนตัดสินใจว่าควรเชื่อหรือไม่

1.6 เคารพในกฎระเบียนของสังคม ยึดมั่นในมารมณ์เนียม ประเพณีอันดีงามปฏิบัติ ตามกฎหมายของประเทศไทย

1.7 มีเสรีภาพและใช้เสรีภาพภายใต้ขอบเขตที่สังคมกำหนด

2. ด้านสามัคคีธรรม อันได้แก่

2.1 การร่วมมือกันทำงานซึ่งต้องร่วมกันคิดร่วมกันทำ และต้องทำอย่างเต็มใจ และด้วยความตั้งใจให้งานสำเร็จ

2.2 มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทั้งในกลุ่มป่อยและในสังคมส่วนรวม

2.3 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ดีกว่างานส่วนรวมเป็นงานของตน

2.4 มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ทำงาน ที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผล และให้ผลงานดีที่สุดเท่าที่สามารถทำได้

3. ด้านปัญญาอ่อน ข้นได้แก่

3.1 การรู้จักใช้ปัญญาให้เหตุผล และความถูกต้องในการตัดสินปัญหาทั้งปวง

3.2 เมื่อเกิดมีปัญหาเกิดขึ้น ทุกคนต้องช่วยกันคิด ช่วยกันตัดสินใจโดยใช้เหตุผล

3.3 ถ้ามีปัญหาต้องยังในหมู่คณะ จะพยายามอภิปรายด้วยสติปัญญาให้ออกฝ่ายหนึ่งหนีนของและคล้อยตามจะไม่ใช่วิธียกมือถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ

คุณลักษณะพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่เป็นลักษณะของวิถีชีวิตจะสร้างให้เกิดขึ้นกับบุคคลได หรือนมูญะไดเนื่อง ผู้สร้างจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสำคัญ 2 ประการ ความหมายแรก คือ ความหมายของประชาธิปไตยและความหมายของสิ่งที่ต้องการจะปลูกฝัง ประการที่สองกระบวนการในการสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

ดังนั้น ครุจึงควรย้ำให้นักเรียนทราบว่า นอกจากจะยึดถือเอาประชาธิปไตยเป็นแบบของ การปกครองแล้ว ยังจำเป็นจะต้องยึดถือเอาประชาธิปไตยไว้ในฐานะที่เป็นวิถีทางแห่ง ชีวิตประจำวัน (Democracy as a way of life) อีกด้วย และเมื่อยึดมั่นว่าวิถีชีวิตประชาธิปไตย ประกอบด้วยพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่สำคัญ 3 อย่าง คือ ควรจะรวม สามคติธรรม และปัญญาธรรม แล้วกีสามารถที่จะขยายวงกว้างออกไปทางด้านการปกครอง การเศรษฐกิจ และ สังคมทั่ว ๆ ไป รวมทั้งการศึกษา ซึ่งมีแนวปฏิบัติหรือมีรากฐานที่จะวิวัฒนาการเป็นประชาธิปไตยเสมอ

พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์

“พฤติกรรม” คือ การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 : 768) พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์ในด้านพฤติกรรมนั้น ๆ จากการที่สังคมเปลี่ยนไปตามสภาพการณ์ การที่จะกำหนดลงไว้ว่า วิถีชีวิตประชาธิปไตยที่ถูกต้องนั้นเป็นอย่างไร โดยเฉพาะการแสดงออกของเด็กนักเรียนที่มีการแสดงออกของความเป็นประชาธิปไตยไม่ถูกต้อง และไม่เป็นผลดีต่อการประพฤติปฏิบัติในภายหลัง พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ไม่ได้เกิดจากสัญชาตญาณ สามารถเปลี่ยนแปลงและแก้ไขได้ ด้วยเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งมีทฤษฎีการเรียนรู้ดังนี้

ทฤษฎีเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่ามนุษย์เรียนรู้โดยการสังเกตสิ่งแวดล้อม เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์กับเหตุการณ์ และเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลของการพฤติกรรม ซึ่งความรู้ที่มนุษย์ได้เรียนรู้เหล่านี้ สามารถใช้เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ การที่มนุษย์สังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น และผลของการพฤติกรรมนั้นเข้าจะสามารถคาดหมายเหตุการณ์อื่นที่จะเกิดขึ้นได้ เช่น นักเรียนเห็นครูทำให้ชั้นเรียนที่มาโรงเรียนสาย อิทธิพลสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กคือครอบครัวเพื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคำบอกเล่า ตลอดจนสื่อมวลชนต่าง ๆ จดจำเป็นตัวแบบ หรือตัวอย่าง (Human Modeling) ที่นักเรียนจะเลียนแบบ ตัวแบบที่เด่นและกระตุ้นความสนใจของเด็กได้ จะช่วยให้เด็กเลียนแบบได้ดี ตัวแบบที่สอนผู้อื่นแต่ตัวเองไม่ทำ หรือทำตรงกันข้ามกับการสอนก็ไม่สามารถสอนให้ผู้อื่นทำตามได้ เด็กบางคนพยายามเรียนด้วยมือให้สวยงามมีอนาคตที่ดี และเคารพครู เมื่อจากครูเป็นตัวอย่างแบบที่เด่น และสามารถเร้าความสนใจของเด็กได้ดี เด็กวัยรุ่นมักจะยึดตัวบุคคลที่เด่นเป็นแบบอย่าง โดยเฉพาะการแต่งกาย การพูดจาและท่าทาง ครูซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดเด็กจึงต้องพยายามหลีกเลี่ยงการประพฤติปฏิบัติสิ่งที่ไม่ดี อันเป็นผลที่มีความกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมของเด็ก

แบนดูรา (Bandura 1977 : 22 - 29) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ของบุคคลส่วนใหญ่การกระทำตามที่ผู้อื่นกระทำ จึงควรให้บุคคลได้เห็นตัวอย่างพฤติกรรมแล้วให้บุคคลที่จะพิจารณาเลียนแบบจากแม่แบบ ซึ่งมีแม่แบบจริงและแม่แบบที่เป็นสัญลักษณ์ แม่แบบเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้าให้ ผู้เรียนแบบเกิดความสนใจที่จะเลียนแบบ และมีแรงจูงใจที่จะยอมรับลักษณะต่าง ๆ ของแม่แบบพฤติกรรมของมนุษย์ในชีวิตประจำวันจะสังเกตเห็นจากการกระทำและผลที่เกิดจาก การกระทำของบุคคลอื่นซึ่งมีทั้งผลดีและผลเสีย คนซึ่งได้ประโยชน์จากการเรียนรู้วิธีการที่นำมาซึ่งความสำเร็จและวิธีการที่จะก่อให้เกิดความผิดพลาดจากบุคคลอื่นพอ ๆ กับการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การได้เห็นผลจากการกระทำการของบุคคลอื่น สามารถทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ เช่นเดียวกับการที่บุคคลนั้นได้ลงมือกระทำพฤติกรรมสั่นสูงขึ้น ส่วนการได้เห็นความล้มเหลวจากการกระทำการของผู้อื่น ทำให้แนวโน้มในการกระทำการพฤติกรรมนั้นลดต่ำลง

ทฤษฎีการเรียนรู้ กว้างแห่งความพ้อใจของ ทอรอนไดร์ (Thorndike) (พะยอม ต้นมณี 2526 : 92 - 93) กล่าวว่า

1. ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดี เมื่อมีความพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองของนา
2. ผู้เรียนสามารถที่จะเปลี่ยนปฏิกิริยาตอบสนองได้เสมอ

3. ผู้เรียนยอมมีความพยายามที่จะปฏิบัติตามตอบสนองแบบเดียวกับปฏิบัติยาตอบสนองอันเดิมซึ่งได้รับผลดีมาก่อนแล้ว

4. ผู้เรียนมีความต้องการที่จะได้รับรางวัล เมื่อได้ทำปฏิบัติตามตอบสนองที่ถูกต้องออกไป เช่น ได้รับคำชมเชยหรือของรางวัล

5. ถ้ามีแรงจูงใจอยู่ด้วยจะมีการกระทำข้าในเหตุการณ์เดิม

ทฤษฎีการเรียนรู้ของครอนนาค (Cronbach) (พะยอม ต้นมณี 2526 : 76) กล่าวว่า สภาพการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. สถานการณ์ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนต้องเผชิญ

2. ลักษณะประจำตัวของบุคคล เป็นคุณสมบัติประจำตัวผู้เรียนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ได้รวดเร็ว ซึ่งได้แก่ ความสามารถทางสมอง เจตคติ ความสนใจและความพร้อม

3. เป้าหมาย คือ สิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้รับจากการเรียนรู้นั้น ๆ

4. การเปลี่ยนความหมาย คือ การที่ผู้เรียนเพ่งเล็งความสนใจไปยังสถานการณ์แวดล้อม อุปกรณานาฬิกาโยงไปยังประสบการณ์ที่ผ่านมา แล้วเลือกวิธีการตอบสนองที่คาดว่าจะได้ผล สมตามเป้าหมายที่วางไว้

5. การกระทำการเกิดขึ้นภายหลังที่ผู้เรียนได้เปลี่ยนความหมายของสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ และผู้เรียนเลือกกระทำการสิ่งที่คาดว่าจะนำไปสู่เป้าหมายที่สร้างความพอใจให้แก่ตน

6. ผลการปฏิบัติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาจากการกระทำ ถ้าผลพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจและบรรลุเป้าหมายที่มุ่งหวัง ผู้เรียนก็นำพฤติกรรมนั้นไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่มีความคล้ายคลึงกัน

7. ปฏิบัติความล้มเหลว เมื่อผู้เรียนประสบความล้มเหลวในการแสดงหน้าความพอกใจในการมุ่งทิศทางไปสู่เป้าหมายก็จะเริ่มแปลความหมายสถานการณ์ใหม่อีกครั้ง ทดลอง แสงไฟพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเกิดความพอใจในที่สุด

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ทางสังคมของแมนดูรา เกิดจากการเรียนรู้ 2 วิธี คือ การเรียนรู้โดยประสบการณ์ตรง และการเรียนรู้จากการเรียนแบบเป็นสำคัญ ซึ่งพฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์ในสังคมจะต้องให้เทคนิคการนำทฤษฎีการเรียนรู้มาใช้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาพฤติกรรมดีสำนึกประชาธิปไตยอันพึงประสงค์

องค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้

การเรียนรู้ของบุคคลนั้นเกิดจากการได้รับการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสร้าง องค์ความรู้ที่เกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมแห่งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นแก่บุคคลตามความรู้

ความสามารถ ความตั้งต้า และความสนใจ ซึ่งจะเกิดการเรียนรู้สำหรับบุคคลได้นั้นจะต้องมี องค์ประกอบ ดังนี้ (พะยอม ตันเมธี 2526 : 94 - 95) กล่าวว่า

1. ผู้มีภาวะ (Maturity) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเองตาม ธรรมชาติผู้มีภาวะของแต่ละบุคคลจะเจริญเติบโตขึ้นมาเป็นชั้น ๆ

2. ความพร้อม (Readiness) เป็นสภาวะของบุคคลที่มีผู้มีภาวะทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ประสบการณ์เดิม และความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพร้อมจะเป็น ปัจจัยหนึ่งที่เอื้ออำนวยให้การสอนทักษะแก่ผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและบังเกิดผลดี

3. การฝึกฝน (Practic) เป็นการกระทำข้าในพฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อฝึกทักษะให้ทักษะนั้น ให้เกิดความชำนาญ การฝึกฝนเป็นการใช้กับผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว

4. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นการเพิ่มพลังให้บุคคลกระทำการพฤติกรรมนั้น ๆ ข้า จิกการเสริมแรง เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเชื่องโยงระหว่างสิ่งเร้า และปฏิกิริยาตอบสนองมากขึ้น การเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ว่า การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มให้ เกิดการกระทำนั้น ๆ อีก

5. การถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of learning) เป็นลักษณะการเรียนรู้ครั้งก่อน ๆ มา มี ผลการเรียนรู้ในปัจจุบัน

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม อาจไม่ประสบประสิทธิผลตาม ความคาดหวังสืบเนื่องจาก สังคมตั้งแบบ โดยเฉพาะปัจจุบันสังคมมีความวิกฤต เกิดปัญหาจากสิ่งแวดล้อมของชุมชนใน สังคมทั่วประเทศ อย่างไรก็ตามสภาพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเป็นสิ่งให้เด็กได้เรียนรู้กับชีวิตประจำวัน ทางอ้อม อันเป็นความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการ เป็นเหตุให้โรงเรียนจะต้องสร้างกลยุทธ์ในการ พัฒนากระบวนการทางปัญญาให้นักเรียนสามารถสร้างวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย จนสามารถมี คุณลักษณะในตนเองมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ดี สังคมจะมุ่งให้เด็กได้เรียนรู้และ ปฏิบัติตามพฤติกรรมของสังคม โดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับการกระทำใน สภาพแวดล้อมตามพฤติกรรมนิยมของนักจิตวิทยาจะเน้นความสำคัญของสภาพแวดล้อม และ ปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสภาพแวดล้อมว่ามีอิทธิพลที่เอื้อต่อ กัน

สมโนราษี เอี่ยมสุภาษิต (2526 : 127 - 235) กล่าวว่า พฤติกรรมได้กิตามที่บุคคล แสดงออกแล้วได้รับผลกระทบที่พึงพอใจ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำการพฤติกรรมนั้นขึ้นอีก หรือ ทำให้ความดีของพฤติกรรมเกิดเพิ่มขึ้น เมื่อจากผลกระทบหรือการกระทำที่พึงพอใจนั้นได้เปลี่ยน สภาพมาเป็นตัวเสริมแรงบวกของบุคคลนั้น การเสริมแรงทางบวก เช่น การให้คำชมเชย การแสดง

ท่าทางยอมรับการสัมผัส กิจกรรมที่เพียงพอใจและบุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะระงับ หรือยุติการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ในอนาคตหากไม่ได้รับการเสริมแรง พฤติกรรมนี้เรียกว่าการลงโทษ

การเรียนรู้จากการสังเกต ในชีวิตประจำวันคนเราสามารถเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางข้อมาก การเรียนรู้ตรงเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง เช่น การที่ประสบเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเองและได้รับผลที่เกิดจากการกระทำของตน การเรียนรู้ทางตรงทำให้สูญเสียเวลา และอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ในบางพฤติกรรม สำหรับการเรียนรู้ทางอ้อมเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่นหรือการเรียนรู้จากตัวแบบ การเรียนรู้จากตัวแบบ ผู้เรียนจะเลียนแบบจากตัวแบบโดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ สภาพแวดล้อมของตัวแบบ คำบอกเล่าเกี่ยวกับตัวแบบ ความมีเชิงของตัวแบบ ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระทำหรือการปฏิบัติงานของตัวแบบ (ผ่องพวรรณ เกิดพิทักษ์ 2526 : 22)

ดังนั้น ใน การพัฒนาจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน จึงควรใช้ทฤษฎีที่มีความหลากหลายมาร่วมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เงื่อนไข และความจำเป็น หรือเหตุผลของครุศาสตร์ ที่มีความต้องการศึกษาปัญหาของนักเรียน เป็นรายบุคคล โดยใช้หลักความคิดทางการวิจัยและความร่วมมือขององค์กรเป็นสำคัญแทนการทดสอบทิ้ง หรือการลงโทษทำร้ายนักเรียน

การปรับพฤติกรรมและการสร้างจิตสำนึก

พิทยา ภู่สำรา (2540 : 17) ให้นิยามว่า การปรับพฤติกรรม เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยแก้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหาให้กลایเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยใช้หลักการเรียนรู้ และสิ่งที่สำคัญที่สุดให้ในการปรับพฤติกรรมที่อาศัยหลักการเรียนรู้คือ การใช้การเสริมแรง สำหรับด้านจิตสำนึกหรือความมีสติสัมปชัญญะที่ทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความตระหนักและตั้งใจกระทำในสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเกิดจากการรู้สึกพอใจตั้งใจที่จะกระทำ ซึ่งเรียกว่าขั้นตอนการทำงานจิตใจ (Mental Processes) คือ เมื่อมีการรู้เกิดขึ้นแล้วก็จะต้องดิดตามมาด้วยความรู้สึกและตั้งใจ หรือใจที่กระทำ เพราะฉะนั้นการที่เราจะสร้างจิตสำนึกให้นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนได้มีความตระหนักในการมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยอย่างมีแบบแผนนั้น การปฏิบัติเราจะต้องมีการเสริมแรงให้ในระยะแรกของการปฏิบัติโดยต้องเสริมแรงตอบสนองทุกครั้ง การปฏิบัติของนักเรียนก็จะมีการตอบสนองเร็วขึ้นและดำเนินการต่อไป เมื่อเด็กมีการประพฤติปฏิบัติเป็นกิจวัตร ก็ควรจะต้องมีการเว้นการเสริมแรง หากจะมีการเสริมแรงบ้างครู่ผู้สอนควรมีการเสริมแรงเป็นระยะหักนี้เพื่อให้นักเรียนได้สามารถปรับตนให้เข้ากับสภาพความเป็นจริงและมีจิตสำนึกว่าการปฏิบัติของตนนั้นไม่จำเป็นต้องได้รับการเสริมแรงทุกครั้ง และการที่จะให้นักเรียนได้ประพฤติจนเป็นนิสัย

ต้องใช้เวลา และการกระทำข้า ฯ นอกจากนั้นนักจิตวิทยาได้ให้คำจำกัดความของจิตสำนึก (Conscious) ได้แก่ความรู้สึกตนเอง พฤติกรรมที่สังเกตเห็น นอกจากนี้ยังมีส่วนของอารมณ์ความต้องการ และความประถนา ประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากสิ่งแวดล้อม เช่น บ้าน วัด โรงเรียน ชุมชน มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพโดยตรง

เหตุการณ์ในภาวะสังคมปัจจุบัน เกิดภาวะวิกฤตทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ศิลธรรม ประชานิรัติ์ ได้รับข่าวสารทางคอมมากกว่าทางบวก เหตุการณ์นี้ทำให้ประชาชน เกิดจิตสำนึกว่าตนเป็นเจ้าของประเทศ ซึ่งมีสิทธิในการรู้ การแสดงออกพฤติกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตยจะเกิดขึ้นได้อยู่ที่สังคมที่เป็นในขณะนั้น พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย จะเกิดขึ้น ง่ายและต่อเนื่องในสังคมที่มีความเป็นประชาธิปไตย โดยเริ่มต้นที่ครอบครัว โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยเพื่อเป็นการสร้างพฤติกรรมแบบอย่างที่ดี ให้นักเรียนได้เห็นจะทำให้ได้รับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ร่วมกัน แสดงความคิดเห็นและ แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามรูปแบบประชาธิปไตย

มนุษย์ทุกคนมีแรงจูงใจที่จะสร้างการดำเนินชีวิตเอาชนะปัจจัยของตนเอง เปลี่ยน พฤติกรรมตนเองได้ เมื่อนักเรียนมีการเสริมแรงกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจที่จะกระทำ เช่น ในเรื่องการไม่เคารพกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ไม่ยอมรับและไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง ก็จะต้องสร้าง รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยการเสริมแรงบวกด้วยการให้กลุ่มนักเรียน ช่วยกันรณรงค์โครงการพุทธิปฎิบัติได้รับการกล่าวชมเชย และได้รับรางวัลเชิดชู ฯ ทำให้ นักเรียนที่มีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ไม่พึงประสงค์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปตาม กฎเกณฑ์และประพฤติปฎิบัติตามพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ดีได้

รูปแบบการปรับพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยในโรงเรียน

การพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้กับนักเรียน องค์กรในโรงเรียนจะต้อง สร้างรูปแบบความรู้ให้นักเรียนได้มีการฝึกอบรม และฝึกปฏิบัติการเรียนการสอนในห้อง สร้าง ความตระหนักรู้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการปฏิบัติจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้าน ควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม พัฒนาจะให้เด็กได้เห็นได้พิจารณาและ ประพฤติปฎิบัติตาม นอกจากนี้การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศประชาธิปไตยในโรงเรียน เป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยตามไปด้วย ซึ่งคงกับหลักการแนวความคิดทฤษฎีของนักการศึกษา นักจิตวิทยาหลายท่าน พอสุปได้ตั้งนี้

รูปแบบของกิน็อท (The Ginott Mode)

กิน็อท (The Ginott) (อ้างอิงมาจาก กรมวิชาการ : 56 - 62) นักจิตวิทยาให้หลักการ ว่า พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผู้ใหญ่แสดงต่อเด็กมีผลอย่างยิ่งต่อความรู้สึกนับถือตนของเด็ก การ

สื่อสารโดยเน้นที่สถานการณ์จะทำให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและถาวร นอกจานี้ กิน็อก ยังให้ความสำคัญกับครูว่า ครูเป็นรูปแบบอย่างพฤติกรรมที่ดี การตั้งสมญາให้เด็กจะทำให้เด็กมี พฤติกรรมไปตามนั้นจริง ๆ การเยี่ยหันเด็กเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม และการยกย่องก็มี ข้อเสียควรใช้หันสองอย่างด้วยความระมัดระวัง ครูที่ดีควรช่วยให้เด็กสร้างความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับ ตนเอง และเชื่อในประสบการณ์ของตนเอง นอกจากนี้ กิน็อกยังมีความเห็นแตกต่างจาก นักการศึกษาอิติวิทยาท่านอื่นด้านการยกย่องชมเชย คือ อันตรายอย่างหนึ่งของคำชมเชยในเชิง ตัดสิน คือ คำชมเชยอาจจะถูกใช้เป็นเงื่อนไขได้ง่ายมาก การชมเชยทำให้เด็กมีแนวโน้มจะกระทำ พฤติกรรมนั้นซ้ำอีก โดยเฉพาะเด็กโตจะซัดซื้นไม่ยอมทำความเคารพด้วยความเคารพ ดังนั้น ควรช่วยเหลือ บังคับให้เข้ามีพฤติกรรมที่ผู้ใหญ่ต้องการเท่านั้น สรุปได้ว่า คำยกย่อง ชมเชยจะมีผลช่วยเหลือ ยุ่งใจ ให้กำลังใจต้านไม่ใช้การตัดสินคน ครูใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าความองเห็นถึงความพยายามและ ประทับใจมาก ในขณะที่ปล่อยให้เด็กประเมินตนเอง

รูปแบบของสกินเนอร์ (B.F.Skinner)

สกินเนอร์ (Skinner) (อ้างอิงมาจาก ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ 2534 : 49) ได้ทดลอง ทฤษฎีพบว่า พฤติกรรมของมนุษย์สามารถจะปรับให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ โดยการใช้แรงเสริม อย่างมีระบบผลการทดลองถูกนำมาใช้ในวงการศึกษา คือ การปรับพฤติกรรม หลักการปรับ พฤติกรรม พฤติกรรมจะถูกปรับโดย ผลที่เกิดขึ้นตามมาอันเป็นผลจากการกระทำของบุคคล การ ให้แรงเสริม (รางวัล) อย่างมีระบบ สามารถปรับพฤติกรรมนักเรียนให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ พฤติกรรมจะย้อนลงถ้าไม่ตามด้วยแรงเสริม พฤติกรรมจะย้อนลงถ้าถูกลงโทษ ในช่วงเริ่มแรกของ การเรียนรู้ แรงเสริมอย่างคงที่จะให้ผลดีมาก หลังจากการเรียนรู้ถึงระดับที่ต้องการมันจะอยู่คงที่ และต้องการแรงเสริมเป็นบางโอกาสเท่านั้น การปรับพฤติกรรมสามารถนำไปใช้ได้ 2 วิธี คือ ครู สังเกตนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ถ้าครูให้รางวัลเด็กจะมีแนวโน้มที่ทำพฤติกรรมนั้นซ้ำ ครูสังเกตนักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ครูไม่ลงโทษ ไม่สนใจแลวยกย่องคนประพฤติดี เด็กที่แสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จะลดพฤติกรรมนั้ลง

ทฤษฎีการวางแผนเชื่อแบบการกระทำ (Operant Conditioning) เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้น มาโดยสกินเนอร์ (Skinner) (อ้างอิงมาจาก ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ 2534 : 51) นักจิตวิทยา ประเมินว่า มนุษย์ตกลงใจต่อการควบคุมของเงื่อนไขการ เสริมแรงและเงื่อนไขการลงโทษ พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลพวงมาจากการปฏิสัมพันธ์กับ สภาพแวดล้อม พฤติกรรมของบุคคลจะเปลี่ยนไปเนื่องมาจากการผลกรรม (Consequences) ที่

เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมนั้น ผลกระทบมี 2 ประเภทคือ ผลกระทบที่เป็นตัวเสริมแรง (Rainforcer) และผลกระทบที่เป็นตัวลงโทษ (Punisher)

การเสริมแรง (Reinforcement) คือการทำให้พฤติกรรมใด ๆ ของอินทรีย์เพิ่มขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากการได้รับผลกระทบภายนอกและพฤติกรรมนั้น การเสริมแรงแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement)

การเสริมแรงทางบวก คือ การเพิ่มความถี่ของพฤติกรรม อันเป็นผลเนื่องมาจากการให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังพฤติกรรมนั้น เช่น นักเรียนทำการบ้านเสร็จ จะได้เล่นกับเพื่อน

วิธีเสริมแรงแบ่งออกเป็น 2 วิธี

1. เสริมแรงทุกครั้ง เป็นการเสริมแรงที่มีผลทำให้พฤติกรรมเกิดขึ้นครั้งที่ และสม่ำเสมอ
2. การเสริมแรงเป็นครั้งคราว เป็นการเสริมแรงตามจำนวนครั้ง หรือระยะการเสริมแรง เป็นครั้งคราว ไม่มีแบบแผนแน่นอน บางครั้งได้รับการเสริมแรง บางครั้งก็ไม่ได้รับ

การเสริมแรงทางลบ คือ การเพิ่มความถี่ของพฤติกรรม อันเป็นผลเนื่องมาจากการแสดงพฤติกรรมนั้น แล้วสามารถลดถอนสิ่งเร้าที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การข้ามถนนที่ทางม้าลาย เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกปรับนอกราชการจากการปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) ตามทฤษฎีการวางแผนนี้ใช้ผลการกระทำเพื่อป้องแต่งพฤติกรรมให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการมี 3 ลักษณะคือ (ปริยาพรวนค์อนุตรโราjan. 2534 : 234)

1. การเพิ่มนริค พฤติกรรมเดิมที่เหมาะสมเอาไว้จะใช้เทคนิค หรือการเสริมแรงทางบวก เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงพอใจ การทำสัญญาเมื่อไหร่ และการเสริมแรงทางลบ
2. การเสริมพฤติกรรมใหม่คือ การปลูกฝังพฤติกรรมใหม่ใช้การเสริมแรงพฤติกรรมที่คาดว่าจะนำไปสู่พฤติกรรมที่ต้องการ โดยใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การฝึกเด็กซื่อสายเป็นเด็กกล้ามือได้รับคำชมเชย
3. การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ สามารถทำได้โดยใช้การลงโทษทางลบ

จากทฤษฎีของนักการศึกษาจิตวิทยาหลายท่านดังกล่าวมานี้ จะมีรูปแบบและลักษณะแตกต่างกันไป รูปแบบการปรับพฤติกรรมนั้นมุ่งที่ให้ความสำคัญต่อนักเรียน เน้นการวิเคราะห์พฤติกรรมให้โอกาสเด็กได้ฝึกวินัยด้วยตนเอง ส่งเสริมการปักครื่องระบบคุณประชาอิปไตย การที่จะพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกให้เด็กนักเรียน ต้องมีการเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อให้เกิดความสมดุลแก่เด็กในปฏิบัติคนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสถานะของนักเรียน

บทบาทของโรงเรียนที่มีการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

โรงเรียนมีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมระบบของการปักครองแบบประชาธิปไตย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงได้บัญญัติหน้าที่ของประธานาธิบดีไทย ให้ใน มาตรา 66 ว่า บุคคลมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่ง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปักครอง ระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มาตราที่ 81 ให้รัฐต้องจัดการศึกษา สร้างความรู้และปลูกฝังพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการเมืองการ ปักครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 ซึ่งได้กล่าวว่า "กระบวนการเรียนรู้" ต้อง ปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปักครองในระบบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษา สร้างสมิทธิหน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษา ผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ และการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ โดยผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ทุกวิชา

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในด้านการปฏิรูปกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน กำหนดว่า "ปฏิรูปกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการบูรณาการเรียนการสอนทุกระดับทุกประเภท โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมี ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนไทยในอนาคต" โดยมุ่งเน้น กระบวนการพัฒนาประชาธิปไตย สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใน สถานศึกษา รวมทั้งการประพฤติปฏิบัติของครู อาจารย์ ตามรูปแบบการดำเนินการตามวิถี ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน และการ ฝึกฝนตามแบบประชาธิปไตย หรือกระบวนการกรกฏิซึ่งมุ่งสร้างและปลูกฝังคุณธรรม 3 ประการคือ ความเป็นผู้มีคุณธรรม ความเป็นผู้มีสามัคคีธรรม และความเป็นผู้มีปัญญาธรรม (สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 4 - 5)

โรงเรียนในฐานะที่เป็นสถานที่ให้ความรู้จะต้องสร้างองค์ความคิดของจิตสำนึก หล่อหลอม จิตใจของนักเรียนให้เกิดการฝึกปฏิบัติ เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านพฤติกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตยทั้ง 3 ด้านคือ ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม บรรลุถึง

ด้วยนักเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งความคิดดังกล่าวได้มีความสอดคล้องกับความคิดของ วาสนา แสงคำ (2542 : 46) ดังนี้

1. สังสอนอบรมนักเรียนให้เกิดความเจริญงอกงามทุกด้าน และเกิดความตระหนักรในสิทธิหน้าที่ของแต่ละบุคคล

2. เสริมสร้างคุณภาพของนักเรียน ด้านความเป็นผู้มีความคิดวิธีสร้างสรรค์ มีความเชื่อในวิถีแห่งปัญญา

3. สังสอนอบรมให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับการใช้กระบวนการแบบบกลุ่ม ในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ

4. เน้นให้นักเรียนเกิดความชำนาญในคุณค่าของการกำหนดนโยบาย หรือพัฒนาระบบของสังคม โดยใช้เสียงส่วนใหญ่ เสียงส่วนน้อย

5. สังสอนอบรมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการตัดสินใจ การดำรงรักษา การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

นอกจากนี้ ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการอบรมสังสอนนักเรียน ครูจึงควรมีหลักในการปฏิสัมพันธ์กับประชาธิปไตย สร้างรากฐานที่ดีให้แก่เด็ก ความคิดนี้สอดคล้องกับความคิดของ วาสนา แสงคำ (2542 : 46 - 47) ดังนี้

1. มีความรู้ในเรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างถ่องแท้ และมีวิธีการในการปฏิสัมพันธ์กับประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียน โดยมีนักเรียนเกิดความสนใจและเต็มใจที่จะปฏิบัติ

2. มีพัฒนาระบบลักษณะที่เป็นประชาธิปไตย เพื่อเป็นแบบที่ดีของเด็ก คือ

2.1 เคารพกฎหมายหรือกฎหมายของโรงเรียน มีสิทธิเสรีภาพภายใต้ขอบเขตไม่ล่วงละเมิดสิทธิผู้อื่น

2.2 สนใจเข้าร่วมพิจารณาปัญหาต่าง ๆ อย่างรอบคอบและมีเหตุผล

2.3 ประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

2.4 ขวนขวยหาความรู้อยู่เสมอ

2.5 มีใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2.6 สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.7 รู้จักประนีประนอมและแก้ปัญหาอย่างสันติสุข

3. สร้างสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน เร้าใจถึงธรรมชาติและความต้องการของนักเรียน ให้ความเป็นอันของกับนักเรียน รับฟังปัญหาและช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนด้วยความเห็นใจ

4. จัดบรรยากาศของห้องเรียนที่เป็นประชาธิปไตย เพื่อให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจ ก้าวที่จะแสดงความคิดเห็น รักความปัญหา หรือแสดงการต้อ้วย

5. ใช้วิธีการสอนแบบประชาธิปไตยในการสอนหนังสือ ไม่ว่าจะเป็นวิชาใดก็ตาม วิธีการสอนแบบประชาธิปไตยคือ การให้เสรีภาพในห้องเรียน ให้เข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นของกระบวนการประชาธิปไตยอย่างค่อยเป็นค่อยไป ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย โดยการให้นักเรียนมีส่วนรวมในกระบวนการประชาธิปไตย ครูจะต้องนำเอาวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อฝึกให้นักเรียน รู้จักค้นคว้าความรู้ด้านเอง รู้จักการวิจารณ์ การอภิปราย การแสดงความคิดเห็น การรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ มีการแบ่งหน้าที่กันทำ มีความรับผิดชอบร่วมกัน เปิดโอกาสให้รักความเมื่อมีข้อสงสัย

6. นำเอาเหตุการณ์ในปัจจุบันที่เป็นปัญหามาสอนทนาถกับนักเรียน เพื่อฝึกนักเรียนในเรื่องการวิเคราะห์วิจารณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

7. สงเสริมระเบียบวินัยของโรงเรียน เพาะระระเบียบวินัยเป็นสิ่งจำเป็น และสำคัญต่อ สังคมประชาธิปไตย สมาชิกของสังคมต้องรู้จักความคุ้มคุ้นของ การฝึกในสังคมนี้ย่อมทำให้เด็กเกิดความคุ้นเคยที่จะเป็นผู้มีระเบียบวินัยต่อตนเองและส่วนรวม

8. สงเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในการปักธงชนวนเอง โดยให้เด็กวางแผนของตนเอง ของห้องเรียนโดยครูไม่ต้องบังคับ ซึ่งจะเป็นการฝึกความเป็นประชาธิปไตยต่อหนูคณะต่อไป

การปลูกฝังพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และ ด้านปัญญาธรรมให้บังเกิดแก่นักเรียนนั้น จะสอนกันแต่เพียงภาคทฤษฎีในชั้นเรียนไม่ได้ ต้อง ปลูกฝังให้เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน และการทำพร้อมกันทุกๆ ด้าน ทุกเวลา และสถานที่ โดยนักเรียนได้ฝึกจากการปฏิบัติตัวด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระ มีครูเป็นผู้ค่อยให้คำแนะนำปรึกษา

จอน ดิวอี้ (Dewey) (เข้าอิงมาจาก กรมวิชาการ 2535 : 33) ได้เสนอแนวคิดในการปลูกฝังประชาธิปไตยว่า การพัฒนาพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ในโรงเรียนมีผลมาจากการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากบ้าน โรงเรียน ช่วยเสริมต่อจนผู้เรียนมีวิถีประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 การปลูกฝังประชาธิปไตยในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ดิวอี้

ที่มา : กรมวิชาการ 2525 : 33

กล่าวโดยสรุป การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ควรเริ่มจากภาคที่เด็กได้เรียนรู้จากครอบครัว พฤติกรรมของผู้ใหญ่จะเป็นตัวอย่างที่ดีที่ทำให้เกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตย เมื่อโตเข้าโง่เรียนจะต้องเสริมต่อโดยให้การศึกษา ทั้งการเรียนการสอนโดยตรง ในด้านเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการ การปกครอง กฎระเบียบต่าง ๆ และผ่านกระบวนการเรียน การสอนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ทั้งที่เป็นรูปแบบและไม่มีรูปแบบ

การเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ในโรงเรียนให้แก่เด็ก คงมิใช่เพียงแค่สอนให้นักเรียนรู้ว่า จิตสำนึกประชาธิปไตยคืออะไร แต่ควรปลูกฝังให้เกิดในวิถีชีวิตประชาธิปไตย ของนักเรียนในชีวิตประจำวัน โดยใช้หลักการพัฒนาจิตสำนึกประชาธิปไตยเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นธรรมชาติ จึงจะสามารถหล่อหลอมกล่อมเกลาให้นักเรียนมีจิตวิญญาณ ของความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง และการเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้เกิดในโรงเรียน ควรทำพร้อมกันทุกจุดทุกด้าน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนหรือส่วนประกอบสำคัญ ให้เป็นรูปแบบการสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความรวมตัว ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ตามพจนานุกรม) ไว้ดังนี้

การสร้างความตระหนักรู้ผู้บริหาร ครุ แล并且ปักครอง

ในทางจิตวิทยาความตระหนักรู้ (Awareness) เป็นความสำนึกรู้ ความรู้ด้วย เป็นความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าผู้นั้นประสบ ความตระหนักรู้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า หรือรับสัมผัสจากสิ่งเร้า แล้วจะเกิดการรับรู้ (Perceptions) ขึ้น เมื่อเกิดการรับรู้แล้วก็จะเกิดความเข้าใจสิ่งเร้านั้น และนำไปสู่การเรียนรู้เป็นขั้นต่อไป เมื่อนุคคลเกิดความรู้แล้ว ก็จะมิผลนำไปสู่ความตระหนักรู้ในที่สุด และทั้งความรู้ ความตระหนักรู้ที่เกิดขึ้นนี้จะนำไปสู่ พฤติกรรมหรือการกระทำการของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ต่อไป

เนื่องจากโรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งที่มีบทบาทในการปลูกฝังพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้เกิดแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข เป็นกำลังสำคัญในการปักครองคุ้มครองประเทศชาติ รวมทั้ง การสืบทอดศิลปวัฒนธรรมซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเลื่อมใสศรัทธา ในระบบการปักครองย้อมรับ และเคารพในกฎระเบียบ และกฎหมายที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อความสงบสุขของสังคม ซึ่งกระบวนการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย เป็นจุดสุดยอด ของพฤติกรรมที่เราต้องการเกิดขึ้นในเยาวชน ซึ่งแนวความคิดนี้ตรงกับ วารชี ดุวัฒน์ (2541 : 191) ที่เสนอแนวคิดโดยสรุปว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ที่สำคัญที่สุด ที่จะฝึกอบรมพลเมืองที่อาชญาณน้อย

ให้สอดคล้องกับระบบของการปกครองของประเทศไทย และในการจัดการเรียนการสอนจะต้องสอนให้เยาวชนตระหนักในการแสดงความรู้ เป็นผู้รู้จักสิทธิและหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมจะต้องรักษาและเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อสร้างความเจริญเป็นปึกแผ่น และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของประชาชนไทยในประเทศไทยให้มีวิถีชีวิตประชาธิปไตย และบุคลิกภาพประชาธิปไตย เพื่อช่วยสนับสนุนกระบวนการปรัชญาอิปไตย จนกระทั่งมีวัฒนธรรมวิถีประชาธิปไตยเกิดขึ้นและ สมัย บัวพัฒน์ (2540 : 18) ได้มีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากประเทศไทยที่เป็นประชาธิปไตยจะต้องมีระบบการศึกษาที่เป็นประชาธิปไตย โดยมีการศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคมไทยเรียนสามารถอ่านวายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระเบียบทางสังคม (Social order) ดังกล่าวแล้วว่า เมื่อเราต้องการสังคมความเป็นอยู่และการปกครองแบบประชาธิปไตย ก็จะต้องจัดการอบรมในโรงเรียนเป็นแบบอย่างให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทัศนคติ และลักษณะนิสัยตามที่ต้องการได้ โดย ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองจะต้องร่วมมือกัน

ในการสร้างความตระหนักให้ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองนักเรียนเห็นความสำคัญ และความจำเป็นของการมีพหุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม กระทำโดยการซึ่งให้เห็นถึงปัญหาการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ยังไม่สมบูรณ์อยู่ในขณะนี้ เป็นเพราะทุกคนมีพหุติกรรมอัตตาธิปไตยไม่คำนึงถึงหน้าที่และความรับผิดชอบ ขาดจิตสำนึกในเรื่องการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แม้แต่นักเรียนประถมศึกษาซึ่งกำลังอยู่ในวัยสร้างลักษณะนิสัย สร้างบุคลิกภาพก็ยังมีลักษณะนิสัยที่คิดเพื่อตนเอง ทำเพื่อตนเอง เห็นแก่ตัว ซึ่งต้องเดิน ถ่ายง่ายปล่อยให้นักเรียนมีพหุติกรรมดังกล่าวติดตัวไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ก็จะเป็นคนไม่เข้ากับชาติวินัยในตอนน่อง ไม่มีสำนึกในสิทธิและเสรีภาพสร้างปัญหาให้แก่สังคม ทำให้สังคมเดือนร้อนวุ่นวายขาดระเบียบ

ในฐานะที่โรงเรียนเป็นสถานศึกษาที่มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพของคนให้มีความรู้ ความสามารถ รู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ จึงต้องเป็นแหล่งปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตใจและพหุติกรรมที่ดีออกไปเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ออกไปสู่สังคมให้ได้ โดยการประสานความร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ปกครอง ทำการพัฒนาให้นักเรียนเกิดพหุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยทั้ง 3 ด้านคือ ด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ซึ่งถือเป็นพหุติกรรมที่เป็นปัญหามากโดยเฉพาะนักเรียนประถม จำเป็นต้องรับดำเนินการพัฒนาตามความ คิดเห็นของครูในโรงเรียน สำหรับการเคารพทางภาษาและทางวาระ นักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรมานุกูล) ได้รับการพัฒนามากจากทางบ้านค่อนข้างดีแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือก

ที่จะพัฒนาด้านการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์คือ การเคารพทางความคิด การเคารพในกฎเกณฑ์ และการเคารพในสิทธิของผู้อื่น ซึ่งพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยทั้ง 3 ด้านนี้ จะช่วยให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และพิจารณาได้รับรองอย่างรอบคอบด้วยเหตุผล รวมทั้งการยอมรับและปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม ไม่ล่วงละเมิดในสิทธิของผู้อื่น เพราะพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลให้สังคมภายในครอบครัวในโรงเรียน และบ้านเมืองมีสันติภาพและสันติสุข ขันจะนำไปสู่การปักครองระบบอนประชาธิปไตยที่เข้มแข็งต่อไป

เมื่อผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองเกิดความสำนึกรู้และเข้าใจในปัญหานี้ ก็จะเกิดความตระหนัก เห็นคุณค่าความสำนักญและความจำเป็นของการมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ดังกล่าวแล้ว เมื่อเกิดความตระหนัก และยอมรับในคุณค่า และความสำนักญกพร้อมที่จะร่วมมือกัน มีส่วนในการสร้างและพัฒนาสังคมชนเผ่าและพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยวางเยาวชนในชาติให้มีพฤติกรรมที่เป็นประชาธิปไตย มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ด้วยการที่ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองประพฤติปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนด้วยความเต็มใจ

ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน (Modelling)

ตามรูปแบบของกินเน็ท (The Ginott Model) เฮม กินเน็ท (Haim Ginott) (อ้างอิงมาจาก กhom วิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ 2542 : 56 - 62) ที่อ่าวพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผู้ใหญ่แสดงต่อเด็ก มีผลอย่างยิ่งต่อความรู้สึกนับถือตนของเด็ก พ่อแม่ควรแสดงให้เด็กเห็นว่า Yang รักเด็กอยู่ถึงแม้จะไม่ยอมรับพฤติกรรมของเข้า และครูต้องเป็นแบบอย่างพฤติกรรมที่ดีให้เด็ก

จากแนวคิดของกินเน็ท แสดงให้เห็นว่าพ่อแม่และครูเป็นผู้มีบทบาทและมีอำนาจมาก ที่สุดที่จะนำให้เด็กปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ดังนั้นการที่จะสร้างให้เด็กมีพฤติกรรมอย่างไร ต้องอาศัยการแนะนำอบรมสั่งสอนจากผู้ที่ใกล้ชิดมากทั้งแต่เยาวร์วัย เด็กจะพัฒนาการบังคับตนเองได้โดยได้รับการแนะนำอย่างติดต่อ ให้เข้าเข้าในบทบาทของสังคม และจากการดูแลเลียนแบบอย่างที่ปฏิบัติกันจะทำให้เด็กสามารถตระหนักรถึงความจำเป็นในการทำงานสังคมและความเป็นพลเมืองดี เป็นวิถีทางชีวิต ซึ่งจะพัฒนาอย่างดีที่สุดในระยะเริ่มแรกของชีวิต บิดา มารดา ครู ผู้ใหญ่ อีน ๆ ที่เด็กมีความรักและผูกพัน จะนำไปสู่การทำตามหรือเลียนแบบ

ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ใช้แนวทางการปลูกฝังการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ซึ่งตระหนักในความจำเป็นและความสำนักของ การพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยแล้ว โดยการจัดประชุมผู้ปกครองทุกภาคเรียน และเน้นให้ผู้ปกครองตระหนักรในการสอนให้ลูกหลานรู้จักรพัฒนาตนเอง ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ทำอะไรไวด้วยตนเอง โดยมีพ่อแม่เป็นผู้เคียงข้างและเป็น

แบบอย่างที่ดี ให้ความรักและความมั่นใจแก่เด็ก ส่วนครูอาจารย์ก็ต้องตระหนักว่าตนเป็นบุคคลที่ให้ความรู้ ให้เด็กเรียนรู้จากการกระทำของเด็กเอง เมื่อเด็กทำผิดครูพึงเหตุผล ความคิด ความรู้สึก เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากความผิดพลาด ครูให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางให้นักเรียน และที่สำคัญ ต้องประพฤติปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างหรือต้นแบบที่ดีให้แก่ศิษย์ เมื่อแนวทางการเป็นต้นแบบที่ดี ของพ่อแม่ประสบความสำเร็จ ก็จะได้รับพุทธิกรรมของต้นแบบที่ตนรักและศรัทธามา ประพฤติปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต เป็นการสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่บุคคล ซึ่งเป็นสาขาวิชาระดับสังคมและ ประเทศาติ ซึ่งการปฏิบัติตามเป็นต้นแบบ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการ เรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของ班杜拉 (Bandura) เป็นทฤษฎีที่ผู้วิจัยนำมา เป็นแนวความคิดในการวิจัยครั้งนี้ ทฤษฎีนี้แนวคิดที่สำคัญดังนี้ (Bandura 1977 : 10 - 29)

การเรียนรู้ของบุคคลส่วนใหญ่เกิดจากที่บุคคลสังเกตพฤติกรรมต้นแบบแล้ว สามารถ เลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ หรือแสดงพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้จากความน่าเชื่อถือ ความมี ชื่อเสียงของต้นแบบ จึงควรได้เก็บตัวอย่างพฤติกรรมแล้วให้พิจารณาเลียนแบบจาก การกระทำที่ ผู้อื่นกระทำ และเมื่อบุคคลได้เห็นต้นแบบจะสามารถรับรู้สัญญาณของการกระทำนั้น สัญญาณเหล่านี้จะชี้นำให้แสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสม

แบบดูรา (Bandura 1977 : 14 - 45) กล่าวถึงอิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อผู้สังเกต ดังนี้

1. การสร้างพฤติกรรมใหม่ เมื่อผู้สังเกตได้เห็นการกระทำที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อนของ แม่แบบ ผู้สังเกตจะร่วบรวมรูปแบบของการกระทำใหม่นี้ในรูปของสัญญาณ และถ่ายทอด ออกมาเป็นพฤติกรรมใหม่

2. การสร้างกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่ จะเกิดขึ้นในสภาพภารณ์ที่ผู้สังเกตเห็นการ กระทำของแม่แบบในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเข้าแวรขอรับบริการไม่պะรังชิงกัน การเคารพในการ ตัดสินใจของครุ่น เป็นต้น จากนั้นผู้สังเกตจะทดสอบการกระทำของตัวแบบในลักษณะของตัวแบบ ในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีอยู่ประจำกับการกระทำของตัวแบบมาพัฒนาเป็นความคิดหรือพฤติกรรม ใหม่ขึ้นมา

สรุปได้ว่าการใช้ต้นแบบจะช่วยให้ผู้สังเกต หรือผู้เลียนแบบเกิดพฤติกรรมที่ไม่เคยเกิด มาก่อน

แบบดูรา (Bandura 1977 : 117 - 121) ได้สรุปเกี่ยวกับการเห็นผลตอบแทนที่ตัวแบบ ให้รับไว้ว่า ในชีวิตประจำวันจะสังเกตเห็นการกระทำ และผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคลอื่น ซึ่ง มีทั้งผลดีและผลเสีย คนจะได้ประโยชน์จากการเรียนรู้วิธีการที่นำมาซึ่งสำเร็จ และวิธีการที่จะ ก่อให้เกิดความผิดพลาดจากบุคคลอื่น พอ ๆ กับการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การได้เห็นผล

จากการกระทำของบุคคลอื่น สามารถทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ เช่นเดียวกับการที่บุคคลนั้นได้ลงมือกระทำพฤติกรรมนั้นด้วยตนเอง การได้เห็นความสำเร็จจากการกระทำการบุคคลอื่น ทำให้แนวโน้มในการกระทำการพฤติกรรมนั้นลดต่ำลง ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาทำการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียน โรงเรียนวัดไทร (ภาควพวนามนูกุล) ในครั้งนี้

จากการทดลองต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย เป็นพฤติกรรมที่สำคัญที่โรงเรียนจะต้องหารูปแบบ และกำหนดแนวทางการปลูกฝังให้กับนักเรียนโดยเฉพาะพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยทั้ง 3 ด้าน และพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่เกิดจากการเรียนรู้มิได้เกิดจากสัญชาตญาณ สามารถเปลี่ยนแปลงและแก้ไขได้ ถ้าใช้เทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมเช่น แบบดูรา (Bandura 1977 : 22 - 29) กล่าวว่า การเรียนรู้ของบุคคลเกิดจาก การกระทำการตามแบบที่ผู้อื่นกระทำ จึงควรให้บุคคลเห็นตัวอย่างของพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้วให้บุคคลพิจารณาเลียนแบบ ซึ่งเทคนิคของการใช้ต้นแบบ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนได้

จากการศึกษาผลของการใช้ต้นแบบของ กันยา ประสงค์เจริญ (2533 : 31 - 32) ศุภนิย ชินศักดิ์ร้อย (2525 : 30 - 35) ศศิธร บรรลือสินธุ์ (2530 : 46) และ ศิริศักดิ์ ใหม่คำมี (2543 : 78) พบว่า มีผลการศึกษาที่สอดคล้องกันคือ การใช้ต้นแบบสามารถทำให้นักเรียนเลียนแบบและเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ ดังนั้นถ้าโรงเรียนจะทำหน้าที่อบรมให้ความรู้และสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้เกิดแก่ผู้เรียน โดยมีผู้บริหารและครูเป็นต้นแบบ และใช้ขั้นตอนการจัดสภาพแวดล้อม ปรับสถานที่ และจัดกิจกรรมทั้งนอกและในหลักสูตร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนทั้ง 3 ด้านคือ ด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม

ด้านความธรรม คือ การเคารพรักษาและกันกือว่าทุกคนมีส่วนดีและมีคุณประโยชน์ต่อหมู่คณะ การรวมก่อตุ้มกันจึงต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยตรง ไม่ลุกเหลือบหมายความสติปัญญา และการกระทำที่เหมาะสมของผู้อื่น

ด้านสามัคคีธรรม คือ การร่วมมือร่วมใจกันประสานงานกัน และแบ่งงานกันในการกระทำการกิจกรรมต่าง ๆ ตามความรู้ความสามารถ และสภาพของตน ทำงานในส่วนที่รับผิดชอบของตนเองอย่างเต็มที่ ในขณะเดียวกันก็ต้องมีไมตรีต่อกัน ดือว่าทุกคนเป็นส่วนที่จะทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ด้านปัญญาธรรม คือ ความเชื่อในวิถีทางแห่งปัญญานั้นคือ มีเหตุผลในการคิด การอยู่ร่วมกัน การเกี่ยวข้องกับสิ่งใด ๆ ทำงานด้วยความรอบคอบ มีแผนงานที่ดี มีสติใช้วิจารณญาณในการทำงานต่าง ๆ

การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

ในการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่มุ่งเน้นการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้เกิดแก่นักเรียน การสร้างบรรยายกาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยอย่างรวดเร็วและง่ายดาย ซึ่งในเรื่องนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2524 : 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ที่ช่วยสร้างเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตย ได้แก่ การสร้างบรรยายกาศในโรงเรียน การจัดห้องเรียนและการเสริมบุคลิกภาพของครู ซึ่งแยกกล่าวได้ดังนี้

ห่วงกับผู้อื่น รู้จักเป็นผู้ให้ ผู้รับ ผู้นำ และผู้ตามที่ดี และในหมวด “สมาร์กทีดีของชนชั้นและชาติ” ระบุไว้ว่าให้นักเรียนเชื่อมั่นในระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ดังนั้นในการจัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเพื่อส่งเสริม และสนับสนุนประชาธิปไตยควรปฏิบัติตามนี้

1.1 ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปของคณะกรรมการนักเรียน เพื่อเปิดโอกาสและสนับสนุนให้นักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา

1.2 สงเสริมให้นักเรียนรู้จักรูปแบบพัฒนาและก้าวทันในเรื่องของการทำงานร่วมกัน การคิด การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักคิดติ่อม และยอมรับกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่ทางกลุ่มร่วมกันกำหนดได้

1.3 จัดสภาพแวดล้อมที่ฝึกให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย เช่น การตีเส้นแบ่งครึ่งบันได เพื่อให้นักเรียนเดินชิดขวา จัดซุ้องทางให้นักเรียนเข้าแถววันอาทิตย์ของสหกรณ์ การเข้าแถวส่งงาน และการใช้บริการห้องต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ห้องสืบ ห้องคอมพิวเตอร์ ด้วยความเป็นระเบียบ ตามกฎของข้อตกลงของแต่ละห้อง เช่น เข้าห้องสมุด ต้องผ่านหนังสือแล้วต้องเก็บเข้าที่ เป็นต้น

1.4 จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้ร่มรื่น สะอาด มีระเบียบ เป็นสัดส่วน และให้นักเรียนมีส่วนรับผิดชอบ เช่น จัดเก็บขยะ ปลูกต้นไม้ สร้างห้องเรียน ฯลฯ

2.1 การจัดที่นั่ง การจัดที่นั่งเพื่อฝึกให้นักเรียนได้รู้จัดทำงานตามกระบวนการ
จิตสำนึกประชาธิปไตย ควรจัดให้นั่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 – 8 คน โดยมีการเลือก
ประธานกลุ่ม หมุนเวียนกันไปเป็นรายวัน รายอาทิตย์ หรือรายเดือนตามความเหมาะสม การจัด
เด็กนั่งเป็นกลุ่มจะทำให้เด็กเกิดความสัมภาระในการทำงาน การประชุมวางแผนการค้นคว้า

2.2 บรรยายการในห้องเรียน นักเรียนมีเสรีภาพในการเคลื่อนไหวโดยให้นักเรียน ควบคุมกันเอง ตามข้อตกลงของห้องเรียน มีครูเป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียน เกิดปัญหาในการเรียนและในการปักครอง และต้องเป็นกันเอง

2.3 การจัดกลุ่มในห้องเรียน กลุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มที่แบ่งไว้ในห้องเรียน ควรมีการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วงเวลา เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกับเพื่อนในห้องเรียนอย่างทั่วถึง แต่มีอยู่ในกลุ่มแต่ละกลุ่มจะมีความผูกพัน และมีหน้าที่รับผิดชอบภายในกลุ่มของตน ไม่ก้าวเก่ายไปถึงกลุ่มอื่น แต่ก็ไม่ตัดสิทธิในการที่ติดต่อกับกลุ่มอื่น หรือให้บริการตามความเหมาะสม

2.4 การเปลี่ยนครูหรือเปลี่ยนวิชาที่เรียน ครูที่เข้าไปสอนในแต่ละห้องควรคำนึงถึง ข้อตกลงของนักเรียนและของ การปักครองในแต่ละห้อง โดยไม่ควรเปลี่ยนแปลงข้อตกลงหรือ ข้อบังคับเกี่ยวกับการปักครองในห้องเรียน เพื่อปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีอิสระในการทำกิจกรรม เกี่ยวกับการปักครองขั้นเรียน

2.5 การปักครองตนของนักเรียน ใน การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับกลุ่มย่อยในห้องเรียน ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนการปักครองตนเองไปในตัว ครูจึงควรพยายามสอดส่องดูและการจัดกิจกรรม ของนักเรียนตามความเหมาะสม และควรปฏิบัติให้สอดคล้องกับระบบกลุ่มของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเห็นความสำคัญของระบบกลุ่มของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของระบบ กลุ่มและปฏิบัติตามอย่างครู

2.6 ใช้กระบวนการกรุ๊ปในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และให้วิธีการฝึกฝน พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน โดยการบูรณาการให้สอดแทรก กับทุกกลุ่มประสบการณ์

3. บุคลิกภาพของครู เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเอื้อต่อการพัฒนา พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ครูมีบทบาทเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด ควรปฏิบัติตามนี้

3.1 ต้องสอนให้เด็กคิดโดยการใช้คำ答ม เป็นสื่อนำมากที่สุด โดยลักษณะคำ答มต้อง กระตุ้นให้เด็กคิดและต้องตอบด้วยเหตุผล

3.2 ครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง และช่วยความสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรมให้ นักเรียนในขณะที่นักเรียนเป็นผู้แสดงบทบาท ทั้งในฐานะผู้ปฏิบัติโดยการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และประสานงานให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกมากที่สุด

3.3 ครูจะต้องมีความยุติธรรม ยอมรับพึงความคิดเห็นของนักเรียน ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นกันเองกับนักเรียน ยอมรับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน มีความมั่งคงทางอารมณ์ อดทน และมีความรักเด็กอย่างจริงใจ

นอกจากนี้ ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการอบรมสั่งสอนนักเรียน ครุจึงควรมีหลักในการปลูกฝังจิตสำนึกระดับชาติปั้นไทย สร้างรากฐานที่ดีให้แก่เด็ก ความคิดนี้สอดคล้องกับความคิดของวากานา แสงคำ (2542 : 46 – 47)

1. มีความรู้ในเรื่องการบุกรุกของระบบภาษาอังกฤษอย่างต่อ仗 และมีวิธีการในการปลูกฝังประชาธิปไตยให้เกิดในตัวนักเรียน โดยมีนักเรียนเกิดความสนุกสนานและเต็มใจที่จะปฏิบัติ

2. มีพฤติกรรมหรือลักษณะที่เป็นประชาธิปไตย เพื่อเป็นแบบที่ดีของเด็ก คือ

2.1 เคารพกฎหมายหรือกฎหมายคับของโรงเรียน มีสิทธิเสรีภาพภายใต้ขอบเขตไม่ล่วงละเมิดสิทธิผู้อื่น

2.2 สนใจเข้าร่วมพิจารณาปัญหาต่าง ๆ อย่างรอบคอบและมีเหตุผล

2.3 ประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

2.4 ช่วยเหลือคนอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ

2.5 มีใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2.6 สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.7 รู้จักประนีประนอมและแก้ปัญหาอย่างสันติสุข

3. สร้างสมัพน์ร้อนติดกับนักเรียน เข้าใจถึงธรรมชาติและความต้องการของนักเรียน ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน รับฟังปัญหาและช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนด้วยความเห็นใจ

4. จัดบรรยากาศของห้องเรียนที่เป็นประชาธิปไตย เพื่อให้นักเรียนเกิดความไว้วางใจ กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ซักถามปัญหา หรือแสดงการตัวแย้ง

5. ใช้วิธีการสอนแบบประชาธิปไตยในการสอนหนังสือ ไม่ว่าจะเป็นวิชาใดก็ตาม วิธีการสอนแบบประชาธิปไตย คือ การใช้เสรีภาพในห้องเรียน ให้เข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นของกระบวนการประชาธิปไตยอย่างค่อยเป็นค่อยไป ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย โดยการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกระบวนการประชาธิปไตย ครูจะต้องนำเอาวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าความรู้ตามของ รู้จักการวิเคราะห์ การอภิปราย การแสดงความคิดเห็น การรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ มีการแบ่งหน้าที่กันทำ มีความรับผิดชอบร่วมกัน เปิดโอกาสให้ซักถามเมื่อข้อสงสัย

6. นำเอาเหตุการณ์ในปัจจุบันที่เป็นปัญหามาสอนหนทางกับนักเรียน เพื่อฝึกนักเรียนในเรื่องการวิเคราะห์วิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

7. ส่งเสริมระเบียบวินัยของโรงเรียน เพราะระเบียบวินัยเป็นสิ่งจำเป็น และสำคัญต่อสังคมประชาธิปไตย สมาชิกของสังคมต้องรู้จักควบคุมตนเอง การฝึกในลักษณะนี้ย่อมทำให้เกิดความคุ้นเคยที่จะเป็นผู้มีระเบียบวินัยต่อตนเองและส่วนรวม

8. ส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในการปักครองตนเอง โดยให้เด็กวางแผนของตนเอง ของห้องเรียนโดยครูไม่ต้องบังคับ ซึ่งจะเป็นการฝึกความเป็นประชาธิปไตยต่อหนุ่มคนาต่อไป

การปลูกฝังพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมให้บังเกิดแก่นักเรียนนั้น จะสอนกันแต่เพียงภาคทฤษฎีในชั้นเรียนไม่ได้ ต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน และควรทำพร้อมกันทุกจุด ทุกด้าน ทุกเวลา และสถานที่ โดยนักเรียนได้ฝึกจากการปฏิบัติตัวอย่างตนเองอย่างเป็นอิสระ มีครูเป็นผู้ค่อยให้คำแนะนำบำเพ็ญชา

นพพงษ์ บุญจิตรดุลย์ (2543 : 107 – 110) ได้เสนอการสร้างบรรยากาศที่จะก่อให้เกิด พุทธิกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ดีในโรงเรียนดังนี้

1. **ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู** ทั้งในบรรยากาศในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ครู จะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พบ ชักถาม หรือวางแผนมิตรกับนักเรียน สำหรับนอกชั้นเรียนนั้น ผู้บริหารควรจัดสถานที่ที่จะให้ครูกับนักเรียนได้พบกัน เช่น มีห้องให้นักเรียนและครูพบกันง่ายและ เปิดโอกาสให้พบได้ตลอดเวลาที่เราเมื่อไหร่ (open door policy)

2. **ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ผู้บริหารควรจัดข้ามวัยสถานที่เพื่อให้นักเรียน ได้มีโอกาสศึกษาร่วมกัน และเปลี่ยนความคิดเห็น และทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของ สังคมที่เป็นกันเองระหว่างนักเรียนด้วยกัน**

นอกจากนี้ครอบครัวก็เป็นสถาบันที่มีบทบาทมากที่สุดในการพัฒนาพุทธิกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตยแก่เด็ก การอบรม เลี้ยงดู ต้องสร้างบรรยากาศแห่งความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น รักกันเหตุผลและการปฏิสัมพันธ์ที่ดี จะช่วยพัฒนาความรู้สึกตระหนักรู้ในคุณค่า เกิดความรักภักดี ในตนเองและรักผู้อื่น เข้าใจและเห็นใจผู้อื่นไม่กระทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน ซึ่งเป็นการ พัฒนาตัวตน (Self) และการเป็นตัวของตัวเอง เป็นการสร้างคุณลักษณะพุทธิกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตย ทั้งด้านรูปแบบและเนื้อร่าง รวมทั้งการขัดเกลาพุทธิกรรมประการหนึ่ง ในวัยต้นควร ใช้แรงจูงใจจากภายนอก โดยการประพฤติดนเป็นแบบอย่างของพ่อแม่ การซื่อแนะนำให้เห็น แบบอย่างที่ดีของคนในชุมชน หรือข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ จากโทรศัพท์ วิทยุ และ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมให้เด็ก ใช้กระบวนการทางปัญญาพิจารณา เสริมสร้างค่านิยมที่ชัดเจนมากขึ้น เมื่อเด็กเติบโตขึ้นเข้าเรียนในโรงเรียนก็มีการสอนต่อ สร้างเสริม และพัฒนาพุทธิกรรม โดยครูและชุมชน การที่ผู้ปกครองและโรงเรียนร่วมมือกันช่วยเหลือในการ จัดกิจกรรมและนำนักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย เช่น พิธีการทางศาสนา การเลือกตั้งต่าง ๆ ใน ชุมชน การรณรงค์ให้ผู้ปกครองและประชาชนไปใช้สิทธิ จะเป็นการปลูกฝังความรู้ ความคิด และ

ประสบการณ์ที่ดีให้แก่นักเรียน การสร้างความตระหนักให้นักเรียนประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดี แก่ชุมชนและสังคม เช่น การเชื้อเพื่อ ช่วยเหลือผู้อื่น การบำเพ็ญประโยชน์แก่ชุมชน รวมทั้งการไม่ทำเละวิวัฒน์ในที่สาธารณะ ก็เป็นการสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้แก่นักเรียนทั้งสิ้น

ดังนั้น การจัดบรรยายการและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย จึงเปรียบเสมือนการสร้างบรรยายการจำลองในเวทีประชาธิปไตย ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มเปี่ยม

การสร้างความตระหนักให้นักเรียน

เมื่อผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของพฤติกรรมประชาธิปไตย เต็มใจประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียน ได้สังเกตและเลียนแบบ รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมให้แก่นักเรียน ทั้งการเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ตลอดจนการช่วยกัน กระตุ้นและปลูกฝังพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เน้นคุณค่า และความสำคัญของพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยเช่นเดียวกัน ซึ่งการกระทำดังกล่าวตรงตามทฤษฎีการพิจารณาและส่งเสริมค่านิยมของหลุยส์ แรทส์ และคณะ (Ruths Louis E. Harmin Merrill and Simon Sydney 1966 ข้างอิงมาจาก วารชี ฐานธรรม 2538 : 2 - 4) ที่กล่าว "บุคคลจะประพฤติปฏิบัติต่อสิ่งใด ก็ต่อเมื่อได้เห็นคุณค่าของสิ่งว่าดีงาม ถูกต้อง ควรแก่การยึดถือ" ซึ่งมีกระบวนการ ดังนี้

การเลือก ขั้นที่ 1 สำรวจทางเลือก

ขั้นที่ 2 พิจารณาผลที่เกิดจากแต่ละทางเลือก

ขั้นที่ 3 ตัดสินใจเลือกโดยเสรี

การนิยมราบซึ่ง ขั้นที่ 4 มีความสุข + ภูมิใจ

ขั้นที่ 5 เต็มใจประกอบยืนยันให้เป็นที่รับรู้

การปฏิบัติ ขั้นที่ 6 แสดงค่านิยม

ขั้นที่ 7 ปฏิบัติร้า ๆ ให้เป็นกิจ尼สัย

ในการสร้างความตระหนักให้แก่นักเรียน โดยทฤษฎีการพิจารณาและส่งเสริมค่านิยม ให้แก่นักเรียน คือ การให้นักเรียนได้สำรวจความคิด ความเชื่อ ความต้องการของตนเองว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเช่นใดในขณะนี้ และนักเรียนคิดว่าพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติอยู่นั้น

หมายความถูกต้อง ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นหรือไม่อาย่างไร ดีหรือไม่ดี ถ้าดีควรปฏิบัติต่อไปหรือไม่ ถ้าไม่ดีนักเรียนจะปรับปรุงแก้ไขตนเองอย่างไร นักเรียนจะเลือกการดำเนินชีวิตตามค่านิยมของตนเองด้วยความเต็มใจและมีความสุข เพราะได้คิดพิจารณาและค้นพบแล้ว รวมทั้ง การได้สังเกตเห็นพฤติกรรมที่ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ซึ่งเป็นบุคคลที่ตนเคารพปฏิบัติอยู่เป็นประจำ การได้รับความรู้ การฝึกอบรม และการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดีสำนึกระยะชั้นนำไปและนักเรียน นักเรียนก็จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามไปด้วย ซึ่งตรงกับความคิดของจิตวิทยาหลายท่านดังนี้

รูปแบบของสกินเนอร์ (The Skinner Model)

สกินเนอร์ (B.F.Skinner) (ข้างต้นมาจากการวิจัยทางการศึกษา 2542 : 41 - 43) ซึ่งเป็นผู้นำคนสำคัญคนหนึ่งของกลุ่มพฤติกรรมนิยม เขาเชื่อว่าการเรียนไม่มีระยะห่างสิ่งเร้า และการตอบสนองจะทำให้สามารถปรับปรุงพฤติกรรมไปในทิศทางที่ต้องการได้ สกินเนอร์ได้ทดลองทฤษฎีของเขากับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นทั้งสตรีและเด็กทาง ซึ่งรวมทั้งลูกสาวของเขาร่วมด้วย ผลการทดลองของเขามีได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษาอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมและกระตุ้นพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งมีเช่นว่า การปรับปรุงพฤติกรรม (Behavior Modification)

หลักการ

1. พฤติกรรมจะถูกปรับโดยผลที่เกิดขึ้นตามมา อันเป็นผลจากการกระทำการของบุคคล
2. การให้แรงเสริม (รางวัล) อย่างมีระบบ สามารถปรับพฤติกรรมนักเรียนให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการได้

3. พฤติกรรมจะอ่อนลง ถ้าไม่ตามด้วยแรงเสริม

4. พฤติกรรมจะอ่อนลง ถ้าถูกกลงโทษ

5. ในช่วงเริ่มแรกของการเรียนรู้ แรงเสริมอย่างคงที่จะให้ผลดีมาก

6. หลังจากการเรียนรู้ถึงระดับที่ต้องการ มันจะอยู่คงที่ และต้องการแรงเสริมเป็นบางโอกาสเท่านั้น

7. การปรับพฤติกรรม สามารถนำไปได้ 2 วิธี คือ

7.1 ครูสังเกตนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ถ้าครูให้รางวัล เด็กจะมีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้นขึ้น

7.2 ครูสังเกตนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ครูไม่ลงโทษ ครูแสดงความไม่พอใจแล้วยกย่องคนที่ประพฤติดีเด็กที่แสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จะลดพฤติกรรมนั้ลง

8. การปรับพฤติกรรมสามารถใช้แรงเสริมหลักวิธี เช่น การใช้คำพูด แสดงสีหน้า ท่าทางการใช้เครื่องหมายนิรอุปดาว การให้พักผ่อน การให้เล่นกับเพื่อน การให้รางวัล หรือ ประกาศเกียรติคุณ

สกินเนอร์ คัดค้านการใช้วิธีลงโทษเพื่อยุติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หากจ่าவ່າ การลงโทษอาจจะให้ผลในการหยุดพฤติกรรมเร็วกว่าการเสริมแรงในทางบวก แต่จะให้ผลร้ายตามมา นั่น คือการลงโทษจะไปทำร้ายความรู้สึกของนักเรียน เด็กอาจจะโกรธ ต้องการแก้แค้น หรือ มีฉันนั่นจะแสดงอาการถอยหนี หลบเลี้ยง และทำให้การเรียนรู้วิชาไม่ได้ผล สกินเนอร์เสนอแนะว่า ครูควรใช้การลงโทษให้น้อยที่สุด เด็กอาจถูกลงโทษโดยวิธีการที่ไม่รุนแรง เช่นการโน้มน้าว ให้ตกลงกับนักเรียนแล้ว หากนักเรียนฝ่าฝืน นักเรียนจะเป็นผู้เลือกการถูกลงโทษด้วยตนเอง

ด้วยปัจจัยการใช้กระบวนการปรับพฤติกรรมในห้องเรียนโรงเรียนวัดไทร (ตามพรนามนูกุล) ตามรูปแบบของสกินเนอร์

1. การใช้กฎ – เมินเฉย – ยกย่อง (RIP – Rules – Ignore – Praise) ครูกับเด็กสร้างกฎร่วมกันเพื่อสร้างความตระหนัก และเห็นความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

1.1 การเคารพในสิทธิของผู้มาสอนกลัง เคารพในความเป็นเจ้าของ สิ่งของ เครื่องใช้ และต้องรู้จักขออนุญาตเมื่อสิ่งล้ำเข้าไปในที่อยู่อาศัยของบุคคลอื่น

1.2 การแสดงความเคารพแก่บุคคลที่อายุมากกว่า

1.3 ปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งคัด

1.4 การยอมรับพึงความคิดเห็นของบุคคลอื่น แล้วคิดให้คร่าวๆ ใจว่าคนถูกต้อง ต่างกันตามระดับชั้น และข้อตกลงของแต่ละกลุ่ม ครูจะต้องรักษากฎ ถ้าหากนักเรียนประพฤติตามอย่างเคร่งคัด ครูจะใช้วิธีการให้แรงเสริมโดยการยกย่อง ให้รางวัล ให้เกียรติบัตร ถ้าหากไม่ประพฤติตาม ครูจะแสดงอาการไม่พอใจและพยายามยกย่อง ชมเชยผู้ซึ่งปฏิบัติตาม เพื่อกำชับ จิตสำนึกของผู้ไม่รักษาภาระเบียบของกลุ่ม ให้เกิดความตื่นตัวและละเลยพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนให้เข้ากับกฎติกาที่กลุ่มร่วมกันตั้งขึ้นได้

2. การใช้กฎ – รางวัล - ลงโทษ (RRP – Rules Reward – punishment) วิธีการนี้จะเริ่มการตั้งกฎ เน้นการให้รางวัล แต่จะไม่เนินเฉยต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ การตั้งกฎจะใช้วิธีเดียวกับวิธีการที่หนึ่ง คือ พยายามให้มีน้อยที่สุด เด็กที่ปฏิบัติตามกฎจะได้รับรางวัลจากครูในหลายรูปแบบ อาจจะได้เป็นรายบุคคลหรือทั้งห้อง เด็กที่ไม่ปฏิบัติตามจะต้องถูกลงโทษตามกฎที่ตกลงไว้ โดยที่เด็กเลือกลงโทษตัวเอง หรือคณะกรรมการห้องร่วมกันประชุมพิจารณาโทษ ทั้งนี้ ครูจะไม่เป็นผู้ลงโทษด้วยตนเอง

แนวคิดในการปรับพัฒนารูปแบบของสกินเนอร์นี้ หากมีการเสริมแรงหรือกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจที่จะกระทำ ก็จะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนารูปแบบที่เป็นวิถีชีวิตประชาธิปไตยได้ดีทางหนึ่ง

ดังนั้น การนำรูปแบบของสกินเนอร์มาใช้ในโรงเรียนวัดไทร (สถาพรหวานบุญ) จึงต้องให้การสอนแบบประชาธิปไตยในการสอนหนังสือ ไม่ว่าจะเป็นการสอนวิธีใดก็ตาม คือ การให้เสรีภาพในห้องเรียน โดยครุกระดับนี้ให้เด็กเกิดความตระหนักในความจำเป็นของกระบวนการการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขให้นักเรียนมีความเข้าใจค่านิยมที่เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติคน และการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาธิปไตย ครุต้องนำเอาวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ มาใช้ เช่น การสอนแบบ 4 MAT การสอนแบบแก้ปัญหา การสอนแบบทดลอง การสอนแบบวิทยาศาสตร์ รู้จักการวิจารณ์ การอภิปราย การแสดงความคิดเห็น การทำงานกันเป็นหมู่คณะ และแบ่งหน้าที่กันทำ มีการรับผิดชอบร่วมกัน โดยครุใช้หลักดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมภายในและภายนอกชั้นเรียนเพื่อสร้างนิสัยให้เด็กเห็นความสำคัญของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ โดยการฝึกให้นักเรียนเกิดความสำนึกร่วมกันในความรับผิดชอบต่อหน้าที่เพื่อผลสำเร็จของงาน

3. ส่งเสริมให้นักเรียนมีเสรีภาพในการเลือกวิธีการเรียน และบทเรียนในขอบเขตของหลักสูตร โดยให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนตามความถนัด และความสามารถของตนแทนที่จะเรียนตามที่ครุกำหนด เพื่อฝึกเสรีภาพในการคิด

4. ส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ และความประพฤติที่ได้รับการปรับเปลี่ยนจากโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอจนเป็นกิจนิสัย เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีกับทางบ้านและชุมชน

5. ส่งเสริมให้มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นประชาธิปไตย เช่น การเคารพในสิทธิของผู้อื่น เช่น ผู้มาท่องเที่ยวได้ใช้บริการก่อน การไม่หยิบข้าวของเครื่องใช้ของผู้อื่นไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเสียก่อน และการไม่ส่งเสียงดังรบกวนสมាជิขของผู้อื่น

6. ส่งเสริมให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน เพราะวินัยเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อสังคมประชาธิปไตย สมาชิกที่ดีต้องรู้จักความคุ้มตัวเอง การฝึกในลักษณะนี้ย่อมทำให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคย เป็นผู้มีระเบียบวินัยต่อตนเองและส่วนรวม

7. ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปักครองตนเอง โดยนักเรียนจะต้องวางแผนระเบียบของตนเองของห้องเรียนโดยไม่ต้องบังคับ ซึ่งจะเป็นการฝึกประชาธิปไตยต่อหมู่คณะต่อไป

การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกัน จะเป็นการฝึกลักษณะนิสัยที่แสดงถึง พฤติกรรมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนได้ เมื่อนักเรียนเกิดความตระหนักรู้ในคุณค่า และ ความสำคัญของพุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย นักเรียนก็จะประพฤติปฏิบูรณ์เป็นประจำจนเป็น วิถีชีวิตด้วยความเต็มใจ

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพุติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนถือเป็นกระบวนการการสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิด พฤติกรรมประชาธิปไตย มีความเข้าใจในพื้นฐานหลักการประชาธิปไตย ควรใช้กิจกรรมและวิธีการ หลากหลาย วิธีเพื่อสร้างเสริมให้นักเรียนเกิดพุติกรรมดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 5 – 6) ได้เสนอจุดเน้น เกี่ยวกับการฝึกให้นักเรียนมีพุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านวิถีประชาธิปไตยของนักเรียน ประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน เป็นให้ครูผู้สอนทุกคนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการทางกลุ่มในทุกกลุ่มประสบการณ์ เพื่อปลูกฝังการทำงานเป็นกลุ่ม การยอมรับพึงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตลอดจนการใช้มติเพื่อหาข้อตกลง ซึ่งจะสอดคล้องกัน ทั้งหลักสูตรประถมศึกษา ผลที่ได้รับคือ นักเรียนจะได้ทั้งความรู้ตามเนื้อหาวิชา และเกิด พุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านวิถีชีวิตประชาธิปไตย ตามคุณลักษณะที่ต้องการเน้น 3 ประการ คือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านสามัคคีรวม และด้านปัญญาธรรม เช่น การเข้าแ或多สงาน การยอมรับข้อตกลงของกลุ่มและการเคารพกฎติกาของห้องเรียน และการตัดสินปัญหาด้วยเหตุผล

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนหรือในโรงเรียน เมื่อโรงเรียนได้ พิจารณาเห็นว่านักเรียนได้รับการฝึกฝนเรื่องวิถีชีวิตประชาธิปไตยในห้องเรียน จนมีพุติกรรม จิตสำนึกประชาธิปไตยที่ต้องการเน้นพอสมควรแล้ว โรงเรียนจึงจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนในเรื่องระบบ ประชาธิปไตยให้แก่นักเรียนต่อไป นั่นคือ การฝึกกระบวนการในการทำงานโดยใช้กระบวนการ การกลุ่มในการวางแผนการทำงาน ต้องมีส่วนร่วมในการทำงานทุกชั้นตอน เมื่อมีปัญหาในการทำงาน ก็เกิดขึ้นต้องใช้เหตุผลในการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน ฝึกการเคารพในสิทธิของผู้อื่น ไม่เล่น ไม่สงสัยดังรากฐานขณะที่ผู้อื่นกำลังเรียน และไม่ทำให้สมบัติของส่วนรวมเสียหาย ฯลฯ

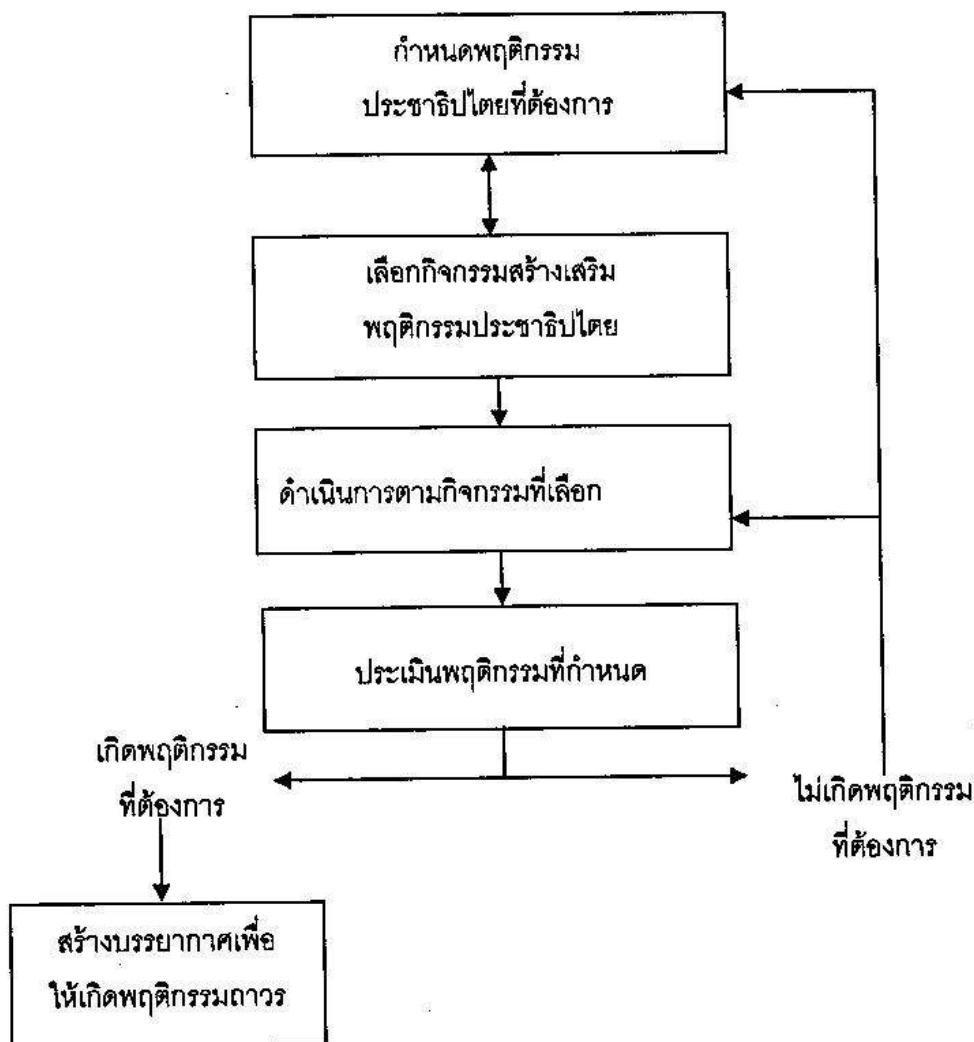
โรงเรียนประถมศึกษาทั่วไป ได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นปกติอยู่แล้ว เช่น กิจกรรมอาหาร กลางวัน กิจกรรมห้องสมุด กิจกรรมสนทกรณ์ กิจกรรมทำความสะอาดสถานที่ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมตรวจสุขภาพ ฯลฯ โรงเรียนสามารถอาศัยกิจกรรมดังกล่าวเหล่านั้น เป็นสื่อในการฝึกฝน

นักเรียนในเรื่องระบบประชาธิปไตยได้เป็นอย่างดีหรือคณะครู และนักเรียนจะร่วมกันคิดร่วมกันจัดกิจกรรมขึ้นมาใหม่ก็ได้ แต่การดำเนินงานตามกิจกรรมทั้งหมดต้องดำเนินการและครูที่ปรึกษา กิจกรรมเหล่านี้ต้องอาศัยนักเรียนที่จะมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการจึงต้อง ดำเนินงานโดยใช้กระบวนการกรอกสุ่ม มีการแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ วางแผนในการทำงาน ต่างๆ ร่วมกัน และประเมินผลการทำงานร่วมกัน เพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตย และประพฤติปฏิบัติ สม่ำเสมอเป็นประจำจนเป็นวิถีชีวิต

เพื่อให้การสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย และระบบประชาธิปไตยเป็นไปได้โดยรวดเร็ว โรงเรียนจึงต้องสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในโรงเรียนด้วย เมื่อการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นประชาธิปไตย การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนดำเนินไปตามแนวทาง ประชาธิปไตย บรรยายกาศในโรงเรียนรวมถึงการประพฤติปฏิบัติของครูเป็นไปในทิศทาง ประชาธิปไตย ก็จะช่วยสร้างเสริมพฤติกรรมประชาธิปไตยให้แก่นักเรียนได้ง่ายขึ้น

นอกจากนี้กรมสามัญศึกษา (2536 : 37 – 38) ได้กล่าวถึง การกำหนดนโยบายให้ โรงเรียนในสังกัดดำเนินการสร้างเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยมีลำดับขั้นตอนแสดง ในแผนภูมิที่ 3 ดังนี้

ขั้นตอนการสร้างเสริมประชาธิปไตย

แผนภูมิที่ 3 การจัดกิจกรรมสร้างเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

ที่มา : กอบกุล ดิษฐ์ยั้ม 2543 : 27

จากแผนภูมิดังกล่าว อธิบายขั้นตอนได้ ดังนี้

- กำหนดพฤติกรรมประชาธิปไตยที่ต้องการ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยผู้บริหาร ครูและนักเรียนร่วมกันแล้วแต่กรณี เพื่อให้ได้ข้อมูลชัดเจนว่า พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ยังจำเป็นต้องสร้างเสริมหรือปรับแก้ไว้ โดยพิจารณาจาก พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่กำหนด

2. เลือกกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ต้องการ ผู้บริหาร ครู หรือนักเรียนร่วมกันเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพและจำเป็นในโรงเรียน และเป็นกิจกรรมที่สามารถทำให้สำเร็จได้ บางกรณีที่เป็นนโยบายและจำเป็นต้องปฏิบัติ โรงเรียนสามารถเลือก กิจกรรมก่อนแล้วสอดแทรกวัฒนธรรมคุณธรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยเข้าไปในวัฒนธรรมคุณภาพ ของกิจกรรมนั้น ๆ

3. ดำเนินกิจกรรมที่เลือก ผู้เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติหรือจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝัง พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยการใช้กิจกรรมต่างเป็นสื่อ เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม การ สาธิต การอภิปราย หรือการทดลองฯลฯ โดยการให้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมจิตใจ เพื่อให้เกิดการตระหนักรู้คุณค่า มีจิตสำนึกและอุดมการณ์ทางประชาธิปไตย

4. ประเมินพฤติกรรมที่กำหนด เพื่อพิจารณาว่าพฤติกรรมที่สร้างเสริมนั้นเกิดขึ้นหรือไม่ เพียงใด ควรปรับปรุงแก้ไขในขั้นตอนใด เช่น สังเกต พฤติกรรมว่าเกิดตามจุดประสงค์หรือไม่ ถ้ายัง ไม่เกิดตามจุดประสงค์ก็ต้องกลับไปจัดกิจกรรมใหม่

5. สร้างบรรยากาศเพื่อให้เกิดพฤติกรรมด้วย เมื่อพบว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นไปตาม เป้าหมายแล้วต้องกำหนดมาตรการต่อไป ๆ เช่น ครูทำเป็นตัวอย่าง ออกเป็นระเบียบของโรงเรียน จัดบรรยากาศห้องเรียนด้วยแนวล้อมโรงเรียน เป็นต้น

การสร้างเสริมประชาธิปไตยดังกล่าวใน โรงเรียนควรถือเป็นหลักในการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมด้านการจัดองค์กรบริหาร การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม นักเรียน และการจัดสภาพแวดล้อม หรือบรรยากาศในโรงเรียน ซึ่งแต่ละกิจกรรมมีบุคลากรแต่ละ ฝ่ายหรือน่วยฝ่ายเกี่ยวข้องด้วย แตกต่างกันไปแล้วแต่กรณี

ทิศนา ๔๘๘๘ (๒๕๒๒ : ๒๙ – ๓๐) ได้เสนอแนะวิธีการเสริมสร้างวิถีการดำเนินชีวิตแบบ ประชาธิปไตยให้แก่นักเรียน โดยได้ทดลองฝึกประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเน้น กระบวนการรักสุ่ม ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมที่สามารถใช้สอดแทรกในการสอน

1.1 การจัดกิจกรรมกลุ่มในการเรียน โดยให้ผู้เรียนผลักดันรับผิดชอบหน้าที่ต่าง ๆ เช่น ผลัดกันเป็นผู้นำและผู้ตาม

1.2 การจัดกลุ่มอภิปราย ซักถาม แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

1.3 การฝึกให้ผู้เรียนตัดสินใจอย่างรอบคอบเป็นกลาง โดยครูตั้งปัญหาให้นักเรียน แสดงความคิดเห็น และตัดสินใจ

1.4 การจัดกิจกรรมโดยว่าที่ เพื่อฝึกการรับฟัง การให้เหตุผล การตีความ

- 1.5 การฝึกเขียน และวิจารณ์คำโฆษณา คำชี้แจง และบทความต่าง ๆ
 - 1.6 ฝึกการยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ผลงานของตน
 - 1.7 การจัดประมวลบทความเกี่ยวกับหน้าที่พลเมืองที่พึงปฏิบัติ
 - 1.8 การจัดทำสมุดภาพในเรื่องต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย เช่น สมุดภาพเกี่ยวกับสุภาษิต คำคมต่าง ๆ ที่เตือนใจ สมุดภาพบุคลตัวอย่าง เป็นต้น
 - 1.9 การจัดป้ายนิเทศ โดยให้ผู้เรียนรับผิดชอบในการทำงานนี้เป็นกลุ่ม เพื่อเป็นการฝึกการทำงานร่วมกัน และเพื่อสร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน
 - 1.10 การจัดการสัมภาษณ์ผู้ประพฤติดี ให้ภารຍกล่าวและให้รางวัลแก่ผู้ที่ทำงานเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น ฯลฯ
2. กิจกรรมพิเศษ
 - 2.1 การจัดเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อฝึกให้รู้จักแพ้ รู้จักชนะ
 - 2.2 การมอบหมายให้รับผิดชอบงานโรงเรียน เช่น ทำความสะอาดห้อง ดูแลสวน ตกไม้ เลี้ยงสัตว์ ดูแลนักเรียนข้ามถนน เป็นต้น
 - 2.3 การจัดคณะกรรมการนักเรียน สถานนักเรียน ให้ฝึกการทำงานโดยพึ่งความคิดเห็น ผู้อื่น
 - 2.4 การจัดกลุ่มอภิปราญเพื่อตั้งกฎเกณฑ์การรักษาภูมิภาคต่าง ๆ เช่น การจัดเวราการวางแผนปรับตัวของห้อง ฯลฯ
 - 2.5 การจัดการเล่นละคร เพื่อแสดงในงานต่าง ๆ เป็นการฝึกการทำงานช่วยกันเป็นหมู่
 - 2.6 การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญของโรงเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม และรับผิดชอบ เช่น งานปีใหม่ วันเก็ฟ่า งานประจำปีของโรงเรียน งานวันเด็ก เป็นต้น
 - 2.7 การจัดให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
 - 2.8 การจัดกิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี กิจกรรมผู้นำบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อฝึกตนเองให้ทำงานเพื่อส่วนรวม
 - 2.9 การเข้าค่ายพักแรม เพื่อฝึกการอยู่และทำงานร่วมกัน
 - 2.10 การส่งเสริมกิจกรรมอบรม ชุมชน สมาคมต่าง ๆ ที่มีลักษณะของการรวมกลุ่ม ในทางที่ดี เป็นประโยชน์ เช่น กลุ่มอาสาสมัครห้องดิน เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนปัจจุบันนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การจัดกิจกรรมดังกล่าวต้องอาศัยกระบวนการประชาธิปไตยมาเป็นหลักในการดำเนินกิจกรรม การจัดกิจกรรมทุกรหั้นตอนจะ

เสริมสร้างคุณลักษณะพฤติกรรมประชาธิปไตยโดยตรงให้ในเนื้อหาวิชา และทางอ้อมโดยสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนทุกวิชาเป็นกลุ่ม เคราะห์ภูมิ กติกา มีวินัย แก้ปัญหาด้านสติปัญญา การรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักใช้เสรีภาพ ในการแสดง ความคิดเห็น การเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล การใช้ความคิดใหม่ๆ ใน การแก้ปัญหา และการเคารพกติกาของสังคม การพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้าน ความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน โดยการใช้กิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการกรุ่น จะช่วยให้นักเรียนนำพฤติกรรมที่ได้รับการฝึกฝนจากการ จัดกิจกรรม ทั้งในและนอกห้องเรียนไปพัฒนาตนเอง และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีคุณค่าและมีความสุข

การศึกษาทาง

ตามแนวคิดจิตวิทยามนุษยนิยม (Humanistic Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ใช้กันมากในการพัฒนามนุษย์ โดยมีความเชื่อพื้นฐานว่า มนุษย์มีความต้องการที่จะแสดงออกถึงความสามารถของตน ต้องการมุ่งไปสู่สักการแห่งตน ได้สิ่งแวดล้อมของเขาริเริ่มเข้าสู่อิริยาบถ แรงจูงใจของมนุษย์และกระบวนการพัฒนามุ่งไปสู่สักการแห่งตน ส่วนใหญ่เป็นลำดับขั้นซึ่งได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานเพื่อเกิดความอิสรภาพในการเติมเต็มในลำดับขั้นต่อไป โดยทฤษฎีแรงจูงใจที่เป็นไปตามลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ ได้แสดงลำดับขั้นความต้องการไว้ดังนี้ (วารชี ธุราธรรม 2541 : 194)

ลักษณะของคนที่พัฒนาเป็นขั้น ๗ เนื่องด้วยแต่

ขั้นที่ 1 ด้านร่างกาย ยังมีความต้องการด้านการเจริญเติบโต ต้องการเงิน แสงแดด คือมีความต้องการตั้งแต่เกิด

ขั้นที่ 2 ด้านความมั่งคงปลอดภัย ยังไกส์เดียวกับขั้นที่ 1 ยังไม่ถึงขั้นจิตใจ แต่จะอยู่ในลักษณะที่ต้องการให้พ่อแม่อยู่ข้าง ๆ รู้สึกถึงปลอดภัย

ขั้นที่ 3 ความรักและความห่วงกันและกัน เมื่อขั้นที่ 1 กับ 2 เต็มแล้ว คนจะต้องการความรัก ความเมตตา การให้ การเสียสละ ความจริงใจ ความเข้มแข็ง ความมีพลัง

ขั้นที่ 4 ความมีเกียรติและให้การยอมรับันกันและกัน เมื่อคนได้รับความรัก ความเมตตา เรายังเช่า เขารักเรา เมื่อเรารักเต็มไปด้วยรัก เราจะแสงหน้าศักดิ์ศรีคือ จะมีศักยภาพในความสำเร็จ มีความริเริ่ม เชื่อใจคน ให้ความไว้วางใจ รู้จักพึงตนเอง เป็นตัวของตัวเอง ตัวในที่นี้ ศักดิ์ศรีนั้นเอง

ขั้นที่ 5 ค่านิยมของความเป็นมนุษย์ เป็นค่านิยมสูงสุดของตนเอง เป็นความต้องการสูงสุดของคน

เมื่อมนุษย์สามารถสนองความต้องการของตนเองในขั้นต่ำสุด ซึ่งเป็นความต้องการด้านเสรี ได้แก่ อาหาร เพศ เงิน และก็จะยับสูความต้องการปลอดภัยในขั้นที่ 2 ขั้นความต้องการขั้นที่ 1 และ 2 เป็นความต้องการปัจจัยเบื้องต้นที่จำเป็นเพื่อการมีชีวิตอยู่

เมื่อได้รับรักเต็มแล้วในขั้นที่ 3 ความต้องการศักดิ์ศรีและเกียรติ ในขั้นที่ 4 ก็จะเป็นตัวเร่งผลักดันให้ตนแสงหน้า หรือแสดงพฤติกรรมให้รับเกียรติหรือศักดิ์ศรีที่ตนต้องการ และเมื่อครับปฏิบัติตนอย่างไรก็จะได้บุคลิกภาพอยู่ในขั้นที่ตนปฏิบัติ

ลักษณะการแสดงออก ด้านแรงผลักดันหรือแรงยั่วยุจากความต้องการเช่นนี้ จะช่วยให้ตนพัฒนาจนสมบูรณ์ทุกขั้นจึงขั้น 5 ซึ่งขั้นแสงหน้าคุณธรรมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและอาชีพ

เมื่อบุคคลแสงหน้าบุคคล ก็จะแสดงพฤติกรรมครอบคุณธรรมและปฏิบัติตนมีวินัยและจริยธรรม ชีวิตย่อมจะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิผลทั้งในเริงสังคม (จิตใจ) และในเชิงเศรษฐกิจ (เงิน งาน)

สำหรับความต้องการในขั้น 3 และ 4 ซึ่งได้แก่ ความรัก และศักดิ์ศรีนี้ นักจิตวิทยายังระบุว่าเป็นความต้องที่มนุษย์ขาดไม่ได้ เรียกว่า ค่านิยมพื้นฐาน ซึ่งเป็นระดับความต้องการที่เป็นพื้นฐานโครงสร้างบุคลิกภาพที่มีประสิทธิผล ด้านหากเต็มเต็มแล้วก็จะสร้างความเข้มแข็ง สร้างพลัง อำนาจในตน ทำให้บุคคลที่เต็มเต็มในขั้นนี้เป็นทรัพยากรที่มีบำรุงมีเติมเปลี่ยนด้วยเมตตาจิตและศักดิ์ศรี พร้อมที่จะให้และรับ พร้อมที่จะมองตนเองและทุกคนในมุมบาก พร้อมที่จะพัฒนา

ทรัพยากรในตน พร้อมที่จะช่วยพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย คุณธรรมจริยธรรมและวินัยในทุก ๆ คน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ นักจิตวิทยา และนักการศึกษา ยึดถือเป็นยุทธศาสตร์ในการสร้างคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในบุคลิกภาพ ด้วยการเติมเต็ม เยาวชนด้วยค่านิยม ซึ่งตั้งกับความต้องการของ Maslow (1970 : 47 อ้างใน Richard M. Ryckmen 1985 : 392 – 394) ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้น พื้นฐานที่มีอำนาจมากที่สุด และเห็นได้ชัดที่สุดจากความต้องการทั้งหมด เป็นความต้องการที่ช่วย การดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการ ทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น แรงขับของร่างกายเหล่านี้ จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่ รอดของร่างกายและอินทรีย์ ความพึงพอใจที่ได้รับขั้นนี้จะต้องให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงกว่า และถ้าบุคคลได้ประสบความล้มเหลวที่จะสนองความต้องการพื้นฐานนี้ ก็จะไม่ได้รับการกระตุ้น ให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกาย ได้รับความพึงพอใจ บุคคลก็จะพัฒนาการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่า ความต้องการความ ปลอดภัยหรือความรู้สึกมั่นคง (Safety and Security) Maslow กล่าวว่า ความต้องการความ ปลอดภัยนี้จะสังเกตได้ง่ายในทางแผลและเด็กเล็ก ๆ เนื่องจากทางแผลและเด็กเล็กต้องการความ ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยผู้อื่น

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs) ความต้องการนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกาย และต้องการความปลอดภัยได้รับการ ตอบสนองแล้ว บุคคลต้องการได้รับความต้องการและความเป็นเจ้าของโดยการสร้าง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวหรือกับผู้อื่น สามารถเกี่ยวกับในกลุ่มจะเป็น เป้าหมายสำคัญสำหรับบุคคล กล่าวคือ บุคคลจะรู้สึกเจ็บปวดมากเมื่อถูกทอดทิ้งไม่มีครอบครัว หรือถูกตัดขาดจากสังคม

ความรักที่แท้จริงจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่ดี ความสัมพันธ์ของความรักระหว่างคน 2 คน จะรวมถึงความรู้สึกนับถือซึ่งกันและกัน การยกย่องและความไว้วางใจแก่กัน นอกจากนี้ Maslow ยังย้ำว่า ความต้องการความรักของคนจะเป็นความรักที่เป็นไปในลักษณะทั้งการรู้จักให้ ความรักต่อ ผู้อื่น และรู้จักที่จะรับความรักจากผู้อื่น การได้รับความรักและได้รับการยอมรับจาก

ผู้อื่นเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า บุคคลที่ขาดความรักก็จะรู้สึกว่าชีวิตไร้ค่า มีความรู้สึกห่างหวังและเคียดแค้น

4. ความต้องการได้รับการนับถือยกย่อง (Self - esteem Needs) เมื่อต้องการได้รับความรักและการให้ความรักแก่ผู้อื่นเป็นไปอย่างมีเหตุผล และทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจแล้ว พลัง ผลักดันในขั้นที่ 3 ก็จะลดลงและมีความต้องการในขั้นต่อไปมาแทนที่ กล่าวคือมนุษย์ต้องการที่จะได้รับการนับถือยกย่องเป็นลำดับต่อไป ความต้องการได้รับความนับถือยกย่องแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

4.1 ความต้องการนับถือตนเอง (Self – Respect) คือ ความต้องการมีอำนาจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเชิงแรง มีความสามารถในตนเอง มีผลลัพธ์ที่ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น และมีความเป็นอิสระ ทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่า เขายังมีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงานภารกิจต่าง ๆ และมีชีวิตที่เด่นดัง

4.2 ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น (Esteem from Other) คือ ความต้องการมีเกียรติยศ ได้รับการยกย่อง ได้รับการยอมรับ ได้รับความสนใจ มีสถานภาพ มีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขานและเป็นที่ชื่นชมยินดี มีความต้องการที่จะได้รับความยกย่องชมหายใน ลิ่งที่เขากำราทำ ซึ่งทำให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ว่าความสามารถของเราได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการสืบมั่งคั่งด้วยการยกย่อง ชมหาย ประกาศเกียรติคุณ ทั้งเป็นรายบุคคล และรายชั้นเรียน เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความต้องการในขั้นที่ 4 คือ ความต้องการได้รับการนับถือยกย่องชมหาย ซึ่งเมื่อเข้าได้รับในสิ่งที่ต้องการก็จะเกิดแรงผลักดันให้กระทำพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นประจำจนเป็นวิถีชีวิตด้วยความภาคภูมิใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยทั้ง 3 ด้าน แก่นักเรียนดังนี้

งานวิจัยในประเทศไทย

ศรีณญา ศิริยาวงศ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนกับพฤติกรรมวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นปีสามศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครปฐม ประจำภาคเรียนที่ 2/2539 จำนวน 256 คน จาก 256 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามเรื่องการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน และพฤติกรรมวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนโดยใช้สถิติเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

อัลฟ้าของ เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านการจัดบรรยายภาค เพื่อสร้างเสริมการเรียนการสอนประชาธิปไตย และการจัดการเรียน การสอน โดยใช้กระบวนการการกลุ่มและพฤติกรรมวิถีชีวิตประชาธิปไตย และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการการกลุ่มและพฤติกรรมวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน โดยภาพรวมทั้งด้านความธรรม สามัคคีธรรม และปัญญาธรรม อยู่ในระดับมากเช่นกัน และพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนของครู กับพฤติกรรมวิถีชีวิตประชาธิปไตยของ นักเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวก

วาสนา รอตเตียง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนา พฤติกรรมจิตสำนึกรักชาธิปไตย ด้านสามัคคีธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัด ทรงธรรม จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2539 โดยยกตัวอย่างมีพฤติกรรมจิตสำนึกรักชาธิปไตย ด้านสามัคคีธรรมต่างๆ เช่นเด็กที่ได้ 25 ลงมา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุมตัวอย่าง แล้วสูงตัวอย่างง่ายให้เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยให้กลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย สำหรับกลุ่มควบคุมได้รับการสอนปกติ เครื่องมือวิจัยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมจิตสำนึกรักชาธิปไตยด้านสามัคคีธรรม จากการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมจิตสำนึกรักชาธิปไตยด้านสามัคคีธรรมขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม และสูงกว่ากลุ่มการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษา เรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย พนวจ โรงเรียนได้จัดกิจกรรม ส่งเสริมประชาธิปไตย อย่างหลากหลาย มีทั้งการส่งเสริมโดยตรง เช่น การเลือกตั้งสภานักเรียน หรือคณะกรรมการนักเรียน กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกรักชาธิปไตยทางห้อง ได้แก่ การจัดกิจกรรมสนทนารณ์ กิจกรรมชุมชน การจัดกิจกรรมอื่น ๆ นอกห้องเรียนอื่น ๆ และการจัดบรรยายภาค สิ่งแวดล้อม

สมัย บัวพัฒน์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนเพื่อปลูกฝังประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น จำนวน 352 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการสอนเพื่อปลูกฝังประชาธิปไตย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t – test ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีพฤติกรรมการสอนเพื่อปลูกฝังประชาธิปไตยอยู่ในระดับ “มาก” เพศชาย และประสบการณ์ของครูไม่ทำให้พฤติกรรมการสอน เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมจิตสำนึกรักชาธิปไตยแตกต่างกัน

สมศักดิ์ เรืองสุวรรณ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมปฐกฝังประชาธิปไตย ตามกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยการศึกษา ระดับและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการจัดกิจกรรม ปฐกฝังประชาธิปไตยตามกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับการจัดกิจกรรมปฐกฝังประชาธิปไตย ตามกระบวนการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ของรัฐและเอกชนไม่มีความแตกต่างกัน ในขณะที่สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีระดับการศึกษา ต่างกัน และมีประเภทต่างกัน

ศรีศักดิ์ ใหม่คำนิ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อ พฤติกรรมประชาธิปไตยด้านความช่วยเหลือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านความช่วยเหลือระหว่างนักเรียนที่มีเพศ ต่างกันและมีผลลัพธ์ทางการเรียนต่างกัน ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า เพศของผู้เรียนไม่ส่งผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมประชาธิปไตย ด้านความช่วยเหลือให้สูงขึ้น และหลังจากการใช้การทดลองสอนแบบเทคนิคแม่แบบ จะมีผล พฤติกรรมประชาธิปไตย ด้านความช่วยเหลือโดยส่วนรวมและรายด้านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กอบกุล ดิษฐ์ยั่ม (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาฐานรากแบบการสร้างพฤติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและเปรียบเทียบ ผลลัพธ์การเรียนและพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนตามแผนการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสร้างเสริมประชาธิปไตยของนักเรียนซึ่งเป็นแผนการสอนที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจ สื่อการเรียน การหัวดและการประเมินผล จำแนกแผนการสอน 9 แผน ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมระดับดีมาก ผลเบริร์บเทียบผลลัพธ์ทางการเรียน และ พฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สิทธิศักดิ์ ไวยา (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอน เพื่อปฐกฝังประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษาของครู สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ กลุ่ม ตัวอย่างคือ ครูผู้รับผิดชอบโครงการประชาธิปไตยที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนประถมศึกษา ปีการศึกษา 2542 จำนวน 194 คน เลือกสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดสัดส่วน ตามขนาดของโรงเรียน และใช้เกณฑ์การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามซึ่ง ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ครูมีพฤติกรรมการสอนเพื่อปลูกฝังประชาธิปไตยอยู่ในระดับ "มาก" ตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนเพื่อปลูกฝังประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

ฟริดแมน (Friedman 1973 : 4117 – A) ศึกษากรณีมีส่วนร่วมด้านประชาธิปไตย ศึกษา เอกภาพกรณีทฤษฎีมีส่วนร่วมทำงานการเมืองในระบบของประชาธิปไตย เพื่อศึกษาทฤษฎีใหม่ของ ระบบประชาธิปไตย และการนำทฤษฎีเหล่านั้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็ก นักเรียนที่อยู่ในประเทศไทยสหเดน ผลการศึกษาพบว่า บ้านและโรงเรียนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน เด็กให้ร่วมมือทางการเมืองของระบบประชาธิปไตยมากกว่าและเด็กจะได้รับผลกระทบจากการเมือง บ้านและโรงเรียนมีส่วนในการสนับสนุนเด็กให้ร่วมมือทางการเมืองของระบบประชาธิปไตย

แซนสตีด (Sanstead 1975 : 814 – A) ได้ทำการศึกษาเจตคติทางการเมืองของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ในรัฐนอร์ทดาโกต้า กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรด 12 ที่สูงจากโรงเรียน 63 แห่งในระดับ 4 จากจำนวนทั้งหมด 1,750 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีเจตคติไปในทางประดิษฐ์และมีความคิดเห็นชัดเจนกับการเมืองของโลก

2. นักเรียนส่วนใหญ่แสดงความไม่พึงพอใจเกี่ยวกับวิธีสอน และหลักสูตรวิชาหน้าที่ การเมืองและการปกครอง

3. ความรู้ และความเข้าใจ และเจตคติทางการเมืองของเด็ก มีความสัมพันธ์กับพื้นฐาน บุคลิกภาพของบิดา มารดา

4. เพศมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง และเจตคติทาง การเมืองของนักเรียน

5. การแสดงออกทางการเมืองของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการมีความรู้ ความเข้าใจการเมือง

ริงวอล (Ringwall 1976 : 6286 – A) ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนอายุ 9 – 11 ปี ที่ได้รับ การสอนและการปกครองที่เน้นเรียนแบบประชาธิปไตย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3 และเกรด 4 โรงเรียนมิดเดิลไฮสคูล จำนวน 138 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมซึ่งสอนด้วยวิธีขัตตาธิปไตย และ กลุ่มทดลองสอนด้วยวิธีประชาธิปไตย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม พีบีอาร์เอส (PBRs) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมแบบประชาธิปไตยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

แพลตเนอร์ (Platner 1977 : 7051 – A) ศึกษาพฤติกรรมนักเรียนอายุ 9 – 11 ปีที่ได้รับการสอนและการปักครองขั้นเรียนแบบประชาธิปไตย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3 และเกรด 4 โรงเรียนมิดเดิลไฮแลนด์ จำนวน 183 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมซึ่งสอนด้วยวิธีอัคติชาธิปไตย กลุ่มทดลองประชาธิปไตย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามพื้นบ้าน (PBRS) ผลการศึกษา พบว่า การจัดกิจกรรม เพื่อสนับสนุนวิถีชีวิตประชาธิปไตยนั้น ไม่จำเป็นจะต้องจำกัดอยู่แต่ในห้องเรียนเท่านั้น โรงเรียนจะต้องส่งเสริมประสบการณ์ด้านอื่น ๆ ตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของแต่ละบุคคล การแสดงออกทางพฤติกรรมที่ระบุนักเรียนว่า เป็นประชาธิปไตยในวิถีชีวิตประจำวันจะดำเนินไปได้ดีนั้น การอบรม การจัดกิจกรรม ที่ทางผู้บริหารจัดขึ้นภายในโรงเรียน แต่ปัจจุบันคือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ นักเรียนไม่สนใจ คุณภาพ คนไม่ให้ความร่วมมือ เวลาไม่พร้อม สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจกรรม ไม่มีการประเมินผลของการจัดกิจกรรม

ไวท์ (White 1997 : 7036 – A) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่า วัยรุ่นอเมริกันมีความเชื่อถือ ค่านิยมทางการเมืองแบบสังคมประชาธิปไตยเพียงใด ระดับความเชื่อถือค่านิยมทางการเมืองแบบสังคมประชาธิปไตย ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ เอื้อชาติ และสถานภาพของเศรษฐกิจหรือไม่ และเพื่อศึกษาการสอนวิชาสังคมศึกษา จะมีผลทำให้กระตุ้นความเชื่อทางสังคมวิทยา การเมืองของวัยรุ่นอเมริกันแตกต่างกันหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนจำนวน 387 คน ซึ่งสูมจากการสอนขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง และจากโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยในรัฐฟลอริดา 1 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดความเชื่อของแอลเลน (Allen) ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. เด็กวัยรุ่นอเมริกันมีค่านิยมและแบบอนุรักษ์สังคมแบบประชาธิปไตยเป็นส่วนใหญ่
2. ตัวแปรอิสระต่าง ๆ คือ เพศ เอื้อชาติ เศรษฐกิจ และการสอนในวิชาสังคมมีผลต่อคุณค่าทางการเมืองแบบส่วนร่วมประชาธิปไตย จากการทดลองสมมติฐานเชิงปฏิบัติการพบว่า สมมติฐานทุกข้อ ยกเว้นตัวแปรอายุแตกต่างอย่างมีสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนการสอนการจัดกิจกรรมกลุ่ม ทั้งในและนอกห้องเรียน การประพฤติปฏิบัติของผู้บริหาร ครู อาจารย์โรงเรียน และการจัดบรรยายภาคสั่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการประพฤติปฏิบัติตามวิถีชีวิตประชาธิปไตย สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติบุคลิกภาพประชาธิปไตยสูงขึ้นได้ ดังนั้นการจัดรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของเด็กนักเรียน ต้องการทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ หากขาดช่วงใดช่วงหนึ่งไป อาจทำให้พัฒนาการของนักเรียนหยุดไปได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ในเรียนวัดไทย (ถาวรหานุกูล) สำนักงานเขตฯ ของ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ คณบดีที่สอนในโรงเรียนวัดไทย (ถาวรหานุกูล) สำนักงานเขตฯ ของ กรุงเทพมหานคร นักเรียนชั้นชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 20 คน โดยทดลองกับนักเรียน จำนวน 270 คน

แบบแผนการวิจัย

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการประเมินผลโดย การสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนและหลังการทดลองใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One – Group Pretest – Posttest Design โดยมีรูปแบบการทดลองดังนี้

$$\boxed{O_1 \times O_2}$$

เมื่อ	O_1	แทน	การสังเกตพฤติกรรมก่อนการทดลอง
	X	แทน	การสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญ การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรมส่งเสริม และการเริ่มแรง (ตัวเปรีย)
	O_2	แทน	การสังเกตพฤติกรรมหลังการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้มีกระบวนการดังนี้

1. กำหนดพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ต้องการตามนิยามศัพท์ ประกอบด้วย

1.1 รูปแบบพัฒนา ที่นำมาใช้ส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความชรรน ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม

1.2 พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมากของนักเรียนแบ่งออกเป็น ด้านความชรรน ด้านสามัคคีธรรม ด้านปัญญาธรรม

1.2.1 ด้านความชรรน คือ การเคารพสิทธิของผู้อื่นรู้จักเกรงใจและให้เกียรติผู้อื่น

1.2.2 ด้านสามัคคีธรรม คือ การร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมทำงาน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

1.2.3 ด้านปัญญาธรรม คือ การใช้เหตุผลในการทำงาน และตัดสินปัญหา ร่วมกันโดยไม่ใช้อารมณ์หรืออคติ

2. เลือกกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความชรรน ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมที่ต้องการทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

3. รวมรวมข้อมูลโดยสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ในโรงเรียน ซึ่งมีขั้นตอนย่อยดังนี้

3.1 ประเมินผลโดยการสังเกตพฤติกรรมสำนึกประชาธิปไตย ด้านความชรรน ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอน ใช้เครื่องมือในการรวมรวมข้อมูล

3.2 ประชุมปฏิบัติกิจกรรม ประชุมคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน มอบหมายงานและหน้าที่ให้แต่ละฝ่ายนำไปปฏิบัติ เพื่อให้แผนดำเนินงานสอดคล้องและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3.3 ดำเนินการทดลองโดยการสร้างความตระหนัก ให้นักเรียนเห็นความสำคัญการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรมส่งเสริมและการเสริมแรงที่ส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความชรรน ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547

3.4 รวมรวมข้อมูลระหว่างทดลอง

3.5 ประเมินผุลหลังการทดลอง ด้วยการสังเกตพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความชรรน ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียน โดยครูผู้สอนและใช้เครื่องมือชุดเดิม

4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินตามโครงร่างงานวิจัยที่วางไว้
5. สรุปผลโดยการสรุป ภาระ และข้อเสนอแนะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาออกแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ในด้านความอ่อน懦 ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาครพวนมนุกุล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยในด้านความอ่อน懦 ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาครพวนมนุกุล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยให้ครูเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยในด้านความอ่อน懦 ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาครพวนมนุกุล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยค้นคว้าดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และแนวทางการดำเนินกิจกรรม ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความอ่อน懦 ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม จากเอกสาร

1.1 คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2540)

1.2 แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยระดับประถมศึกษา ดังนี้คือ ศึกษาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความอ่อน懦 และด้านปัญญาธรรม ตามนิยมศพที่ไว้และนำมาสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย จำนวน 30 ข้อ

2. สำรวจกิจกรรมที่โรงเรียนดำเนินการ เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยสภานักเรียน กิจกรรมการรับประทานอาหารกลางวัน กิจกรรมสหกรณ์ กิจกรรมการให้ห้องสมุด กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน กิจกรรมการเดินทางกลับบ้าน ฯลฯ

3. กำหนดชื่อสังเกตเพื่อประเมินผลเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ช่วงคะแนน 5 ระดับคือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติเป็นปานกลาง ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติน้อยที่สุด

4. กำหนดกรอบการสร้างเครื่องมือ โดยศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือ

4.1 กรอบแบบสอบถามความคิดเห็นของครู ต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เป็นการสอบถามเกี่ยวกับ การสร้างความตระหนักให้แก่นักเรียน การประพฤติตนเป็นแบบอย่าง การจัดบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน การใช้คุณมือการสอน การจัดกิจกรรมภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การเสริมแรงด้วยการยกย่องชมเชย และรูปแบบที่ดำเนินการเหมาะสมและสามารถพัฒนานักเรียนได้หรือไม่ นำมาสร้างแบบสอบถามได้จำนวน 30 ข้อ

4.2 กรอบแบบสอบถามพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยกำหนดตามคุณมือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน (2540 : 25 – 27) ทั้ง 3 ด้าน ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม นำมาสร้างข้อคำถามได้ด้านละ 10 ข้อ รวม 30 ข้อ

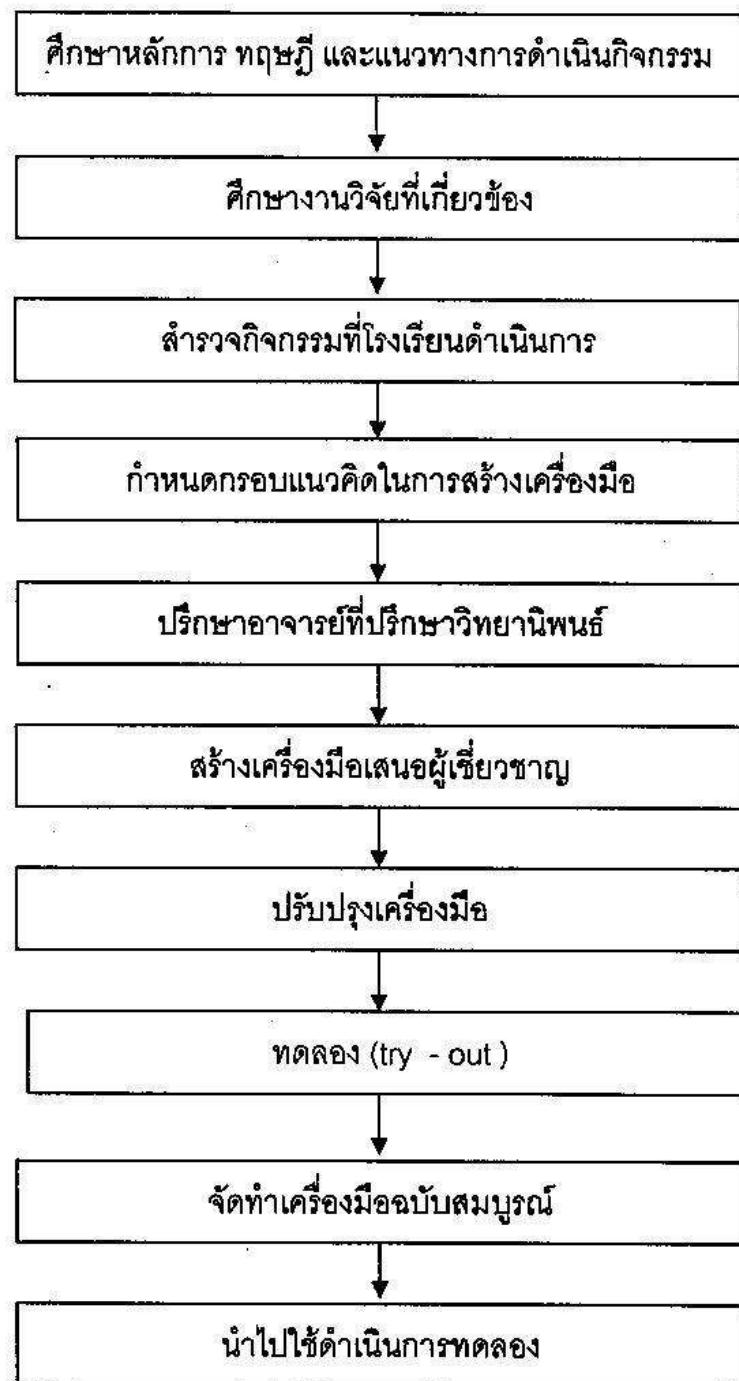
5. นำเครื่องมือปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. สร้างเครื่องมือเสนอผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน รายชื่อยู่ในภาคผนวก พิจารณาความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ความเหมาะสมของภาษา และรูปแบบของแบบสังเกตพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ในเรียนวัดไทย (ดาวพวนมนูกุล) สังกัดสำนักงานเขต菊ท้อง กรุงเทพมหานคร เพื่อตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องตามกรอบแนวความคิด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

7. นำเครื่องมือแบบสอบถามพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (try out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนเสริมปัญญา จำนวน 10 คน แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำมาวิเคราะห์คุณภาพตามล้ำดับ เพื่อ หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีของกรอ

นบาก (Crombach) แบบสัมประสิทธิ์แอลfa (alpha – coefficient) (บุญชน ศรีสะคาด 2535 : 96 – 98) โดยได้ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.99

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือสรุปเป็นขั้นตอนดัง แผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับความหมายและขอบเขตของ พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกในความสำคัญของ คุณธรรม สามัคคีธรรม และปัญญาธรรม และขอความร่วมมือจากครูในการกระทำการเป็นตัวอย่างที่ดี เพื่อเป็นแบบแก่นักเรียนแล้วดำเนินการดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง ครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม โดยถือว่าเป็นข้อมูลก่อนทดลอง

2. ขั้นดำเนินการทดลอง ใช้รูปแบบการทดลองประมาณ 3 เดือน ผู้วิจัยได้ร่วมกับคณะครุศึกษาดำเนินการทดลองปฏิบัติตามรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยการอบรมสร้างจิตสำนึกให้นักเรียนได้ตระหนักในความสำคัญของการมีประชาธิปไตยโดยให้นักเรียนมีการกำหนดตัวบทของห้องเรียน การกำหนดกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติ ให้นักเรียนสังเกตและปฏิบัติตามแม่แบบ คือ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ ปฏิบัติต่อกัน การปรับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ห้องด้านอาคารและสถานที่ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย ห้องในและนอกห้องเรียน เช่น กิจกรรมสภานักเรียน การรับประทานอาหารกลางวัน การใช้ห้องสมุด กิจกรรมสหกรณ์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่วนรวมพึงปฏิบัติ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น มีการสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กประพฤติปฏิบัติตามแนวทางวิธีเชิงตัวบ่งชี้ประชาธิปไตยด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมเป็นประจำ มีการเสริมแรงเป็นระยะ เช่น การให้รางวัล การประกาศยกย่องเชิดชู การประกาศเกียรติคุณ และให้กำลังใจกับผู้ที่ไม่ได้รับรางวัล เพื่อให้นักเรียนได้มีกำลังใจในการปรับพฤติกรรมระหว่างการดำเนินการทดลอง มีการติดตามประเมินผลเป็นระยะ โดยการประเมินครุประจำเดือนเพื่อสอบถามผลการพัฒนาว่าการปฏิบัติเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ สภาพก่อนการดำเนินการเป็นอย่างไร ได้ทำอะไรไปบ้าง ได้ผลอย่างไร และบันทึกข้อมูลเก็บรวบรวมไว้

3. ขั้นหลังการทดลอง หลังการใช้รูปแบบการทดลองประมาณ 3 เดือน ถือว่าเป็นสิ้นสุดการทดลอง ครูประจำชั้นทำการสังเกตพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนแต่ละชั้น โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรม

จิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความมั่นคง ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เพื่อประเมินว่านักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมหรือไม่ เมื่อได้รับการทดลองโดยใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรม จิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความมั่นคง ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม

4. สรุปผลการดำเนินการเพื่อบันทึกเป็นข้อมูล ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนทุกคนในช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) จำนวน 20 คน เกี่ยวกับการดำเนินการตลอดระยะเวลาการทดลอง เพื่อทราบความคิดเห็นและแนวทางดำเนินงานของครูผู้สอนถึงความเข้าใจและข้อสรุปของแต่ละคนในการสร้างพฤติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ทั้งพฤติกรรมก่อนทดลองและพฤติกรรมหลังทดลองมาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้ คะแนนพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความมั่นคง ด้านสามัคคีธรรม ด้านปัญญาธรรม 5 ระดับ

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ผลการตอบแบบสอบถามพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนโดยครุประจำชั้นเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความมั่นคง ด้านสามัคคีธรรม ด้านปัญญาธรรม โดยใช้ความถี่และร้อยละ (Percentage) คะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

หากความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความธรรมด้านสามัคคีรวม ด้านปัญญารวม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) ของ cronbach (Cronbach) (บุญชุม ศรีสะคาด 2535 : 96)

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ความถี่และร้อยละ (Percentage)

2.2 คะแนนเฉลี่ย (Mean)

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาชุดแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรหมานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน
2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน
 - 2.1 สถานภาพส่วนตัวของครูผู้สอน
 - 2.2 ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย
 - 2.3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลัง

การใช้รูปแบบการพัฒนาการพัฒนา จำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน ได้แก่

- 2.3.1 ด้านความกระรือรรรม
- 2.3.2 ด้านสามัคคีธรรม
- 2.3.3 ด้านปัญญาธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน

1.1 รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน ชั่วชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรหมานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้รูปแบบตามกรอบความคิดในการดำเนินการในบทที่ 1 ประกอบด้วย

1.1.1 การสร้างความตระหนักให้ผู้บริหาร คณะครุในโรงเรียนทุกคนและผู้ปกครองเห็นปัญหาของพฤติกรรมขั้ตต้าธิปไตย และเห็นความสำคัญของการมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ส่งผลต่อสันติภาพและสันติสุขในสังคม เพื่อนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติ เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนด้วยความเต็มใจ

1.1.2 การประพฤติดตามแบบอย่าง เพื่อสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้แก่นักเรียน การเรียนรู้ของบุคคลนั้นเกิดจากการกระทำการตามแบบที่ผู้อื่นกระทำโดยเฉพาะการกระทำการตามแบบอย่างของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง

1.1.3 การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย เช่น อาคาร สถานที่ บรรยากาศในห้องเรียน นอกห้องเรียน

1.1.4 สร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย จนนำไปสู่พฤติกรรมปฏิบัติตัวยความเต็มใจเป็นประจำ

1.1.5 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

1.1.6 การเสริมแรง ยกย่องชมเชย การให้รางวัล และวิธีการเสริมแรงอื่น ๆ เพื่อให้กำลังใจนักเรียนที่มีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยเป็นประจำ

2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นปฐมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรมานนกุล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ได้แก่

2.1 สถานภาพส่วนตัวของครูผู้สอนจำแนกตามเพศ อายุราชการ วุฒิการศึกษา ระดับที่ทำการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนาค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลในตารางที่ 1

2.2 ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นปฐมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรมานนกุล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 สтанภาคส่วนตัวของคณะครุ

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	10	50.00
1.2 หญิง	10	50.00
รวม	20	100.00
2. อายุราชการ		
2.1 ไม่เกิน 5 ปี	4	20.00
2.2 6 - 10 ปี	2	10.00
2.3 11 - 15 ปี	1	5.00
2.3 16 - 20 ปี	2	10.00
2.4 มากกว่า 20 ปี	11	55.00
รวม	20	100.00
3. วุฒิการศึกษา		
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	5.00
3.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	18	90.00
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	1	5.00
รวม	20	100.00
4. ระดับที่ทำการสอน		
4.1 ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 - ป.3)	11	55.00
4.2 ช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2	9	45.00
รวม	20	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน		
5.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์	2	10.00
5.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย	1	5.00
5.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา	4	20.00
5.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ	3	15.00
5.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาการงานและเทคโนโลยี	4	20.00
5.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์	2	10.00
5.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะ	3	15.00
5.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลากรรม	1	5.00
รวม	20	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูผู้สอนเป็นเพศชายและหญิงเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ส่วนใหญ่มีอายุราชการมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.00 มีวุฒิการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัยหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 90.00 ระดับที่ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 - ป.3) คิดเป็นร้อยละ 55.00 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาการงานและเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

ความคิดเห็นของครูต่อ รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	μ	σ	ระดับ ความคิดเห็น
1. การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน สามารถส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความรวม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนได้	4.65	0.53	มากที่สุด
2. การสร้างความตระหนักให้นักเรียนได้เล็งเห็นความสำคัญของ พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยสามารถช่วยในการพัฒนา พฤติกรรมของนักเรียนได้	4.65	0.53	มากที่สุด
3. การพัฒนาพฤติกรรมตามกรอบแห่งประชาธิปไตยในโรงเรียน ควรเป็นหน้าที่ของครูทุกคนในโรงเรียน	4.72	0.72	มากที่สุด
4. การจัดกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนสามารถส่งเสริม พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความรวม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมได้	4.65	0.48	มากที่สุด
5. การเสริมแรงด้วยการยกย่อง ชมเชย ทำให้นักเรียนเกิด ความภาคภูมิใจ และนำไปเป็นแบบอย่างในการประพฤติ ปฏิบัติพฤติกรรมตามกรอบแห่งประชาธิปไตย	4.80	0.41	มากที่สุด
6. การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสถานนักเรียนในรูปแบบ ประชาธิปไตย เป็นการส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตยให้เกิดกับนักเรียน	4.75	0.44	มากที่สุด
7. โรงเรียนมีการส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้และพฤติกรรมที่ ประพฤติปฏิบัติในโรงเรียน นำไปปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนิน ชีวิตประจำวัน	4.70	0.56	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็นของครูด้วย รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	μ	σ	ระดับ ความคิดเห็น
8. การพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนต้องสร้างความตระหนักและจิตสำนึกลงผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองก่อน	4.60	0.59	มากที่สุด
9. การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย มีส่วนทำให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตาม	4.78	0.42	มากที่สุด
10. รูปแบบที่ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความช่วยเหลือ ด้านสามัคคีธรรม ด้านปัญญาธรรมโดย การสร้างบรรยายกาศ และสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรมทั้ง ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การเสริมแรง ยกย่อง ชมเชย ทำให้นักเรียนพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยมากขึ้น	4.70	0.46	มากที่สุด
รวม	4.70	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พนวณ คุณมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การเสริมแรงด้วยการยกย่อง ชมเชย ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และนำไปเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติพฤติกรรมตามกรอบแห่งประชาธิปไตย ($\mu = 4.80$) รองลงมา การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย มีส่วนทำให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตาม ($\mu = 4.78$) และการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งส่วนนักเรียน ในรูปแบบ ประชาธิปไตย เป็นการส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้เกิดกับนักเรียน ($\mu = 4.75$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาโดยรวมทุกด้าน

พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	การประเมิน	μ	σ	ระดับพฤติกรรม
ด้านความรวม	ก่อนการทดลอง	3.76	0.83	มาก
	หลังการทดลอง	4.92	0.27	มากที่สุด
ด้านสามัคคีรวม	ก่อนการทดลอง	3.93	0.76	มาก
	หลังการทดลอง	4.97	0.24	มากที่สุด
ด้านปัญญาธรรม	ก่อนการทดลอง	3.85	0.74	มาก
	หลังการทดลอง	4.96	0.22	มากที่สุด
รวม	ก่อนการทดลอง	3.85	0.78	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักเรียนมีจิตสำนึกหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ก่อนการทดลองมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85$) และหลังการทดลองนักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หลังจากการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน ด้านสามัคคีรวม มีค่าสูงสุด ($\mu = 4.97$) รองลงมา ด้านปัญญาธรรม ($\mu = 4.96$) และด้านความรวม ($\mu = 4.92$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ
การพัฒนา ด้านคุณภาพธรรม จำแนกเป็นรายข้อ

พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านคุณภาพธรรม	การประเมิน	μ	σ	ระดับ พฤติกรรม
1. แต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน	ก่อนการทดลอง	4.55	0.51	มากที่สุด
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
2. เคราฟและให้ความสำคัญผู้พึงและผู้พูด	ก่อนการทดลอง	3.85	0.81	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
3. พูดแสดงความคิดเห็นโดยใช้เหตุผลเหมาะสมกับสถานการณ์	ก่อนการทดลอง	3.40	0.75	ปานกลาง
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
4. ปฏิบัติตามข้อตกลงลงทะเบียนของกลุ่ม	ก่อนการทดลอง	3.75	0.72	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
5. ไม่ละเมิดสถานที่ส่วนตัวของผู้อื่น	ก่อนการทดลอง	3.50	0.83	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
6. ไม่ละเมิดทรัพย์สินของผู้อื่นและของส่วนรวม	ก่อนการทดลอง	3.40	0.82	ปานกลาง
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ยอมรับผู้อื่น และชุมชนผู้อื่นที่ปฏิบัติ	ก่อนการทดลอง	3.85	0.75	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ในการปฏิบัติกิจกรรมชี้ออาหารต้องเข้า雛 ตามลำดับก่อน - หลัง	ก่อนการทดลอง	3.80	0.83	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
9. ปฏิบัตินในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	ก่อนการทดลอง	4.05	0.76	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
10. เดินเป็นแถวในการย้ายห้องเรียน ห้องพิเศษ หรือสถานที่จัดกิจกรรมตามลำดับก่อนหลังอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย	ก่อนการทดลอง	3.40	0.88	ปานกลาง
	หลังการทดลอง	4.45	0.51	มาก
รวม	ก่อนการทดลอง	3.76	0.83	มาก
	หลังการทดลอง	4.92	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนา ด้านความธรรม จำแนกเป็นรายข้อ โดยภาพรวม พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 5.00$) ได้แก่ ไม่ละเมิดทรัพย์สินของผู้อื่นและของสวนรวม การยอมรับผู้อื่นและชุมชนเชยผู้อื่นที่ปฏิบัติดี ในการปฏิบัติกิจกรรมซื้ออาหารต้องเข้าแถวตามลำดับ ก่อน-หลัง และปฏิบัติดนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลัง การใช้รูปแบบการพัฒนา ด้านสามัคคีธรรม จำแนกเป็นรายข้อ

พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านสามัคคีธรรม	การประเมิน	μ	σ	ระดับ พฤติกรรม
1. ร่วมกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ทุกงาน	ก่อนการทดลอง	4.10	0.64	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ร่วมรับผิดชอบในผลงานของกลุ่ม และร่วมกัน ปรับปรุงแก้ไขเมื่อมีปัญหา	ก่อนการทดลอง	3.85	0.67	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำ กิจกรรมร่วมกัน	ก่อนการทดลอง	3.85	0.59	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
4. สร้างความตระหนักรในกรอบอยู่ร่วมกัน	ก่อนการทดลอง	3.95	0.69	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
5. เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มด้วยความสมัครใจ และเต็มใจอย่างสนุกสนาน	ก่อนการทดลอง	4.15	0.67	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามระเบียบและ มติ (กฎ กติกา) ของกลุ่ม	ก่อนการทดลอง	4.05	0.69	มาก
	หลังการทดลอง	4.85	0.67	มากที่สุด
7. ไม่แสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการรังแกหรือ เบียดเบี้ยนผู้อื่น	ก่อนการทดลอง	3.65	0.93	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด

ตารางที่ 5 (ต่อ)

พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านสามัคคีธรรม	การประเมิน	μ	σ	ระดับ พฤติกรรม
8. พูดจาสุภาพ มีสัมมาคาระต่อผู้ใหญ่	ก่อนการทดลอง	3.60	0.94	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
9. มีความซื่อสัตย์ไม่เอาของผู้อื่นมาเป็นของตน	ก่อนการทดลอง	4.25	0.79	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ไม่สร้างปัญหาซึ่งนำมายถึงการทะเลาะวิวาท	ก่อนการทดลอง	3.90	0.79	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	ก่อนการทดลอง	3.93	0.76	มาก
	หลังการทดลอง	4.97	0.24	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนา ด้านสามัคคีธรรม จำแนกเป็นรายข้อ โดยภาพรวม พบว่า หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 5.00$) ได้แก่ ร่วมกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ทุกงาน ร่วมรับผิดชอบในผลงานของกลุ่มและร่วมกันปรับปรุงแก้ไขเมื่อมีปัญหา เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มด้วยความสมัครใจและเต็มใจอย่างสนุกสนาน พูดจาสุภาพ และมีสัมมาคาระต่อผู้ใหญ่ไม่สร้างปัญหาซึ่งนำมายถึงการทะเลาะวิวาท

ตารางที่ 6 พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ
การพัฒนา ด้านปัญญาธรรม จำแนกเป็นรายข้อ

พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านปัญญาธรรม	การประเมิน	μ	σ	ระดับ พฤติกรรม
1. อธิบายเหตุผลได้เมื่อต้องมีการตัดสินใจหรือมี การซักถามและโต้ตอบ	ก่อนการทดลอง	3.35	0.59	ปานกลาง
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
2. ยอมรับฟังข้อบกพร่องของตนเอง ของกลุ่ม และ พยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น	ก่อนการทดลอง	3.85	0.59	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
3. แก้ปัญหาโดยใช้เหตุผลอย่างมีวิเคราะห์ วิจารณญาณ	ก่อนการทดลอง	3.60	0.68	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
4. พูดแสดงความคิดเห็นโดยใช้เหตุผลอย่างมี วิจารณญาณ	ก่อนการทดลอง	3.60	0.60	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
5. ระบุและอธิบายเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ เกือบทุกสถานการณ์	ก่อนการทดลอง	3.60	0.68	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
6. สามารถเสนอแนะการดำเนินงานของกลุ่มได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	ก่อนการทดลอง	3.80	0.70	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
7. มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มทุกขั้นตอน	ก่อนการทดลอง	4.10	0.55	มาก
	หลังการทดลอง	4.95	0.22	มากที่สุด
8. มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการพัฒนา โรงเรียนตามระบบประชาธิปไตย	ก่อนการทดลอง	4.15	0.81	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
9. สามารถชี้แจงข่าวสารและการเคลื่อนไหวของ โรงเรียนให้ประชาชนได้ทราบ	ก่อนการทดลอง	3.85	0.75	มาก
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
10. มีจิตสำนึกในการอบรมแห่งประชาธิปไตย โดยการ ออกเสียงในการเลือกตั้งภายในโรงเรียน	ก่อนการทดลอง	4.50	0.76	มากที่สุด
	หลังการทดลอง	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	ก่อนการทดลอง	3.85	0.74	มาก
	หลังการทดลอง	4.96	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนา ด้านปัญญาช่วง โดยภาพรวม พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 5.00$) ได้แก่ ระบุและอธิบายเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจได้เกือบทุกสถานการณ์ สามารถเสนอแนะการดำเนินงานของกลุ่มได้ มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการพัฒนา โรงเรียนตามระบบประชาธิปไตย สามารถชี้แจงข่าวสารและการเคลื่อนไหวของโรงเรียนให้ประชาชนได้ทราบ และมีจิตสำนึกในการอุบัติประชานิยม โดยการออกเสียงในการเลือกตั้ง ภายในโรงเรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ถาวrophmanuñgkl) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย และค่าน้ำประลักษณ์ของรูปแบบที่สร้างขึ้นกับการที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความรวมตัว ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมกับนักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ถาวrophmanuñgkl) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยได้กำหนดสมมุติฐานของ การวิจัยว่า ภายหลังการใช้รูปแบบ การพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความรวมตัว ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมแล้วนักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ถาวrophmanuñgkl) มีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยดีกว่า ก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ทั้ง 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรวมตัว คือการเคารพซึ่งกันและกัน เคารพในร่างกาย เคราพทางวาจา เคราพในความคิดเห็น เคราพในกฎเกณฑ์ เคราพในสิทธิของผู้อื่น มีความเคารพเทิดทูนสถาบันที่สำคัญของประเทศไทย คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เคราพพ่อแม่ ครู ญาติผู้ใหญ่ และเพื่อนๆ มีมารยาทในการพูด รู้จักใช้วาจาสุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่ทำให้ทรุดย์สินของผู้อื่น เดียหาย เคราพความคิดเห็นของผู้อื่น ภายในขอบเขตที่สังคมกำหนด

2. ด้านสามัคคีธรรม คือการร่วมกันทำงานทั้งกายและใจ มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายจาก ส่วนรวม และหน้าที่ต้องสังคม ตลอดจนหน้าที่ต่อประเทศชาติ

3. ด้านปัญญาธรรม คือการไม่ลืมตาเป็นใหญ่ รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เน้น การใช้ปัญญาใช้เหตุผล และความถูกต้อง ในการตัดสินปัญหาทั้งปวง เมื่อมีปัญหาได้เกิดขึ้นในกรณีที่ต้องโต้แย้งในหมู่คณะจะต้องร่วมกันคิด อภิปรายจนกระทั่งทุกคนเห็นคล้ายตามกัน ถ้าไม่ คล้ายตามกันจึงให้วิธีการอภิเสียง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ที่กลุ่มประชากรมีการประเมินผลโดยการใช้ แบบสอบถามก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ คณะครูผู้สอนนักเรียนในโรงเรียนวัดไทร (ถาวrophmanuñgkl) จำนวน 20 คน ทดลองกับนักเรียน

ช่วงชั้นที่ 1 (ระดับปฐมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรมานุกูล) ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2547 จำนวน 270 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามโครงสร้างจำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสอบถามความคิดเห็นของคณะครุผู้สอนนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นปฐมศึกษาปีที่ 3)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยได้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม ด้านปัญญาธรรม ตามกรอบความคิดในการดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

1. การสร้างความตระหนักให้นักเรียนในโรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรมานุกูล) ได้เห็นความสำคัญของพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม ด้านปัญญาธรรม ได้สร้างความตระหนักให้แก่นักเรียนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน
2. เมื่อนักเรียนมีความตระหนักเกิดขึ้นในพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย จึงเพิ่มเติมด้วยการจัดบรรยายการและสภาพแวดล้อมของการแสดงออกถึงพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรมานุกูล) เกิดพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้เป็นไปตามความต้องการทั้ง 3 ด้าน
3. ดำเนินการเพิ่มเติมด้วยการจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยทั้งด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เพื่อเป็นวิถีชีวิตประชาธิปไตยแก่นักเรียนโดยการเสริมกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมนอกห้องเรียน
4. การเสริมแรงเป็นรายบุคคล และการเสริมแรงทั้งห้องเรียนสืบเนื่องจากการสร้างความตระหนักการจัดบรรยายการ และการจัดกิจกรรมแล้ว ควรให้การเสริมแรง เพื่อให้เกิดแบบอย่างที่ดีกับนักเรียนคนอื่นๆ ได้เปลี่ยนความคิดมาทางการสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่เป็นไปตามกรอบความคิดโดยรวมที่ดีที่สุด ทำให้เกิดการปฏิบัติพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้วยความเต็มใจ เป็นประจำเป็นนิสัย และเป็นวิถีชีวิตพฤติกรรมประชาธิปไตย

ผลการวิจัยมีดังนี้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ครูผู้สอนเป็นเพศชายและหญิงเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุราชการมากกว่า 20 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ระดับที่ทำ การสอนในช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 - ป.3) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคม ศึกษาและกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาการงานและเทคโนโลยี

ครูมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ครูมีความเห็นว่าการเสริมแรงด้วยการยกย่อง ชมเชย ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และนำไปเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติพฤติกรรมตามกรอบแห่งประชาธิปไตย เป็นการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนได้ดีที่สุด

การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักเรียนมีจิตสำนึก หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หลังจากการใช้รูปแบบ การพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน ด้านสามัคคีธรรม มีค่าสูงสุด รองลงมา ด้านปัญญาธรรม และด้านควระธรรม ตามลำดับ

การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนา ด้านควระธรรม จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ไม่ละเมิดทรัพย์สินของผู้อื่นและของส่วนรวม การยอมรับผู้อื่นและชมเชยผู้อื่นที่ปฏิบัติดี ใน การปฏิบัติกิจกรรมซื้ออาหารต้องเข้าแถวตามลำดับ ก่อน-หลัง และปฏิบัติดนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนา ด้านสามัคคีธรรม จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ร่วมกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จทุกงาน ร่วมรับผิดชอบในผลงานของกลุ่มและร่วมกันปรับปรุงแก้ไขเมื่อมีปัญหา เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม ด้วยความสมัครใจและเต็มใจอย่างสนุกสนาน พูดจาสุภาพ และมีสัมมาคาระต่อผู้ใหญ่ไม่สร้างปัญหาซึ่งนำมายถึงการทะเลาะวิวาท

การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ การพัฒนา ด้านปัญญาธรรม จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ระบุและอธิบายเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจได้เกือบทุกสถานการณ์ สามารถเสนอแนะการดำเนินงานของกลุ่มได้ มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการพัฒนา

โรงเรียนตามระบบประชาริปไตย สามารถซึ้งแข็งข่าวสารและการเคลื่อนไหวของโรงเรียนให้ประชาชนได้ทราบและมีจิตสำนึกในกรอบแห่งประชาริปไตยโดยการออกเสียงในการเลือกตั้งภายในโรงเรียน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาริปไตยด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ของนักเรียนโรงเรียนวัดไทย (ถาวรพรมานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร พอกสรุปนำมาอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

1. รูปแบบการพัฒนาจิตสำนึกประชาริปไตยด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม มีองค์ประกอบดังนี้

1.1 การสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญ และความจำเป็นของ การมีพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาริปไตยด้านความธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม โดยผู้บุบวิหาร ครู และผู้ปกครองปฏิบัติเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน ซึ่งผู้บุบวิหาร ครู และผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีอำนาจมากที่สุดที่จะทำให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพุทธิกรรมไปในทางที่ดีได้ ดังนั้น การที่จะสร้างให้นักเรียนมีพุทธิกรรมอย่างไร ต้องอาศัยการแนะนำอบรมสั่งสอนจากผู้ใกล้ชิด และต้องแสดงเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กเกิดความตระหนักในการทำความสัมคมและความเป็นพลเมืองดี ซึ่งตรงกับทฤษฎีการพิจารณา และส่งเสริมค่านิยมของ หลุยส์ แรทส์ (Louse and Rats) และคณะ (อ้างอิงมาจาก วช.รี ธุรธรรม 2538 : 2) กล่าวไว้ว่า “บุคคลจะประพฤติปฏิบัติสิ่งใด ก็ต่อเมื่อได้เห็นคุณค่าของสิ่งนั้นว่าดีงาม ถูกต้องควรแก่การยึดถือ”

1.2 การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม โดยการส่งเสริมให้เด็กนักเรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ในรูปคณะกรรมการนักเรียน เป็นการเปิดโอกาส สนับสนุนให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา นอกจากนี้ครูควรใช้วิธีการสอน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิด และได้ตอบด้วยเหตุผล การจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาจิตสำนึกประชาริปไตยของนักเรียน ซึ่งตรงกับแนวคิดของ นพพงษ์ บุญติราดุลย์ (2543 : 107 – 110) ได้เสนอบรรยากาศที่จะก่อให้เกิดพุทธิกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ดีในโรงเรียนคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน กับครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

1.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาริปไตยโดยการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในห้องเรียน และนอกห้องเรียน เช่น การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้กระบวนการประชาริปไตยในการออกเสียงเลือกตั้งคณะกรรมการนักเรียน

1.4 การเสริมแรงเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นทั้งด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม โดยการจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อเป็นการยกย่องเชิดชู หรือทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในการประพฤติปฏิบัติที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย เช่น กิจกรรมบุคคลดีเด่น กิจกรรมประกวดห้องเรียนดีเด่นเป็นต้น ซึ่งถือเป็นการให้กำลังใจ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคนอื่นห้ามตามด้วย

2. หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม แล้วนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) มีคะแนนจากการสอบถ้วนทางพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยสูงกว่าคะแนนการสอบถ้วนทางก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ทั้งด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม เป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้ แสดงว่ารูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย อันประกอบด้วยการสร้างความตระหนักรู้ให้นักเรียนเห็นคุณค่า และความสำคัญของการมีพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ต้องการ การจัดบรรยายกาศและสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรมส่งเสริมในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ตลอดจนการใช้การเสริมแรงเป็นรายบุคคล และทั้งห้องเรียน จะช่วยให้เกิดการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมให้สูงขึ้น

จากการวิจัยซึ่งสรุปว่า หลังการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ถาวรพนมานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้รูปแบบ ทำให้สามารถแสดงความแน่นอนได้ว่า การใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านความธรรมด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม นั้นส่งผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยนักเรียน ทั้งการเรียนรู้ทักษะ และการได้ปฏิบัติกิจกรรมจริง ในส่วนของประสิทธิภาพ ของรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยนั้นก็ได้มาตรฐานตรงตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ จึงเป็นที่น่าเชื่อถือได้ว่า ถ้าจะนำรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยนี้ไปใช้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางแก้ไขหรือคณะกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพ คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นคู่มือในการส่งเสริมสำหรับกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถพิจารณาได้ด้วยตนเองได้ ตามความเหมาะสมกับสภาพและปัญหา แต่ที่สำคัญต้องพยายามเป็นอย่างยิ่ง ควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้ปฏิบัติจริงโดยตลอด

อย่าท้อแท้กับการคิดค้นหากิจกรรมใหม่ๆ คำนึงเสมอว่าจะจัดกิจกรรมอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ให้เป็นวิถีชีวิต พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยในตัวนักเรียนให้ได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม ของนักเรียนโรงเรียนวัดไทร (ถาวรพวนานุกูล) สรุกด์สำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนควรดำเนินการจัดทำเป็นโครงการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ตามระบบบอบประชาธิปไตย และพัฒนาให้เป็นวิถีชีวิตพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยในอนาคตให้ได้

1.2 ครูและนักเรียน ควรสร้างความสัมพันธ์ในการวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยร่วมกัน เพื่อให้ได้รูปแบบการพัฒนาที่ชัดเจนตรงตามสภาพปัจจุบัน และมีความสอดคล้องต่อความต้องการของสังคม

1.3 บุคลากรทางการศึกษาจะต้องแสดงความคิดเห็นร่วมกันในการสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนให้ได้ และจะต้องพยายามกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด ตลอดจนการติดตามการประเมินผลทุกระยะด้วย

1.4 ควรนำรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยไปใช้กับองค์กรทั่วไป เพื่อเป็นการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย เต็มรูปแบบให้เกิดขึ้นในตัวของประชากรทั่วประเทศ อันจะเป็นการสร้างรากฐานตามระบบบอบประชาธิปไตยได้ในอนาคต จะทำให้พื้นฐานการปกครองในระบบบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มระยะเวลาศึกษาข้อมูลและติดตามผลการวิจัย จากระยะเวลา 1 ภาคเรียนเป็นระยะเวลา 2 ภาคเรียน เพื่อศึกษาดูประสิทธิภาพรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยทั้งด้านควระธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของนักเรียนว่า มีความเป็นมาตรฐานหรือไม่

2.2 ควรดำเนินการสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นกับบริบทของตัวนักเรียนให้ได้ เพราะจะเป็นตัวแบบปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยในตัวนักเรียนได้เร็วขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาว่ารูปแบบการพัฒนาจิตสำนึกประชาธิปไตยที่ได้สร้างขึ้นสามารถพัฒนาด้านด้านความรวมตัว ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม แล้วยังสามารถพัฒนาการเรียนในกลุ่มประสบการณ์ต่างๆให้ดีขึ้นด้วยหรือไม่

2.4 ควรขยายผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบการพัฒนาพุติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยจากช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2 เพิ่มเติมด้วย

บรรณานุกรม

กอบกุล ดิษฐ์ແย້ນ. รายงานการวิจัยพัฒนารูปแบบการสร้างพฤติกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ :

กระทรวงศึกษาธิการ, 2543.

กันยา ประสงค์เจริญ. ผลการใช้เทคนิค “แม่แบบ” เพื่อพัฒนาจริยธรรมความรู้สึกชอบ.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2523.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ

ประถมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2540). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2540.

รายงานผลการประเมินพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2543.

แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนและชุมชน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2542.

แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนและชุมชน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2524.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บริษัท พิจิหวานกราฟฟิค จำกัด, 2542.

โคง อาจรียา. “การพัฒนาวินัยและประชาธิปไตย,” ในกรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ.

คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวิจัยและความเป็นประชาธิปไตยโครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2541.

จุณ ลูกป. สิทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2532

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคشنส์, 2546.

ทิศนา แรมณี. “ความหมายของประชาธิปไตย,” วารสารสามัญศึกษา. 16, 1 (2522) : 29 – 30.

ช่วยครูฝึกประชาธิปไตยให้แก่เด็ก. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

- ชาภีนทร์ กรัยวิเชียร. ระบบประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : กระทรวงกลาโหม, 2518.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. ก้าวสู่บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์ จำกัด, 2543.
- บุญชุม ศรีสะอด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวิชาสาสน์, 2535.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรใจน์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สมมิตรอฟเซท, 2534.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การปรับตัวพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร, 2526.
- พระธรรมปีฎก (ป.อ.ปยุต陀. "กระบวนการเรียนรู้" เอกสารพัฒนาระบวนการเรียนรู้ อันดับ
ที่ 7 โครงการปฏิรูประบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2541.
- พะยอม ตันมณี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ป.ม.ท., 2526. (อัตสำเนา).
- พิทยา ภู่สำเนา. การศึกษาการปรับพฤติกรรมคุยกันในชั้นเรียนโดยใช้เบื้องเศรษฐกิจ.
ปริญญาอิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหा�สาราม, 2540.
- พจน์ สะเพียรชัย. ลักษณะสังคมไทยที่กำลังเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : สยามการพิมพ์, 2544.
- วัชรี ฐานธร. จิตวิทยามนุษย์นิยมกับการพัฒนาวินัยและประชาธิปไตย เอกสารคำ
บรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมี
วินัยและความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,
2541.
- _____ จิตวิทยามนุษย์นิยมกับการพัฒนาวินัยและประชาธิปไตย," ในกรมวิชาการ, กระทรวง
ศึกษาธิการ. เอกสารคำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนา
คุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2541.
- _____ 49 ยุทธการสร้างสูกรัก. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์พลชัย, 2538.
- กาฬนา รอดเชียง. การเบรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อบุคลิกภาพ
ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยการสอน
แบบบูรณาการ (larvdi cha beel). ปริญญาอิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์กวีโรจน์ ประสานมิตร, 2540.
- กาฬนา แสงคำ. การเบรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อบุคลิกภาพ
ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยการสอน
แบบบูรณาการ(larvdi cha beel). ปริญญาอิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์กวีโรจน์ ประสานมิตร, 2542

วิชาการ, กรม. ครอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัย และความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2541.

คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้น ความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2541.

การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและ มีวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2542.

วินัยที่ได้ศึกษาดีแล้ว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2525.

ครอบความคิดเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมี วินัยและความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2541.

การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและ มีวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2542.

คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้น ความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2535.

คู่มือส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : อุตุนิพัฒ์, 2535.

ศศิธร บรรลือศิริ, ผลการใช้ตัวแบบที่มีต่อคุณธรรมด้านความกตัญญูกดเวทีของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลทำอ้อ จังหวัดอุดรธานี. ปริญญาโทนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. 2530.

ศรีภูษา ศิริยะวงศ์. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนกับ พฤติกรรมวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ศรีศักดิ์ ใหม่คำมิ. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตย ด้าน ควระธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. ปริญญาโทนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.

สมัย บัวพัฒน์. การศึกษาพฤติกรรมการสอนเพื่อปลูกฝังประชาธิปไตยในโรงเรียน มัธยมศึกษาของครู สังกัดกรมสามัญศึกษา. ปริญญาโทนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2540.

- สมศักดิ์ เว่องสุวรรณ. การจัดกิจกรรมปลูกฝังประชาธิปไตยตามกระบวนการเรียนการสอน ในระดับมัธยมศึกษาของสถาบันศึกษา เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2541.
- สมไชย เอี่ยมสุภาษิต. การปรับพัฒนาระบบ. กรุงเทพฯ : โอดี้ยนสโตร์, 2526.
- สามัญศึกษา, กรม. คู่มือการสอนสังคมศึกษาบูรณาการกับหลักประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา, 2530.
- คู่มือสร้างเสริมของประชาธิปไตยในสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2536.
- ประชาธิปไตยในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2538.
- แนวทางการนิเทศ : การสร้างเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- แนวทางการนิเทศ : การสร้างเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2536.
- สาขาวิชา บัวศรี. "ความหมายของประชาธิปไตยในแง่การศึกษา," พื้นฐานการเมืองการปกครอง หน้า 66 – 68. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2520.
- เอกสารประกอบการอบรมเรื่อง ความหมายของประชาธิปไตยในแง่ของ การศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2520.
- สิทธิศักดิ์ ไวยชา. การศึกษาพัฒนาระบบการสอนเพื่อปลูกฝังประชาธิปไตยในโรงเรียน ประถมศึกษาของครู สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ. ปริญนานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.
- ศุภนี ศิรินศักดิ์ชัย. การทดลองใช้หุ่นมือเป็น "แม่แบบ" เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความ เอื้อเฟื้อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปริญนานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประมาณมิตร, 2525.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. "ความเป็นอยู่รอดของสังคมไทยกับการพัฒนาวินัยและสร้างเสริมวิถีชีวิต ประชาธิปไตย," ในกรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, คำนarrรายเกี่ยวกับแนวคิด และทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็น ประชาธิปไตย โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2541.

- Bandura, Albert, Jean Easth Grusec and Frances L. Menlove. "Observational Learning As a Function of Symbolization and Incentive Set," *Child Development*. 9, 57 (September 1966) : 497 - 506.
- _____. *Social Learning Theory*. NJ : Prentice - Hall, 1977.
- _____. Harorld Ross and Danails Ross. "Imitation of Filling - Mediated Aggressive Models," *Child Development*. 6, 31 (March 1963) : 1 - 7.
- Dewey, John. *Democracy and Education*. New York : The Mcmillan Co., 1967.
- Friedman, Robert S. "Participation in Democracy : A Theory of Democracy and Democratic Socialization," *Dissertation Abstracts International*. 34, 1 (November 1973) : 4117 - A.
- Hook, S. Democracy. In *The Encyclopedia Americana*. (Vol. 8, 684 - 691). Danbury, CT : Crolier Incorporated. 1995.
- Kessel, John H. *Micropolitic Individual and Group Levels*. New York : Holt Rinehart and Winston, 1970.
- Laski, Harold J. *Encyclopedia of the Social Science*. New York : The Macmillan Company, 1967.
- Maslow, Abraham Harold. *Motivation and personality*. New York : Harper & Row, 1970.
- Pennock, Roland J. *Democratic Theory*. New Jersey : Princeton University Press, 1979.
- Plather, Marquerite and Joyce Brady. "The Effects of Democratic Classroom on the Behavior of 9 - 11 year - old Children," *Dissertation Abstracts International*. 40 (6) : 7051 ; June, 1977.
- Ringwall, Douglas Dinon. "Planning and Participation in Democracy Theory Versus Practice," *Dissertation Abstracts International*. 39, (9 September 1976) : 6286 - A
- Roland, Pennock J. *Democratic Political Theory*. New York : Princeton University Press, 1979.
- Sanstead, Wayne Godfrey. "A Study of the Political Attitudes of North Dakota High School Seniors," *Dissertation Abstracts International*. 36 (Feoruary 1975) : 814.
- White, Cotte Jerome. "A Study of Democratic Sociopolitical Values Among High School Students in an Urban Setting," *Dissertation Abstracts International*. 40, 10 (October, 1977) : 7036 - A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รูปแบบการจัดกิจกรรม
เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาระบบจิตสำนึกประชาธิปไตย

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาระบบจิตสำนึกประชาธิปไตยมีได้หมายถึงการเรียนการสอนเนื้อหาที่เกี่ยวกับประชาธิปไตย หรือมีได้หมายถึงการให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องประชาธิปไตยตลอดทั้งวัน แต่จะหมายถึงการนำหลักการทางวิถีชีวิตประชาธิปไตยมาฝึกให้นักเรียนได้เกิดทักษะพุทธิกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องตรงตามหลักสูตรและเกิดผลตามวัตถุประสงค์การดำเนินการ

1. การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม
2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ห้องเรียนและนอกห้องเรียน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนร่วม
 - 3.1 รายบุคคล
 - 3.2 ทั้งห้อง

1. การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ดำเนินการจัดกิจกรรมรักษาความสะอาดอาคารสถานที่และปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียนโดยให้นักเรียนมีพัฒนาระบบจิตสำนึกประชาธิปไตยจากการทำความสะอาดอาคารสถานที่ ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของภารโรงแต่ผู้เดียว นักเรียนห้องมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนี้ จะเป็นการฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง รู้จักรับผิดชอบงานที่ตนได้รับมอบหมายในการทำความสะอาดขึ้นเรียน ครูควรอบรมให้แต่ละกลุ่มเป็นผู้รับผิดชอบหมุนเวียนกันไป เปิดโอกาสให้ทุกคนทำงาน การทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนนั้น สามารถแบ่งบริเวณโรงเรียนออกเป็นส่วน ๆ แล้วมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มในสายห้องเรียนรับผิดชอบอาจจะเป็นบริเวณใดบริเวณหนึ่งตลอดปีการศึกษา หรือหมุนเวียนกันไปก็ได้ การดูแลความสะอาดนี้เป็นกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการทำงานเป็นกสุ่มอย่างชัดเจน และทุกขั้นในโรงเรียนสามารถทำได้ เป็นการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้วยสภาพแวดล้อมของโรงเรียนควรมีทั้งความสะอาด ร่มรื่น สวยงาม อิ่มเอมความสุข แด่ให้ประโยชน์สูง สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ได้แก่ ต้นไม้ ชนิด ถนน รั้ว ที่นั่งพักผ่อน สถานที่นันทนาการ น้ำดื่ม น้ำใช้ ที่เก็บขยะและถังปฏิกูล ล้วน เรือนแพะรำ โรงอาหาร ฯลฯ ครูจะมอบหมายให้นักเรียนสำรวจสภาพแวดล้อมโรงเรียน แล้วเสนอความคิดเห็นว่า ควรจะปรับปรุงอย่างไร โดยวางแผนร่วมกับครูแล้วลงมือทำ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด ปรับปรุงอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
2. สร้างเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
3. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน

แนวความคิดพื้นฐาน

โรงเรียนเป็นสมบัติของนักเรียนทุกคน การที่จะให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนจึงควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการรักษา และปรับปรุงโรงเรียนร่วมกัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและลงมือปฏิบัติงานเป็นนิสัย

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ตั้งคณะกรรมการรักษาความสะอาด และปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียนได้

1.1 ครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม

1.2 กรรมการนักเรียนมาจากตัวแทนของแต่ละห้องเรียน ร่วมกันเลือกประธาน รองประธาน ดำเนินการ และแบ่งกลุ่มตัวแทนนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ

กลุ่มที่ 1 ตรวจความสะอาดและปรับปรุงสภาพแวดล้อมสนามโรงเรียน

กลุ่มที่ 2 ตรวจความสะอาดและปรับปรุงสภาพแวดล้อมของห้องเรียนและอาคารเรียน

กลุ่มที่ 3 ตรวจความสะอาดและปรับปรุงสภาพแวดล้อมของห้องน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือของโรงเรียน

กลุ่มที่ 4 ตรวจความสะอาดและปรับปรุงสภาพแวดล้อมของอาคารประกอบ โรงอาหาร ห้องประชุม และโรงฝึกงาน

กลุ่มที่ 5 รวบรวมผลการตรวจ แล้วรายงานต่อบรรจุ เวลา หรือที่ประชุมใหญ่

2. แบ่งนักเรียนที่มิได้เป็นตัวแทน แล้วมิได้ทำหน้าที่ในห้องเรียนรับผิดชอบสถานที่ต่าง ๆ ได้

กลุ่มที่ 1 นักเรียนห้อง 3/1 – 3/2 ดูแลรักษาความสะอาดบริเวณสนามของโรงเรียน

กลุ่มที่ 2 นักเรียนห้อง 3/3 – 3/4 ดูแลรักษาความสะอาดอาคารเรียน ห้องประชุม โรงอาหาร โรงฝึกงานฯลฯ

กลุ่มที่ 3 นักเรียนห้อง 3/5 – 3/6 ดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม
ข้างล่างมือ รวมทั้งตักแต่งบิเวณโรงเรียน

กลุ่มที่ 4 นักเรียนห้อง 3/7 รวบรวมผลแล้วรายงานต่อกลุ่มควบคุม การ
ดำเนินการ

3. กรรมการจัดทำแผนภูมิแบ่งงาน เพื่อสะดวกในการปฏิบัติงานของนักเรียน และการ
ตรวจสอบควบคุมของคณะกรรมการ

4. การปฏิบัติงานของนักเรียน ควรใช้เวลาว่างก่อนเข้าชั้นเรียน ตอนเข้าหรือป่าย หรือ
เวลาว่างอื่น ๆ ที่เห็นสมควร

5. การประเมินผลการทำงาน

5.1 ครูสังเกตการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ

5.2 ครูตรวจสอบรายงานผลการตรวจสอบของคณะกรรมการ

5.4 ประมวลผลการรับผิดชอบในการทำงานของแต่ละกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย

5.5 ร่วมกันคิดและแก้ไขรับกพร่อง

บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง

1. ผู้บริหาร มีหน้าที่กำหนดนโยบาย และควบคุมดูแลการจัดตั้งคณะกรรมการ
รวมทั้งส่งเสริมและให้กำลังใจ ในการปฏิบัติงานของครูและนักเรียน

2. ครู เป็นที่ปรึกษา และนำการปฏิบัติงานของนักเรียนให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ตั้งไว้

3. นักเรียน ร่วมวางแผนปฏิบัติงานกับครูที่ปรึกษา รวมทั้งลงมือปฏิบัติกรรมตามที่
ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

4. ภารโรง มีหน้าที่ช่วยเหลือในการทำงานของนักเรียนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
พอดีกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น

1. นักเรียนทุกคนช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดโรงเรียนมากขึ้น

2. นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากขึ้น

3. นักเรียนได้รู้จักการทำงานและการรับผิดชอบร่วมกับหมู่คณะ

4. นักเรียนรักโรงเรียนมากขึ้น

2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนและนักเรียนห้องเรียน

2.1 การจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมดีเด่นนักประชาริปไตยในห้องเรียน

กิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมดีเด่นนักประชาริปไตยในห้องเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกลุ่มประสบการณ์

(1) กลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)

การเรียนการสอน กลุ่มทักษะภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ และ มีความสามารถทางภาษาไทย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องให้มีความหลากหลายกัน ออกไป อาจใช้กระบวนการทางกลุ่ม เช่น การให้ไว้ที่ การแข่งขันต่าง ๆ ที่ต้องใช้ทักษะของภาษาไทย การร่วมมือกันเรียนเรียงความ การอภิปรายกลุ่มย่อย การใช้แบบทดสอบมุติการสร้างสถานการณ์ จำลอง การเลือกกิจกรรมที่ใช้ความสามารถในการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เหตุผลในการตัดสินใจ จะเห็นได้ว่าคูร์ซัสดอนภาษาไทยต้องหันหน้ากับความสำคัญของหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนี้อย่างตึงตึง

ตัวอย่าง การสอนภาษาไทย เรื่องคำที่ออกเสียงตัวตากดในมาตรฐานแม่กด (นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

เนื้อหาวิชา

1. คำที่สะกดด้วย ด, ต, ศ, ษ, ต และ ฯ
2. บทเรียนในหนังสือภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลักษณะการเรียน

1. แผนภูมิ
2. กระเบื้องดินเผา
3. บัตรคำ
4. หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
5. หนังสืออ่านเพิ่มเติม ถ่านประภากลุ่มภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามจำนวนกลุ่ม (เรื่องที่แต่ละกลุ่มได้ ไม่ควรซ้ำกัน)

ขั้นตอนในการสอน

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 – 8 คน
2. ให้นักเรียนเลือกตัวแทน 1 คน ดำเนินการตามบัตรคำที่สั่ง ดังนี้

2.1 ช้านำคำศัพด์ของในแผนภูมิที่มีคำอกรอเกียงตัวสะกดในมาตรฐาน กดที่เคยเรียนมาแล้วให้ทุกกลุ่มอ่านตาม

2.2 บอกให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสัมสังเกตคำจากแผนภูมิที่มีคำที่ออกเสียงตัวสะกดในมาตรฐานมากที่สุด ให้เวลา 2 นาที เสร็จแล้วให้นักเรียนตอบค่าความที่จะกู้ม

2.3 สรุปและประเมินผลค่าตอบของแต่ละกลุ่ม

2.4 แจกบัตรงานให้ประธานแต่ละกลุ่มเป็นผู้ดำเนินการในการเสนอผลงานของกลุ่ม

3. ประธานแต่ละกลุ่มรับบัตรงาน และเอกสารประกอบการค้นคว้า

4. ประธานกลุ่มดำเนินการตามขั้นตอนในบัตรงาน ดังนี้

4.1 ช่วยกันค้นหาคำที่ออกเสียงตัวสะกดในมาตรฐานเมื่อกด จากเอกสารที่แจกให้

4.2 เซียงคำที่ค้นได้ในกระดาษเขียนคำ

4.3 หาความหมายของคำที่ค้นได้ ให้ดินสอเขียนให้ด้านหลังของบัตรคำ

4.4 ให้เวลาในการทำงาน 20 นาที

4.5 เสือกตัวแทนออกมารายงานผล โดยช้านบัตรคำที่ค้นได้ และบอกความหมาย แล้วเสียบบัตรคำในกระเบื้องน้ำ

5. ตัวแทนนักเรียนดำเนินการให้แต่ละกลุ่มรายงานผล

6. หลังจากที่แต่ละกลุ่มรายงานเสร็จ ให้กลุ่มอื่นประเมินผล โดยช่วยกันเสือกบัตรคำที่ไม่ได้ออกเสียงตัวสะกดในมาตรฐานเมื่อกดออก

ข้อสรุป

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตรฐานเมื่อกด

2. แต่ละกลุ่มบันทึกคำทั้งหมดพร้อมหัวความหมายลงในสมุดงานของกลุ่ม

3. ครูสรุปและให้ข้อสังเกตเพิ่มเติม

กิจกรรมการเรียนโดยการทำงานเป็นกลุ่ม

1. แบ่งกลุ่มให้นักเรียนค้นคว้ารายงานกลุ่มละ 5 – 8 คน

2. แต่ละกลุ่มเดือกดูประชาน ช่วยกันคิดและวางแผนงานร่วมกัน

3. มอบหมายงานให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันทำ

4. สมาชิกในกลุ่มทุกคนช่วยกันค้นคว้าในเอกสารที่แจก

5. สมาชิกช่วยกันพิจารณา ต่อคิมซิ่งทีบกหร่อง ให้ดอยรึน

6. เลือกตัวแทนไปอภิปรายหน้าชั้น กลุ่มละ 1 คน
7. ช่วยกันสรุป

กิจกรรมที่ช่วยให้เกิดพัฒนาการคิดสำนึกระยะ

1. แบ่งกลุ่มเลือกประธานกลุ่ม
2. อภิปรายในกลุ่ม
 - 4.1 วางแผนร่วมกัน
 - 4.2 ร่วมกันปฏิบัติงาน
 - 4.3 ร่วมกันแก้ไขข้อบกพร่อง
3. รายงานกลุ่มใหญ่
 - 4.1 การอภิปรายในกลุ่ม
 - 4.2 การฟังการอภิปราย
 - 4.3 ฟังการวิจารณ์การรายงาน
4. ช่วยกันสรุป

(2) กลุ่มทักษะ (คณิตศาสตร์)

การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรฐานหลักสูตร โดยเน้นถึงการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ดังนี้ การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ จำเป็นต้องเน้นการพัฒนาความสามารถด้วยนักเรียนในการคิดและแก้ปัญหา การพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหา จะเกิดขึ้นได้ก็โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการการกลุ่ม ให้นักเรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น

1. ร่วมกันคิดสรุป หลักเกณฑ์ หรือตั้งหุบยี
2. ร่วมกันพิสูจน์ ทดลองเพื่อตรวจสอบทฤษฎีหรือหลักการ
3. ปฏิบัติจริงตามหลักการหรือหุบยีที่เรียนรู้
4. แข่งขันแต่งเกม
5. ร่วมกันคิดวินิจฉัยโดยทายปัญหา
6. ร่วมกันคิดและทำสื่อการเรียนเกี่ยวกับคณิตศาสตร์
7. ทำแบบฝึกหัดร่วมกันเป็นกลุ่ม
8. ช่วยเหลือกันในการเรียนซ้อมเสริม

ในการที่จะให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการแก้ปัญหาในวิชาคณิตศาสตร์ที่นักเรียนจะได้รับในโรงเรียนนั้น ก็เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันได้

ตัวอย่าง การสอนคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก (นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

เนื้อหาวิชา การบวกเลขโดยวิธีกระจายและวิธีลัด

สื่อการเรียนการสอน

- 1 บัตรงาน
- 2 แผนภูมิ

ขั้นตอนในการสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 – 8 คน
2. ทบทวนค่าของตัวเลขที่เรียนແળจำนวนที่ห้าหลัก หากหลัก โดยใช้แต่กลุ่มช่วยกัน คิดเขียนกลุ่มละ 3 จำนวน และเตรียมอื่นออกไปแสดงการกระจายค่าประจำหลัก เช่น $13429 = 10,000 + 3,000 + 400 + 20 + 9$ จนครบทุกกลุ่ม
3. ทบทวนการบวกที่สะสม ที่ลับร้อย ที่ลับพัน พลฯ โดยครูเขียนในแผนภูมิให้นักเรียน แต่ละกลุ่มป้ายกันคิดหน้าต่อหน้าจากกลุ่มใหญ่ๆ เรื่อยๆ ในเวลาที่กำหนดให้ และถูกมากที่สุด (จะทำเป็นรายบุคคลก็ได้) เช่น

$$20 + 30 = \boxed{}$$

$$200 + 400 = \boxed{}$$

$$4,000 + 5,000 = \boxed{}$$

(กิจกรรมนี้เป็นการฝึกการคิดเลขเร็ว)

4. ครูอธิบายตัวอย่างการบวกเลขหลายหลักที่ไม่มีการทด และมีการทด ดังนี้

 - 4.1 ครูตั้งโจทย์แล้วแสดงวิธีคิดหน้า课堂 โดยใช้บัตรแสดงค่าของตัวเลขแต่ละหลัก ตามขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ครูเขียนปะโยกสัญลักษณ์

$$3275 + 1210 = \boxed{}$$

4.1.2 ครูห้องนักเรียนบัตรแสดงค่าตัวเลขและหลักซึ่งกันและกันเสียงใน
กระเบื้องดินเผา 2 จำนวน เป็นประจำโดยคลิกสัญลักษณ์ตามโจทย์ ดังนี้

	3	2	7	5	+	1	2	1	0	

4.1.3 ให้นักเรียน 2 กลุ่ม ส่งตัวแทนออกมายield บัตรแสดงค่าที่
ซ้อนกันอยู่ทางในรูปตัวตั้งและตัวบวก โดยให้จำนวนที่อยู่ในหลักเดียวกันตรงกัน ดังนี้

	3000		200		70		50	
	1000		200		10			

4.1.4 ให้นักเรียนทุกกลุ่มเขียนคิดหาผลรวมของเลขแต่ละหลัก
ครูให้นักเรียน 1 กลุ่ม ส่งตัวแทนออกมายield บัตรเลข แสดงผลรวมที่คิดไว้เสียบให้ในกระเบื้องดินเผา ดังนี้

	3000		200		70		5	
	1000		200		10			
	4000		400		80		5	

**4.1.5 ให้นักเรียน 1 กลุ่ม สังติวแทนออกมาร้องอ่านบัตรแสดง
ค่าตัวเลขในตัวดัง ตัวบวก และผลลัพธ์ ดังนี้**

	3		2		7		5	
	1		2		1		0	
	4		4		8		5	

ให้แต่ละกลุ่มตรวจสอบค่าตอบและซ้ายกันแก้ไข ถ้าไม่ถูกต้อง ครุอย่างเพิ่มเติม

5. ครุอย่างตัวอย่างการบวกเลขหลายหลักที่ไม่มีการหัดและมีการหัด โดยวิธีการกระจายและวิธีลัด

การบวกที่ไม่มีการหัด $3,275 + 1,210 = \square$

วิธีการกระจาย $3000 + 200 + 10 + 5$

$1000 + 200 + 10 + 0$

$4000 + 400 + 80 + 5 = 4,485$

วิธีลัด $3,275$

$1,210$

4,485

การบวกที่มีการหัด $2,581 + 2,347 = \square$

วิธีการกระจาย $2,000 + 500 + 80 + 1$

$2,000 + 300 + 40 + 7$

$4,000 + 800 + 20 + 8$

วิธีลัด $2,581$

2,347

4,928

6. เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้วให้แต่ละกลุ่มคิดตั้งโจทย์กลุ่มละ 1 ตัวอย่าง และ ส่งตัวแทนออกไปแสดงวิธีทำบันกระดาษ แล้วให้ทำแบบฝึกหัด

กิจกรรมการเรียน (โดยการทำงานกลุ่ม)

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนให้เป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 – 8 คน
2. แต่ละกลุ่มเลือกประธานร่วมกันคิดโดยปราบัยและหาคำตอบ
3. แต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณาต่อเติมถึงที่นับหนึ่ง
4. ทุกกลุ่มช่วยกันคิดโจทย์ปัญหาที่ได้รับมอบหมาย
5. ส่งตัวแทนไปแสดงวิธีทำหน้าชั้น กลุ่มละ 1 คน
6. ยกประยียแก้ไขข้อบกพร่องที่ทุกกลุ่มออกไปแสดงวิธีทำบันกระดาษ
7. ช่วยกันสรุป

กิจกรรมที่ช่วยให้เกิดพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

1. การแบ่งกลุ่มเลือกประธาน
2. อภิปรายในกลุ่ม
 - 2.1 ช่วยกันวางแผน
 - 2.2 ร่วมกันปฏิบัติงาน
3. รายงานกลุ่มให้ทุ่ง
 - 3.1 การอภิปรายในกลุ่ม
 - 3.2 ฟังการรายงานผลงาน
 - 3.3 ฟังการวิจารณ์ผลงาน
4. ตัวแทนประจำกลุ่มอภิปราย
 - 4.1 แก้ปัญหาโจทย์ปัญหา
 - 4.2 แสดงวิธีทำบันกระดาษ

(3) กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์วิศว

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์วิศว ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มนี้ครูผู้สอน สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สร้างเสริมวิสัยภาพดุติกรรมประชาธิปไตยได้เป็นอย่างมาก โดยให้นักเรียนร่วมกันคิด ร่วมกันวิเคราะห์และใช้ปัญญาในการตัดสินใจ พร้อมทั้งเคารพในอุดมคติของกันและกัน เช่น อาจจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางกลุ่มโดยให้แสดงความเห็นเดียวกันเรื่องพืช เรื่องสัตว์ เรื่องพัฒนาสารเคมี หรือเรื่องจังหวัดและอาณาเขต นักเรียนมี

โอกาสที่จะใช้กระบวนการการคุ้มครองร่วมกันคิด วางแผนว่าเรื่องพืชเป็นอย่างไร หรือเรื่องศัตรู เรื่องพัฒนาการตามความต้องการ จัดการความต้องการ จากนั้นช่วยกันแสดงความคิดเห็น ช่วยกันเขียน ฉบับภาษา ช่วยกันประเมินผลความคิดและช่วยกันนำผลงานความคิดแสดงต่อห้องเรียน เป็นต้น

ตัวอย่างการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องพืช (นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) เนื้อหาวิชา

1. พืชและนิสัยของพืช
2. ส่วนประกอบของพืช
3. ประโยชน์และโทษของพืช

ขั้นตอนในการสอน

1. การมอบงานให้นักเรียนทำเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มได้วิธีการได้วิธีการนั้นใน การค้นหาเรื่องที่กำหนดตามเนื้อหา

2. ครุภาระให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายความเนื้อหาที่ได้แบ่งความรับผิดชอบไป
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการทำงานโดยแบ่งกันทำ
4. เสร็จแล้วส่งตัวแทนไปรายงานหรือจะร่วมกันรายงานตามความเหมาะสมของ แต่ละกลุ่ม
5. ให้แต่ละกลุ่มวิชาการวิเคราะห์ผลงานของกลุ่มอื่น 1 กลุ่ม และนำผลการวิเคราะห์ เสนอต่อชั้น ครุภาระให้แต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายต่อตัวเอง
6. นำเสนอที่นักเรียนได้คิดสร้างขึ้นและได้อภิปรายจดแสดงให้ที่ป้ายนิเทศ กิจกรรมการเรียน (ทำงานเป็นกลุ่ม)

1. แบ่งนักเรียนให้เลือกเรื่องพืชในหัวข้ออย่างใดอย่างหนึ่ง
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายลักษณะของพืช ชนิดของพืช ส่วนประกอบของพืช ประโยชน์และโทษของพืช

3. ช่วยกันคิดให้ความหมายเฉพาะเรื่องพืชให้มากที่สุด
 - 3.1 อภิปรายวิธีการทำงานว่าจะทำอย่างไรซึ่งจะเป็นไปตามที่ตกลงกัน
 - 3.2 ช่วยกันคิดแยกประเภทของพืชตามลักษณะของพืช
 - 3.3 นักเรียนอาจมองหมายให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่ม

ความคิด

4. เมื่อเสร็จงานแต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณาต่อเติมสิ่งที่บกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

- 4.1 เลือกตัวแทนเพื่อนำเสนอความคิด
- 4.2 ตัวแทนไปรายงานหัวหน้าชั้น
5. แต่ละกลุ่มเลือกงานของกลุ่มอื่น 1 กลุ่ม แล้วร่วมกันอภิปรายเพื่อวิจารณ์ผลงาน
 - 5.1 ส่งตัวแทนรายงานหน้าชั้น
 - 5.2 กลุ่มอื่น ๆ ที่นั่งฟังรายงานร่วมกันวิจารณ์เพิ่มเติมหรือรักษาเรื่องซึ่ง
 6. ร่วมกันจัดผลงานแสดงกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย

(4) กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยนี้ ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สร้างเสริมวิถีชีวิตรดิษฐ์ ประชาธิปไตย ให้มากทุกแขนงทั้งศิลปศิลปะ พลศิลปะ จริยศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ และ กิจกรรมสร้างนิสัย โดยให้นักเรียนร่วมกันคิด คอกปรายและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เช่น ศิลปศิลปะอาชีวศิลป์ที่ให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางกลุ่มโดยให้วาดภาพร่วมกัน ซึ่งนักเรียนมีโอกาสที่จะใช้กระบวนการทางกลุ่มตั้งแต่การร่วมกันคิด วางแผนว่าจะวาดภาพอย่างไร และช่วยกัน ขาดภาพตามแผนการที่กำหนดให้ ช่วยกันตกแต่ง ช่วยกันเรียนคำอธิบาย ช่วยกันประเมินผล และช่วยกันนำเสนอผลงานมาแสดงต่อชั้นเรียน เป็นต้น

ตัวอย่าง การสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เรื่อง การสอนศิลปศิลปะ (ช่วงชั้น ที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

เนื้อหาวิชา

1. ขาดภาพระบายสี
2. ประดิษฐ์ภาพโดยการตัด ปะ
3. ประดิษฐ์ภาพด้วยเศษวัสดุหลาย ๆ ชนิด

ขั้นตอนในการสอน

1. การมอบงานให้นักเรียนทำเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มให้วิธีการใดวิธีการหนึ่งในช่วยเหลือ กลุ่มละ 1 วิธี ไม่ซ้ำกัน
2. ครูกำหนดเรื่องให้เช่น “บ้านที่ป่าอยู่”
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายว่าบ้านที่ป่าอยู่ควรมีลักษณะอย่างไร

4. แต่ละกลุ่มวางแผนการทำงาน โดยแบ่งงานกันทำ และทำร่วมเดียวกัน แบ่งกันทำคนละส่วน หรือจะแยกกันทำคนละชั้น แล้วเข้ามาติดกันเป็นงานประดิษฐ์ที่ต้องการก็ได้

5. เศรีษะแล้วส่งตัวแทนไปรายงาน พร้อมกับชี้จุดเด่นของงานของแต่ละกลุ่ม

6. ให้แต่ละกลุ่มวิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่น 1 กลุ่ม แล้วนำผลการวิจารณ์เสนอต่อริบบิ้น ครุภำพนวนลักษณ์ในการให้วิจารณ์ เช่น

6.1 ภาพนี้ແທນความหมายที่นักเรียนต้องการได้มากน้อยเพียงใด

6.2 การจัดภาพໃใช้ ใช้วัสดุเหมาะสมกับภาพหรือไม่

6.3 ข้อแนะนำเพิ่มเติมมีอย่างไรบ้าง

7. นำภาพที่นักเรียนประดิษฐ์จัดแสดงให้ที่ป้ายนิเทศ

กิจกรรมการเรียน (ทำงานเป็นกลุ่ม)

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนให้เดือยงานคิดประยุกต์โดย自行หนึ่ง (ตามช่วยเนื้อหา)

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายลักษณะของบ้านที่นาอยู่

3. ช่วยกันคิดว่า จะประดิษฐ์ภาพโดยการหาดูภาพพระบรมราชูปถัมภ์ (หรือ自行อื่น ๆ)

ให้ได้ภาพที่สวยงามที่ความหมายนั้นควรเป็นอย่างไร

3.1 อภิปรายวิธีการทำงานว่าจะทำอย่างไร จึงจะเป็นไปตามที่ตกลงกัน และได้ภาพประดิษฐ์ที่สวยงาม

3.2 ช่วยกันคิดหาวัสดุที่จำเป็นให้ในการประดิษฐ์ เช่น ฟิล์มกระดาษ กระดาษห่ออาหาร

3.3 ปฏิบัติงานตามที่ตกลงกันระหว่างปฏิบัติงาน นักเรียนอาจมองหมายให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งเป็นคนควบคุมงาน เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลง

4. เมื่องานเสร็จแล้วแต่ละกลุ่มช่วยกันพิจารณาต่อเติมสิ่งที่บกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

4.1 เลือกตัวแทนเพื่อนำผลผลงานไปรายงานก่อนที่จะไปรายงานให้ผู้รายงานฝึกซ้อมรายงาน ให้เพื่อน ๆ พิงก่อน เพื่อน ๆ ช่วยกันเพิ่มเติมจนเป็นที่พอใจ

4.2 ตัวแทนไปรายงานหน้าริบบิ้น

5. แต่ละกลุ่มเลือกงานของกลุ่มอื่น 1 กลุ่มแล้วร่วมกันอภิปรายเพื่อวิจารณ์ผลงาน

5.1 สงตัวแทนไปรายงานหน้าริบบิ้น

5.2 กลุ่มอื่น ๆ ที่นั่งที่รายงานร่วมกัน วิจารณ์เพิ่มเติม หรือรักภารมีซึ่งกันใจ

6. ແທດກຄຸມສົງຕົວແຫນກລຸ່ມຂະ 2 ຄນ ວາງແຜນຈັດແສດງຜລງານ

6.1 ຮ່ວມກັນຈັດຜລງານແພດທີ່ກິຈກຣມທີ່ຊ້າຍໃຫ້ເກີດພຖືກຣມຈົດສໍາເນົາ
ປະເທດປີໄຕຍ

6.1.1 ແປ່ງກຄຸມເລືອກປະຫານ

- ອກີປ່າຍເລືອກຈານທີ່ຈະປົງບັດ

6.1.2 ອກີປ່າຍໃນກຄຸມ

- ຮ່ວມກັນເລືອກວິສດຖຸທີ່ຈະນໍາມາໃຊ້

- ຮ່ວມກັນປົງບັດຕົງຈານ

6.1.3 ຮາຍງານກຄຸມໄຫຢູ່

- ກາຮອກປ່າຍໃນກຄຸມ

- ຜົ່ງກາຮຽງງານ

6.1.4 ຕົວແຫນປະຖຸມອກີປ່າຍ

- ຂ້າຍກັນຈັດແສດງຜລງານ

(5) ກຄຸມກາຮຽງງານພື້ນຖານອາຊີພ

ກຄຸມກາຮຽງງານພື້ນຖານອາຊີພ ໃນກຄຸມປະຫຼບກາຮົມນີ້ນັກເຮືອນສາມາດຝຶກຝັນ
ພຖືກຣມປະເທດປີໄຕຍໄດ້ມາກ ຈາກກາຮ່ວມກັນທ່າງໆ ກາຮປົງບັດຈິງ ທັງຈານພື້ນຖານແລະຈານເລືອກ
ຈະຝຶກຝັນນັກເຮືອນໃນເງື່ອງກະບວນກາທ່າງໆເປັນກຄຸມ ກາຮເປັນຜູ້ນໍາ ຜູ້ຕາມທີ່ດີ ກາຮອກປ່າຍ
ວາງແພນ ກາຮທ່າງໆເຮັມກັນ ທ່າງໆເຮັມກັນ ປະເມີນຜລກກາທ່າງໆເຮັມກັນ ສິ່ງເປັນກາຮຝຶກຝັນໄ້
ນັກເຮືອນເກີດຄວາມຮັບຜິດຂອນ ວັນພິ່ງຄວາມຕິດເຫັນເຈິ່ງກັນແລະກັນ ແລະຮັກໝາຜລປະໂຍ່ນຂອງ
ສ່ວນວ່ານ

ໃນກາຮຝຶກຝັນເງື່ອງພຖືກຣມຈົດສໍາເນົາປະເທດປີໄຕຍ ດຽວຸ້ສອນຕົ້ນເນັ້ນກາຮຝຶກ
ພຖືກຣມເຫັນນີ້ຈາກກຄຸມຍ່ອຍໃນຫ້ອັນເຮືອນໄ້ໄດ້ຜລມາກທີ່ສຸດ ກອນທີ່ຈະຍາຍອອກໄປສູງກິຈກຣມນອກ
ຫ້ອນເຮືອນຕ້ອໄປ

ຕ້າອຍ່າງ ກຄຸມກາຮຽງງານພື້ນຖານອາຊີພ ເງື່ອງກາຮພະດ້ວງອກ (ໜ່ວງຫັນທີ 1
ຮະດັບຫັນປະດົມສຶກໝາປັກທີ 3)

เนื้อหาวิชา

การเพาะถั่วงอก

1. การเพาะถั่วงอกในกระเบื้องพลาสติก
2. สังเกตการเจริญเติบโตของพืช
3. การทำรายงาน

ขั้นการสอน

1. การเตรียมเมล็ดถั่วเชีย
2. การเตรียมที่เพาะ
3. การเพาะด้วยวิธีต่างกัน
 - 3.1 นำเมล็ดถั่วเชียไปแช่น้ำประมาณ 1 ชั่วโมง จึงนำไปเพาะ
 - 3.2 นำเมล็ดถั่วเชียไปเพาะโดยไม่แช่น้ำ
4. การรอตัว
5. การสังเกตความเจริญเติบโตและจดบันทึก
6. การรายงานผลการเพาะเมล็ดถั่วเชียในระยะเวลา 5 วันแรก และอีก 5 วันต่อมา
7. การทำรายงาน

กิจกรรมการเรียน (ห้างานเป็นกลุ่ม)

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 – 8 คน
2. แต่ละกลุ่มเตรียมเมล็ดถั่วเชียกลุ่มละประมาณ 30 เมล็ด
3. ทุกกลุ่มเพาะเมล็ดถั่วเชียโดยวิธีที่ 3.1 และ 3.2
4. อยู่แลรอด้ำ
5. สังเกตความเปลี่ยนแปลง จดบันทึก
6. รายงานความเปลี่ยนแปลงที่ได้สังเกตใน 5 วันแรก
7. รายงานความเปลี่ยนแปลงที่ได้สังเกตใน 5 วันต่อมา
8. แต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้นกลุ่มละ 1 คน และทำรายงานส่งครู

กิจกรรมที่ช่วยให้เกิดพฤติกรรมจิตสำนึกรักษาอิป迤

1. ห้างานเป็นกลุ่ม
2. การจัดหน้าเมล็ดถั่วเชีย

3. การจัดเตรียมที่เพาะเมล็ดด้วยเชิง
4. การเพาะเมล็ดด้วยเชิง
5. การดูแลรดน้ำด้วยเชิงที่ก่อผลกระทบให้ทุกคนทำงาน
6. การสังเกตและจดบันทึกความเปลี่ยนแปลง
7. การรายงานผลการสังเกต
8. การรายงานผลงานหน้าชั้น
9. การทำรายงาน

(6) กิจกรรมภาษาอังกฤษ (ภาษาอังกฤษ)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายอย่าง เพื่อให้นักเรียนเกิดพัฒนาการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งครูผู้สอนสามารถที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการการสอน เช่น การสะกดคำ การเพิ่มพูนคำศัพท์ ฝึกการสนทนา การอ่านป้ายประกาศ เป็นต้น

ตัวอย่าง การสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง “การสะกดคำ” (ปีชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

เนื้อหาวิชา ให้สะกดคำ bat , rat , cat , hat

1. การออกเสียง
2. การเปรียบเทียบเสียง
3. วิธีสะกดคำ

ขั้นตอนในการสอน

1. กำหนดคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว และให้ทุกกลุ่มศันคเวิล์ดกลุ่มละ 10 คำ เพิ่มเติม
2. มอบหมายงานให้นักเรียนฝึกเป็นกลุ่ม
3. แต่ละกลุ่มฝึกการออกเสียง การเปรียบเทียบเสียง วิธีสะกดคำ
4. อภิปรายแก้ไขข้อบกพร่อง
5. จัดทำรายงาน
6. รายงานการสะกดคำ และคำที่หาเพิ่มเติมทุกกลุ่ม ๆ ละ 1 คน

กิจกรรมการเรียน (โดยกระบวนการแก้ปัญหา)

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 – 8 คน
2. แต่ละกลุ่มต้องประชานาวงแผนงานร่วมกัน และมอบหมายงาน
3. ทุกกลุ่มฝึกการออกเสียง การเบร์ยนเพียบเสียง และวิธีสะกดคำ
4. สมาชิกทุกคนช่วยกันค้นหาคำศัพท์เพิ่มเติมจากที่ได้รับมอบหมาย และ

ฝึกหัดมีข้อ 3

กิจกรรมที่ช่วยให้เกิดพัฒนาการจิตสำนึกประชาธิปไตย

1. แบ่งกลุ่มเลือกประธาน
2. ยกป้ายภาระในกลุ่ม
 - 2.1 วางแผนร่วมกัน
 - 2.2 ร่วมกันปฏิบัติงาน
 - 2.3 ร่วมกันแก้ไขข้อบกพร่อง
3. รายงานกลุ่มใหญ่
 - 3.1 การอภิปรายในกลุ่ม
 - 3.2 การฟังการอภิปราย
 - 3.3 การฟังการวิจารณ์การรายงาน
4. ช่วยกันสรุป

การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการจิตสำนึกประชาธิปไตย โดยการจัดกิจกรรมสอนแห่งทุกกลุ่มประสบการณ์ในห้องเรียน นักเรียนจะได้รับความรู้ทางวิชาการแล้ว นักเรียนยังมีพัฒนาการจิตสำนึกประชาธิปไตย ดังนี้

1. ด้านความธรรม มีพัฒนาการที่เด่นชัด ดังนี้

1.1 มีมารยาทในการพูด รู้จักให้ความที่สุภาพและเหมาะสมแก่กาลเทศะ เช่น ยกมือขออนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงพูด

1.2 เคารพผู้พูดและผู้ฟัง โดยในขณะที่ฟังเพื่อน ๆ หรือคนอื่นพูดจะไม่พูดแทรก โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้พูด

1.3 เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น เมื่อมีการแสดงความคิดเห็น นักเรียนจะฟังอย่างดีใจ ให้ร่ำझองก่อนตัดสินใจว่าเชื่อหรือไม่

1.4 พูดแสดงความคิดเห็นโดยใช้เหตุผล

1.5 ไม่ลดเม็ดทรัพย์สินของผู้อื่น และของส่วนรวม เช่น ไม่นยิบของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต

2. ด้านสามัคคีธรรม มีพฤติกรรมที่เด่นชัด ดังนี้

2.1 ร่วมกันคิดร่วมกันวางแผนในการปฏิบัติงาน

2.2 ร่วมมือกันทำงานของกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

2.3 มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผล และได้มีผลงานที่ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้

2.4 ช่วยกันสังเกตความเปลี่ยนแปลง และคาดบันทึก ตลอดจนร่วมกันทrieveางงาน

2.5 ยอมรับผลงานของกลุ่ม และร่วมปรับปรุงแก้ไขผลงานของกลุ่ม

2.6 มีความเป็นมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

3. ด้านปัญญาธรรม มีพฤติกรรมที่เด่นชัด ดังนี้

3.1 รู้จักใช้เหตุผลในการเลือกประทานกุญแจ

3.2 รู้จักตั้งค่า datum อย่างชัดเจน

3.3 รู้จักศึกษา ใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ หรือการตอบปัญหา

3.4 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น จะพิจารณาโดยรอบคอบ และนาทางแก้ไขปัญหานั้นโดยหลักการและแนวทางที่เหมาะสม

3.5 ยอมรับพึงรับกพร่องของตนเอง และพยายามปรับปรุงแก้ไข

2.2 กิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกระดับชาติปั้นยกห้องเรียน

กิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกระดับชาติปั้นยกห้องเรียน เป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกๆ กลุ่มประสบการณ์ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กิจกรรมประจำหนึ่ง นักเรียนสามารถปฏิบัติตนได้ ในฐานะองค์ประกอบกระบวนการร่วม กันของความสำเร็จ โดยมีครูเป็นผู้ชี้ให้คำปรึกษาให้คำแนะนำ หรือช่วยเหลือในคราวจำเป็น เพ่านั้น แต่ในบางกิจกรรมนักเรียนสามารถปฏิบัติงานร่วมกับคณะครุให้ การจัดกิจกรรมส่งเสริม พฤติกรรมจิตสำนึกระดับชาติปั้นยกห้องเรียนนี้ คณะครุจะร่วมกันวางแผนกีต่อเมื่อเห็นว่า นักเรียนมีความพร้อม จากการจัดกิจกรรมในห้องเรียน หมายถึง นักเรียนพร้อมที่จะให้บริการ แก่ส่วนรวม ขยายชั้นแข็งมานะของตน รู้จักอาสาสมัครทำงานพิเศษนอกห้องเรียน ส่วนครุจะเป็น แรงเสริมโดยการยกย่อง ชื่นชมนักเรียน จะเกิดความต้องการที่ทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น จนกลายเป็นการรวมกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมเหล่านี้ยกกันในห้องเรียน

กิจกรรมออกห้องเรียน อาจแบ่งลักษณะของกิจกรรมเป็น 2 อย่าง คือ

1. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่จัดออกห้องเรียนนอกเหนือจากการเรียนการสอนตามมาตรฐานการศึกษา ที่กำหนดให้ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้กระบวนการคิดภาษาอังกฤษ ซึ่งโรงเรียนอาจจะเลือกจัดกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรือหลายกิจกรรมได้ตามความพึงพอใจของโรงเรียน ดังที่น่าตัวอย่างดังไปนี้

1.1 กิจกรรมคณิตศาสตร์ทางนักเรียน

กิจกรรมปักคร่องนักเรียนที่ปฏิบัติกันอยู่ในโรงเรียนโดยทั่วไปนั้น เป็นการปักคร่องในรูปปีกคร่องนักเรียน ครู หรือโรงเรียนมีหน้าที่ออกแบบหมายหรือระเบียบให้นักเรียนปฏิบัติตาม ถ้ามักเรียนไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับบางข้อก็จะถูกกลงโทษ การปักคร่องรูปแบบนี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนมาก เมื่อนักเรียนอยู่ในโรงเรียนนาน ๆ ก็จะกลายเป็นคนไม่รับผิดชอบต่อสังคม ไม่เคารพกฎหมายของบ้านเมือง ขาดเหตุผล ไม่รู้จักใช้ปัญญาแก้ปัญหา เพราะนักเรียนต้องไม่ได้รับการฝึกฝนให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล ให้รู้จักปักคร่องตนเอง ให้รู้จักใช้ปัญญาแก้ปัญหา แต่นักเรียนที่ได้รับการปักครองมาในรูปแบบนี้ออกจากโรงเรียนไป ไม่มีใครเคยบังคับอย่างบุคคล ไม่มีใครเคยลงโทษอย่างที่ครูเคยปฏิบัติ ก็จะกลายเป็นคนที่ขาดวินัยทำอะไรตามใจชอบ ทำให้เกิดปัญหาขึ้นทั้งแก่ตนเองและแก่ส่วนรวม

ดังนั้นการฝึกให้นักเรียนปักคร่องตนเอง จึงเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง เป็นการสร้างเสริมวิธีชีวิตระบบที่ดี แต่ฝึกฝนทักษะในกระบวนการสังเคริมพฤติกรรม จิตสำนึกประชาธิปไตยให้แก่นักเรียนด้วย ยังจะเป็นการนำไปสู่ความเป็นพลเมืองที่มีวินัย ปักคร่องตนเองให้รับผิดชอบต่อส่วนรวม ใช้ปัญญาในการดำรงชีวิตและไม่เป็นปัญหาแก่สังคมในอนาคต

วัตถุประสงค์

- เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้สิทธิ หน้าที่ ความสภាពและชอบเดือน ในการจัดการปักครองกันเองภายในโรงเรียน
- เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกัน สามารถอยู่ด้วยกันอย่างสงบ และปลดปล่อย
- เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน

แนวความคิดพื้นฐาน

การฝึกให้นักเรียนปักครองตนเองเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง เป็นการเสริมสร้างวิธีชีวิตประชาธิปไตย และฝึกฝนทักษะในกระบวนการประชาธิปไตยให้แก่ นักเรียนด้วย อันจะเป็นการนำไปสู่ความเป็นพลเมืองที่มีวินัยปักครองตนเองได้ รับผิดชอบต่อ ส่วนรวม ให้ปัญญาในการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการดำเนินการเลือกตั้ง

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	เหตุการณ์ที่ควรจะเกิดขึ้น
1. จัดตั้งกลุ่ม (สี) ต่าง ๆ (เช่น กลุ่มสีฟ้า กลุ่มสีแดง) - นักเรียนรวมกลุ่มกันเอง ตามมีรายชื่อผู้ร่วมกลุ่มครบถ้วน จำนวนที่กำหนดได้ในระเบียบ กรรมการนักเรียนซึ่งนำรายชื่อ เหล่านี้เสนอขอจดทะเบียน เป็นกลุ่ม (สี) ต่อครุฑ์บริษัท กิจกรรมนักเรียน	- ครุฑ์เป็นที่ปรึกษากลุ่ม (สี) ละ 1 คน - แนะนำให้นักเรียนปฏิบัติให้ ถูกต้องตามระเบียบ	1. นักเรียนมีเหตุผลยอมรับ ความคิดเห็นและคำ วิพากษ์วิจารณ์จากเพื่อน ๆ 2. นักเรียนมีวินัยในตนเอง รู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม 3. นักเรียนเข้าใจระบบ ประชาธิปไตย
2. แต่ละกลุ่ม (สี) กำหนด นโยบายที่จะนำไปปฏิบัติงาน เมื่อได้รับเลือกตั้ง - กรรมการกลุ่ม (สี) ประชุม บริษัทกิจกรรมนักเรียน เพื่อกำหนดนโยบาย	- แนะนำวิธีกำหนดนโยบาย (ครุ จะไม่ไปเป็นผู้กำหนดนโยบายให้ เพราะจะทำให้นักเรียนไม่รู้จักคิด แก้ปัญหาตนเอง)	
3. แต่ละกลุ่ม (สี) คัดเลือก ตัวแทนลงมาเข้ารับเลือกตั้ง - กรรมการกลุ่ม (สี) ประชุม กันเพื่อหารือวางแผนลักษณะใน การเลือกตั้ง ตัวแทนกลุ่ม (สี) เพื่อลงมาเข้ารับการเลือกตั้ง	- ครุแนะนำให้นักเรียนกำหนด หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแทน ให้เหมาะสมกับงานที่จะไปทำ เช่น เป็นประธานกรรมการนักเรียน เป็น กรรมการฝ่ายวิชาการ เป็น กรรมการฝ่ายบริการชุมชน เป็น กรรมการฝ่ายสุขาภิบาลโรงเรียน	

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	ผลติดตามที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>4. เตรียมการเลือกตั้งของแต่ละกลุ่ม (สี) ยื่นสมัครรับเลือกตั้งต่อกรรมการรับสมัครเลือกตั้ง</p> <p>5. เตรียมการเลือกตั้งของแต่ละกลุ่ม (สี) ดำเนินการ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาสัมพันธ์เพื่อแฉลงนโยบายโดยวิธีการต่างๆ - จัดทำเอกสารเผยแพร่ - ทำโปสเตอร์โฆษณา - พ布ประกาศเพื่อนักเรียน เป็นการสร้างสรรค์ - เร้าไปประชาสัมพันธ์ ในห้องเรียน - จัดแฉลงนโยบายที่ประชุม <p style="text-align: right;">๔๖๗</p>	<p>เป็นประธานกลุ่มพันธ์ฯฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนะนำให้กลุ่ม (สี) เลือกตัวแทนเท่ากับจำนวนกรรมการนักเรียน - แนะนำวิธีการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อนักเรียนจะปฏิบัติได้ถูกต้อง - แนะนำในวิธีการประชาสัมพันธ์ ในเรื่องที่สำคัญ คือ - ให้ประชาสัมพันธ์ด้วยการแฉลงนโยบาย - การใช้ภาษาไทยในการประชาสัมพันธ์ควรสูงเพียงเป้า - ไม่ควรใช้วาจาทับถมผู้อื่น - ไม่ควรละเมิดสิทธิชื่อของผู้อื่น - ติดตามดูการทำงานปฏิบัติงานเพื่อประชาสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่ม (สี) เพื่อช่วยแก้ไข - แนะนำผู้ออกเสียงเลือกตั้งให้รู้จักไตรตรองให้รอบคอบ ควรจะพิจารณาใน 2 เรื่องด้วยกันคือ <ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายของกลุ่ม (สี) 2. บุคคลที่เสนอเข้ารับเลือกตั้งเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานนี้หรือไม่ 	

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>6. เลือกตั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทุกคนต้องไปใช้สิทธิ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง ตลอดจนชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียของ การลงสิทธิและชี้ให้เห็นว่าการออกเสียงเลือกตั้งนั้นเป็นการรับผิดชอบต่อส่วนรวมอีกด้วย - ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจวิธีการออกเสียงเลือกตั้ง เช่น ทราบรายชื่อตนเองก่อนวันเลือกตั้ง สำไม่มีรายชื่อก็ขอเพิ่มในวันเลือกตั้ง ต้องแจ้งเลขที่ตามรายชื่อของตนเองให้กับผู้ตรวจตศบคหราบ พร้อมแสดงบัตรประชาชนลักษณะ แสดงว่าตนเองคือใครแล้ว จึงไปออกเสียง 	
<p>7. คณะกรรมการนักเรียน เตรียมเข้าปฏิบัติงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการนักเรียน โดยสมบูรณ์ - 責มดำเนินการขั้นต้นโดยการจัดตั้งอนุกรรมการต่าง ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจการไปออกเสียงนั้นต้องเข้าແ老人家ตามลำดับ ก่อนหลัง ถ้านักเรียนไปถึงภายหลัง คนอื่นอย่าไปใช้สิทธิก่อนเขาต้องต่อห้ายແລະตามลำดับที่ไปถึง - ครุในฐานะที่เป็นกิษรชาช่วยชี้แจงในการ責มต้นการทำงานของคณะกรรมการนักเรียน - แนะนำให้แต่งตั้งอนุกรรมการต่าง ๆ เช่น - อนุกรรมการตรวจสอบภาพ - อนุกรรมการอาหารกลางวัน - อนุกรรมการสิ่งศิริมห์ 	

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>8. อนุกรรมการแต่ละชุดวางแผนปฏิบัติงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - อนุกรรมการชุดต่าง ๆ วางแผนปฏิบัติงาน - เสนอชุดแผนงานต่อคณะกรรมการนักเรียนเพื่อขอความเห็นชอบ - ดำเนินงานตามแผน 	<ul style="list-style-type: none"> - อนุกรรมการที่ปรึกษา - อนุกรรมการวันสำคัญฯ 	
<p>9. ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนักเรียนเป็นผู้ควบคุมติดตามการปฏิบัติงานของอนุกรรมการแต่ละชุดโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> • ประชุมแหล่งผลงานทุกเดือน • จัดทำเอกสารรายงานผลงาน • จัดประชุมใหญ่เพื่อแสดงผลงานเป็นครั้งคราว • สมาชิกกลุ่ม (ส.) ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติงานของอนุกรรมการชุดต่าง ๆ โดยการ 	<ul style="list-style-type: none"> - คุ้ยให้คำแนะนำในการวางแผนปฏิบัติงาน - ช่วยทักษะทางด้านน้ำหนาแผนงานของอนุกรรมการแต่ละชุด - ดูแลติดตามการปฏิบัติงานของอนุกรรมการแต่ละชุด <ul style="list-style-type: none"> - แนะนำคณะกรรมการนักเรียนให้เข้าใจถึงวิธีการควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนักเรียน - แนะนำนักเรียนให้รู้จักควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนักเรียน 	

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<ul style="list-style-type: none"> ● ตรวจสอบรายงาน เป็นครั้งคราว ● เช้าร่วมประชุม แสดงความคิดเห็น ● ยืนหนังสือประท้วง หรือแนะนำเมื่อเห็นว่าจำเป็น ● นักเรียนผู้มีสิทธิ เลือกตั้งควบคุมการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการโดยวิธีการ ต่างๆ ● ติดตามรายงานผล การปฏิบัติงาน ● ส่งตัวแทนเข้าไป ทักษะของการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ ● เช้าประชุมเพื่อ รีบูนหรือทักท้วง <p>10. การประเมินผลงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการ ประเมินผลงาน - ห้ามรายงานเสนอกรรมการ ประเมินผลงาน - คณะกรรมการทำก้าว ประเมินผลของคณะกรรมการ ทั้งหมดและจัดทำรายงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - แนะนำวิธีการประเมินผลงาน และการจัดทำรายงาน 	

พฤติกรรมจิตสำนึกทางประชาริปปีไทยที่เด่นชัด

1. ความร่วมรวม

- ทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับผังความคิดเห็นของคนอื่น
- เคราะห์เพื่อฟังประชานและสมาชิก
- มีมารยาทในการชูธุ รู้จักใช้เวลาสุภาพเหมาะสมแก่การเทศะ
- ปฏิบัติตามข้อตกลงที่วางไว้
- เคราะห์ความคิดเห็นของบุคคลอื่น
- ตั้งใจฟังคนอื่นพูดด้วยความตั้งใจ ให้รอดรอง

2. สามัคคีธรรม

- ร่วมกันทำงาน ร่วมกันคิด ร่วมกันทำด้วยความตั้งใจ
- มีความเป็นมืออาชีวิเดียกัน
- รู้จักประสานปะโยชน์ร่วมกัน
- ประเมินผลงานร่วมกัน

3. เป้าหมายรวม

- รู้จักแก้ไขปัญหาให้เหตุผล และความถูกต้องในการเลือกประธาน

1.2 กิจกรรมอาหารกลางวัน

กิจกรรมอาหารกลางวันเป็นกิจกรรมที่มีความมุ่งหมายเบื้องต้น เพื่อให้นักเรียน มีอาหารกลางวันรับประทานทุกคน เมื่อนักเรียนมีอาหารรับประทานครบแล้ว จึงจะจัดให้มีอาหาร ที่ถูกต้องตามโภชนาการต่อไป การจัดกิจกรรมอาหารกลางวัน นอกจากจะเป็นการส่งเสริม ให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านร่างกายแล้วยังเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกประชาริปปีไทย ไปในตัวด้วย คือทำให้มีการเตียะและมีความรับผิดชอบ แบ่งงานกันทำ สามารถทำงานร่วมกันได้ เป็นต้น ใน การจัดอาหารกลางวัน ทางโรงเรียนต้องให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมตั้งแต่เริ่ม ดำเนินงานของโครงการ โรงเรียนต้องให้นักเรียนรับทราบหลักการและวิธีการดำเนินงาน

กิจกรรมนี้อาจฝึกฝนนักเรียนในเรื่องวิถีชีวิตประชาริปปีไทยได้ เช่น การรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การช่วยเหลือกันในการทำงาน การเข้าถึงความสำราญ ก่อนหนัง ขนมหรือรับประทานอาหาร ตื่นน้ำหรือทำความสะอาดชานชา นอกจากนั้น ถ้าโรงเรียน สามารถจัดให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมอาหารกลางวันในโรงเรียนด้วย ก็จะช่วย พัฒนานักเรียนในเรื่องวิถีชีวิตและจิตสำนึกประชาริปปีไทยได้มากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้การศึกษาด้านโภชนาการแก่นักเรียน และร่วมกันจัดทำอาหารกลางวัน
2. เพื่อให้สั่งติกราช และการลงทะเบียนแก่นักเรียนที่ครอบครัวขาดแคลนให้มีอาหารรับประทานทุกวัน
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กนักเรียนรู้จักการประกอบและการจัดทำอาหารกลางวัน
4. เพื่อฝึกหัดในเรื่องจิตสำนึกประชาธิปไตยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
5. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีระเบียบวินัย morality นิสัยที่ดี ในการรับประทานอาหาร

แนวความคิดขั้นพื้นฐาน

ในการจัดกิจกรรมอาหารกลางวันของโรงเรียนนั้น ยังเนื่องมาจากการมุ่งหมายเนื่องด้วยให้นักเรียนมีอาหารกลางวันรับประทานทั่วทั้งคน เมื่อนักเรียนมีอาหารกลางวันรับประทานครบแล้ว จึงจะจัดให้มีอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการและในการจัดกิจกรรมอาหารกลางวันยังเป็นการส่งเสริมดังนี้

- เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาการทางด้านร่างกายโดยได้รับอาหารที่คุณค่า
- เพื่อให้มีการแสดงออกทางพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยไปในตัว เช่น ทำให้มีการเสียสละ มีความรับผิดชอบ แบ่งงานกันทำ และสามารถให้ทำงานร่วมกันได้
- เพื่อให้นักเรียนได้เป็นตัวอย่างในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ทำให้เกิดประโยชน์ทางตรง และทางอ้อม

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
1. ผู้บริหารประชุมชี้แจง วัตถุประสงค์ของโครงการ	ครุ ผู้บริหารโรงเรียน เป็นประธานประชุมครุ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงนโยบายแนวทางการจัดอาหารกลางวันให้แก่นักเรียน และขอความร่วมมือในการจัดอาหารกลางวันให้แก่นักเรียน	1. เกิดความกระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. คณะกรรมการเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบโครงการ	เพื่อชี้แจงนโยบายแนวทางการจัดอาหารกลางวันให้แก่นักเรียน และขอความร่วมมือในการจัดอาหารกลางวันให้แก่นักเรียน	2. มีมารยาทในการรับประทานที่ดี มีระเบียบเรียบร้อย
3. ให้นักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 – 6 เป็นผู้ร่วมโครงการและดำเนินการ	อาหาร หรือร่วมกันประกอบอาหาร เพื่อเป็นการสนับสนุนกิจกรรม	3. เกิดวินัยที่ดี เช่น การเข้าเดลารับอาหาร

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
4. เดือกดีบุรุษ คณบดีกรรมการ ดำเนินงาน ประชุมวางแผน ปฏิบัติงาน	คณบดีกรรมการ มีหน้าที่ดำเนิน กิจกรรมและปฏิบัติงานการประกอบ อาหารโดยมีนักเรียนมีส่วนร่วมใน การดำเนินการ	4. เด็กวัยรุ่นในเครือข่ายนี้ การเลือกอาหารรับประทาน
5. เดินทางไปครองนักเรียนที่มี ความรู้ ความสามารถในการ ปัจจุบันอาหารเข้าร่วมโครงการ	ผู้ปักธงและกลุ่มผู้ชี้แจงอาชีพ ในการประกอบอาหารเป็นวิทยากร ให้ความรู้เรื่องอาหารกลางวัน ตามหลักโภชนาการหรือช่วยในการ ปัจจุบันอาหารกลางวัน	
6. เดินทางไปครองให้ความรู้เรื่อง อาหารกลางวันตามหลัก โภชนาการบางโอกาส	นักเรียน เป็นผู้คลายเมื่อในการทำ กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น โดย ผลักกันทำอาหาร เพื่อให้	
7. ประเมินผลงาน	1. เกิดความชำนาญในการเตรียม อาหารประกอบอาหารและการ บริการอาหารแก่คนอื่น 2. จัดระเบียบต่าง ๆ ในเรื่องความ สะอาด การล้าง เก็บเครื่องมือในการ ประกอบอาหาร	

1.3 กิจกรรมวันสำคัญ

กิจกรรมวันสำคัญสามารถแบ่งออกเป็นวันสำคัญเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์ วันสำคัญของท้องถิ่น และวันสำคัญในโอกาสต่าง ๆ กิจกรรมวันสำคัญนี้
จะเรียนสามารถจัดรวมกับชุมชนได้ เป็นทางหนึ่งที่จะทำให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนได้
เป็นอย่างดี สำหรับกิจกรรมที่จะจัดขึ้นนั้น โรงเรียนต้องวางแผนโครงการไว้ล่วงหน้า และต้องให้
นักเรียนได้เข้าร่วมวางแผนโครงการด้วย เพราะนักเรียนจะเป็นตัวการสำคัญที่จะเริ่มอย่างระหบน
โรงเรียนและชุมชน และยังเป็นการฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อเสริมสร้างพุทธิกรรม
จิตสำนึกรักชาติบ้านเมืองให้แก่นักเรียน

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. นักเรียนเห็นคุณค่าของวันสำคัญเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

3. นักเรียนปฏิบัติภารกิจกรรมวันสำคัญได้ถูกต้อง
4. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน

แนวความคิดพื้นฐาน

วันสำคัญแห่งชาติเป็นวันสำคัญเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ วันสำคัญของท้องถิ่น และวันสำคัญในโอกาสต่าง ๆ การจัดกิจกรรมวันสำคัญเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาพฤติกรรมดีสำหรับคนไทย

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>เนื่องจากทางโรงเรียนต้องวางแผนการให้ล่วงหน้าแล้ว จึงเห็นสมควร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เลือกประธานในการดำเนินงานกิจกรรมวันสำคัญ เกี่ยวกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ 2. เลือกคณะกรรมการดำเนินการ 3. ประชุมวางแผนการดำเนินงาน กำหนดปฏิบัติตาม และกำหนดการจัดงานในวันสำคัญต่างๆ 4. มอบหมายงานให้คณะกรรมการแต่ฝ่ายไปปฏิบัติการ 	<p>1. ศูนย์ ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการและฝ่ายซึ่งร่วมมือในการเริ่มการทำงานของคณะกรรมการ นักเรียน</p> <p>2. คณะกรรมการ เตรียมงานก่อนวันทำพิธีโดยแบ่งหน้าที่กัน ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 ฝ่ายจัดและตกแต่งสถานที่ 2.2 ฝ่ายจัดกิจกรรมเฉลิม เนื่องในประเพณี ภารกิจ งานประจำ ภาระ เช่น การแข่งขัน การแสดง ต่าง ๆ ฯลฯ 2.3 ฝ่ายจัดหาของขวัญหรือของรัก 2.4 ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 2.5 ฝ่ายจัดหาอุปกรณ์เครื่องใช้ 2.6 ฝ่ายพิธีการและดำเนินงาน 	<p>1. ทุกคนร่วมกันคิดและตัดสินใจ</p> <p>2. ร่วมกิจกรรมกันเพื่อได้รับประสบการณ์ใหม่</p> <p>3. รับผิดชอบและปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>4. รู้จักคิดและใช้เหตุผล</p> <p>5. เคราะห์ผู้อื่นทางกาย วาจา</p>

ชั้นตอนการค่าเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>4. ประเมินผลงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตความตั้งใจความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน - ตุจารกผลการปฏิบัติงาน - สรุปผลจากการอภิปราย 	<p>3. นักเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.1 ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน 3.2 เข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ตนเองมีความสามารถ 	

1.4 กิจกรรมสหกรณ์นักเรียน

กิจกรรมสหกรณ์นักเรียนเป็นกิจกรรมที่เกิดจาก การรวมหุ้นของบุคคลหลายฝ่าย เช่น คณบดุคุ นักเรียน กรรมการศึกษา ตลอดจนประธานในท้องถิ่น กิจกรรมครัวเรือนกิจกรรมได้ กิจกรรมสหกรณ์เป็นการจัดกิจกรรมที่มีรูปแบบเป็นประชาธิปไตย เพราะใช้ระบบที่สมาชิกต้อง ร่วมกันทำ ร่วมกันคิด และร่วมกันแก้ปัญหา ตลอดจนต้องมอบความไว้วางใจให้เข้าดำเนินการ โ Jong เรียนควรให้นักเรียนเข้ามาดำเนินงานสหกรณ์ทุกขั้นตอน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้มีภาระต่องานที่ต้องดูแลและวิธีการของสหกรณ์
2. เพื่อสร้างนิสัยให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนในด้านการเสียสละ การช่วยเหลือกันและ กัน โดยมีประโยชน์ร่วมกัน
3. เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรื่องเรื่องและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน
4. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน

แนวคิดพื้นฐาน

การสหกรณ์จะมีผลในการพัฒนาประเทศได้ป้อมต้องอาศัยสามารถที่มีความรู้ ความเข้าใจ มีศรัทธาต่อสุขภาวะของสหกรณ์ และมีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมของ สหกรณ์ เมื่อจากโรงเรียนประถมศึกษาเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนทุกคน ตามกฎหมายประกอบกับการที่โรงเรียนประถมศึกษาเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่อยู่ใกล้ชิดกับ ประชาชนมากที่สุด คือ โรงเรียนกระจายไปถึงระดับหมู่บ้าน โรงเรียนประถมศึกษาจึงเป็นแหล่งสำคัญ ที่จะเผยแพร่คุณธรรมการณ์ของสหกรณ์แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถที่จะรวมแรงรวมกำลัง ความคิด และรวมทุนกันเพื่อประโยชน์ของสุ่นชุมชนเดียวกัน ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าโรงเรียน เป็นสถาบันหนึ่งจะต้องมีบทบาทในการพัฒนาชุมชน ดังนั้นการจัดกิจกรรมสหกรณ์ในโรงเรียน จะมีผลต่อทั้งในการให้ความรู้และเผยแพร่แนวคิดของสหกรณ์ไปสู่ชุมชนตัวอย่าง

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>1. ผู้บริหารประชุมครุใน โถงเรียนวางแผนการจัดตั้ง กิจกรรมสนับสนุนนักเรียนเข้าใน โถงเรียน</p> <p>2. เลือกคนระดับ เป็นที่ปรึกษา และตรวจสอบบัญชี</p> <p>3. เลือกคณะกรรมการ ดำเนินการ ผู้ทำหน้าที่เป็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดการ - เหรียญถูก - นายทะเบียน - ประชาสัมพันธ์ <p>การทำหน้าที่ดังกล่าว คู่และ นักเรียนควรทำร่วมกัน</p> <p>4. ประชุมคณะกรรมการ ร่วมกันพิจารณาดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดนัดนโยบาย - วิธีการและรูปแบบในการจัดการ - พิจารณาตัวบุคคลเพื่อ มอบหมายงาน - กำหนดตราตราสินค้า ฯลฯ <p>5. ประชุมผู้ปักธง คู่ และ นักเรียน เพื่อให้ทุกฝ่าย สนับสนุนหรือปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมาย</p>	<p>1. ผู้บริหาร เป็นผู้กำหนดนโยบาย คู่ที่ประชุม</p> <p>2. คณะกรรมการ แนะนำเกี่ยวกับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดการ - ผู้ตรวจสอบบัญชี - เหรียญถูก - นายทะเบียน - ประชาสัมพันธ์ <p>3. นักเรียน ทำหน้าที่เกี่ยวกับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดการ - เหรียญถูก - นายทะเบียน - ประชาสัมพันธ์ <p>4. ผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิทยากรให้ความรู้เรื่อง กิจกรรมสนับสนุนในบางโอกาส - ตัวแทนคณะกรรมการ หมู่บ้านกระบวนการศึกษาเพื่อร่วม ดำเนินกิจกรรมสนับสนุนหรือการร่วม ลงทุนโดยการร่วมหุ้น 	<p>1. นักเรียนมีการพัฒนา ศักยภาพนิสัยในด้านความ เสียสละ ความซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์สุจริตและกัน รวมทั้งมีนิสัยในด้านการ ประยุตและรู้จักพึงตนเอง</p> <p>2. ปฏิบัติตนจนเกิดการ เรียนรู้ และทักษะการเรียนรู้ ระบบสนับสนุน</p>

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	ผลิตภัณฑ์คุณภาพเกิดขึ้น
6. เครื่องมือการดำเนินงานตามโครงการ - สถานที่ อุปกรณ์ - โฆษณา รุ่งใจ ให้บริการ - กำหนดเจ้าหน้าที่ประจำวัน/สปดาห์ - กำหนดเวลาบริการ - จัดทำบัญชี - ตรวจสอบคุณภาพสินค้า - การงบดุลทำปีละครั้ง		
7. ดำเนินงาน		
8. ประเมินผลงาน		
9. แก้ไขข้อบกพร่อง		

1.5 กิจกรรมรักษาความสะอาดอาคารสถานที่และปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การทำความสะอาดที่ต้องการให้เป็นหน้าที่ของภาระแต่เพียงผู้เดียว โรงเรียนสามารถมอบให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำความสะอาดนี้ เพราะเป็นการฝึกให้เด็กได้ทำงานด้วยตนเอง รู้จักรับผิดชอบงานที่ตนได้รับมอบหมายในการทำความสะอาดซึ่งเรียน គุธีความชอบให้แต่ละกลุ่มเป็นผู้รับผิดชอบหมุนเวียนกันไป เปิดโอกาสให้ทุกคนทำงาน สำหรับการทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนนั้น สามารถแบ่งบริเวณโรงเรียนออกเป็นส่วนๆ แล้วมอบหมายให้นักเรียนแต่ละส่วนรับผิดชอบ ซึ่งอาจจะเป็นบริเวณหนึ่งตลอดปีการศึกษาหรือหมุนเวียนกันไปก็ได้ การดูแลความสะอาดนี้เป็นกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการทำงานเป็นกลุ่มอย่างชัดเจน และทุกโรงเรียนสามารถทำได้และภาระที่จะให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ซึ่งควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้วย สภาพแวดล้อมของโรงเรียนควรมีทั้งความสะอาด ร่มรื่น สวยงาม อันวยความสะดวก และให้ประโยชน์สูง สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ได้แก่ ด้านใน สนาม ถนน รั้ว ที่นั่งพักผ่อน สถานที่นั่งพักผ่อน น้ำดื่มน้ำใช้ ที่เก็บขยะและสิ่งปฏิรูป สำนักเรียน เพาะชำ โรงอาหาร ฯลฯ คุณภาพของหมาไม่ได้

นักเรียนสำหรับ สภาพแวดล้อมโรงเรียน และเสนอความคิดเห็นว่า ควรจะปรับปรุงอย่างไร โดย ทางแผนกวิ่งกับครูผู้สอนมืออาชีวะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดปรับปรุงอาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
2. สร้างเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
3. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียน

แนวความคิดที่น่าสนใจ

โรงเรียนเป็นสมบัติของนักเรียนทุกคน การที่จะให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าตนของ เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน จึงควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการรักษา และปรับปรุง โรงเรียนร่วมกัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และลงมือปฏิบัติงานเป็นนิสัย

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>1. ตั้งคณะกรรมการรักษาความ สะอาดและปรับปรุงสภาพแวดล้อม ของโรงเรียน ได้แก่</p> <p>1.1 ครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม</p> <p>1.2 กรรมการนักเรียนมาจากตัวแทน ของแต่ละห้องเรียน ร่วมกัน คัดเลือกประธาน รองประธาน ดำเนินการและแบ่งกุ่มตัวแทน นักเรียนเป็น กลุ่ม ๆ</p> <p>กลุ่มที่ 1 ตรวจสอบความสะอาดและป้อง ปุ้งสภาพแวดล้อมสนามโรงเรียน</p> <p>กลุ่มที่ 2 ตรวจสอบความสะอาดและ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของห้องเรียน และอาคารเรียน</p>	<p>ผู้บริหาร มีหน้าที่กำหนดนโยบาย และความคุ้มครองและการจัดตั้ง คณะกรรมการ รวมทั้งส่งเสริมและ ให้กำลังใจในการ ปฏิบัติงานของครู และนักเรียน</p> <p>ครู เป็นที่ปรึกษา แนะนำ การ ปฏิบัติงานของนักเรียนให้เป็นไป ตามข้อตกลงที่ตั้งไว้</p> <p>นักเรียน ร่วมวางแผนการ ปฏิบัติงานกับครูที่ปรึกษา รวมทั้ง ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับ มอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี การโรง มีหน้าที่ช่วยเหลือในการ ทำงานของนักเรียนให้สำเร็จลุล่วง ไปด้วย</p>	<p>1. นักเรียนทุกคนร่วมกัน ดูแลรักษาความสะอาด โรงเรียนมากขึ้น</p> <p>2. นักเรียนรู้จักใช้เวลาอย่าง ให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มาขึ้น</p> <p>3. การทำงานและ รับผิดชอบร่วมกับหมู่คณะ</p> <p>4. นักเรียนรักโรงเรียนมาก ขึ้น</p>

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>กสุ่มที่ 3 ตรวจความสะอาดและปรับปูงสภาพแวดล้อมของห้องน้ำห้องส้วม ช่างส้วมมืออาชีวิจัยเรียน กสุ่มที่ 4 ตรวจความสะอาดและปรับปูงสภาพแวดล้อมของอาคารประกอบโรงอาหารหอประชุมและโรงฝึกงาน กสุ่มที่ 5 รับทราบผลการตรวจแล้วรายงานต่อกฎหมายหรือที่ประชุมใหญ่</p> <p>2. ผู้นักเรียนที่ไม่ได้เป็นตัวแทนและไม่ได้ทำหน้าที่ตรวจสอบนักเรียนรับผิดชอบสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ ขั้น ป.3 / 1 ศูนย์รักษาความสะอาดบริเวณสนามของโรงเรียน ขั้น ป.3 / 2 ศูนย์รักษาความสะอาดอาคารเรียน หอประชุม โรงอาหาร โรงฝึกงานฯลฯ ขั้น ป.3/3 ศูนย์รักษาความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม ช่างส้วมมืออาชีวิจัยเรียน เป็นต้น</p> <p>3. กรรมการจัดทำแผนภูมิแปลงงาน เพื่อสะดวกในการปฏิบัติงานของนักเรียนและการตรวจสอบความคุ้มของคณะกรรมการ</p>		

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>4. ภาคปฏิบัติงานของนักเรียนควรให้เวลาห่างก่อนเข้าชั้นเรียนตอนเช้าหรือป�ย หรือเวลาวันอื่น ๆ ที่เห็นสมควร</p> <p>5. ภาคประเมินผลการทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> 5.1 คุ้ยสังเกตการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ 5.2 คุ้ยดูรายงานผลการทำงานของคณะกรรมการ 5.3 ประกอบการรับผิดชอบในการทำงานของแต่ละกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย <p>6. ร่วมกันคิดและแก้ไขข้อบกพร่อง</p>		

2. กิจกรรมร่วมกับชุมชน

กิจกรรมร่วมกับชุมชน เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของนักเรียน โดยเชื่อประไภชนให้กับชุมชน ซึ่งในการส่งเสริมด้านวิชาการต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ส่งเสริมวิถีวิถีประชาธิปไตยและฝึกหัดชีวะในระบบประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อาจทำได้ดังนี้

1) กิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน

โรงเรียนเป็นผู้เริ่มนิติในการพัฒนาชุมชนแล้วจึงเชิญชวนชาวบ้าน รวมทั้งกรรมการหมู่บ้าน ร่วมกันวางแผนดำเนินงาน กำหนดวิธีการทำงาน ปฏิบัติงาน และประเมินผลงาน การดำเนินงานทุกขั้นตอนให้เป็นไปตามระบบประชาธิปไตย เพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานร่วมกับโรงเรียน มีประสบการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
2. เพื่อเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในโรงเรียนหรือนักเรียนเข้าไปทำงานร่วมกับชุมชน
3. เพื่อสนับสนุนการประกอบด้วยระบบประชาธิปไตย

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
1. ครุภัยแข่งเหตุผล ความสำคัญและอุดมสุขหมายใน การพัฒนาชุมชน	1. ผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้ชี้แจง เหตุผล ความสำคัญและ อุดมสุขหมายให้นักเรียนทราบพร้อม ทั้งควบคุมดูแลการดำเนินการติดต่อ ประสานงานกับชุมชน	1. มีความรับผิดชอบ 2. มีเหตุผลในการ ความคิด การพูด และการ แสดงออก
2. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อ เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่ คณะกรรมการ	2. ครุ เป็นที่ปรึกษา ดูแลการ ดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความ เต็มร้อย	3. สามารถปูรณา ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ 4. สามารถ ช่วยเหลือกัน 5. เคารพกัน และระเบียบ ของหมู่คณะ
3. แต่งตั้งนักเรียนให้เป็น คณะกรรมการการดำเนินงานและ เลือกประธาน 1 คน	3. กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการ หมู่บ้าน และผู้ร่วมกิจกรรม ใน ชุมชนโดยให้ความช่วยเหลืออำนวย ความสะดวกให้การดำเนินงาน	6. มีมนุษยสัมพันธ์ดี 7. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี 8. มีวิสัยทัศน์ที่เป็น ประชาธิปไตย
4. ประชุมกรรมการเพื่อ กำหนดนโยบายและวางแผน ปฏิบัติงาน	4. นักเรียน หมายถึง คณะกรรมการปฏิบัติงานเป็นผู้วางแผน แผนการปฏิบัติงานและดำเนินงาน ให้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งการประเมินผลงานและหา แนวทางแก้ไขข้อบกพร่อง	
5. คัดเลือกกลุ่มหรือแบ่งกลุ่ม ผู้ปฏิบัติงาน	5. ผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง นักเรียน ผู้ร่วมกิจกรรมการพัฒนาชุมชน	
6. กำหนดเวลา วันในการ ปฏิบัติงาน		
7. ลงมือปฏิบัติ		
8. ประเมินผลงานและหา แนวทางแก้ไขข้อบกพร่อง		

2) กิจกรรมการจัดศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรในโรงเรียน

กิจกรรมนี้ต้องการจะอำนวยความสะดวกและบริการวิชาการด้านการเกษตร
ให้แก่ชุมชน การดำเนินงานในศูนย์จะดำเนินงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชน จะให้ชุมชน
ช่วยบริหารงานเป็นส่วนใหญ่ โรงเรียนจะช่วยเฉพาะเรื่องที่สำคัญจำเป็น และชุมชนทำได้ยาก
การดำเนินการร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชน ดำเนินงานในรูปแบบพฤติกรรมจิตสำนึก

ประชาธิปไตย กิจกรรมนี้จะช่วยให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ทั้งระบบประชาธิปไตยและพัฒนา พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยไปด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้เรื่องการเกษตรฯ ให้กับนักเรียนและชุมชน
2. เพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมจิตสำนึกรักประเทศไทย และภูมิปัญญาของประเทศไทย
3. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการเกษตรมากขึ้น
4. เพื่อให้โรงเรียนและชุมชนมีสัมพันธภาพ มีประโยชน์ต่อกัน
5. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาจิตสำนึกรักประเทศไทยในโรงเรียน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
1. จัดตั้งคณะกรรมการฯ อำนวยการโดยเลือกจากคณะครุเทือให้คำปรึกษาแนะนำ	1. ผู้บอกร่าง ริบบิ่งใบนายฯ ตามมุ่งหมาย ความสำคัญ และเหตุผล พร้อมทั้งอำนวยความสะดวก ควบคุมคุณภาพให้งานสำเร็จด้วยความเรียบร้อย	1. มีความรับผิดชอบ 2. มีบทบาทในหมู่คณะฯ มากขึ้น 3. มีความตื่นตัวในตนเอง 4. มีเหตุผลในการตัดสินใจ 5. สามารถปรับตัว
2. จัดตั้งคณะกรรมการฯ ดำเนินการโดยคัดเลือกจาก	2. ครุ เนินท์บีรักษा อุมาลลันดา ในการดำเนินงาน	ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. ประชุมคณะกรรมการฯ กำหนดใบนายฯ ช่วยกันคิด วางแผนในการปฏิบัติงาน	3. ชุมชนที่เกี่ยวข้อง เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่เกษตรกรของชุมชนหรือจังหวัด	6. มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น 7. สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเองได้ตามที่ได้รับมอบหมาย
4. ประสานงานกับชุมชน และผู้เกี่ยวข้อง	4. คณะกรรมการฯ ดำเนินงาน เป็นผู้วางแผนการปฏิบัติงานและดำเนินการร่วมกับชุมชน รวมทั้ง การประเมินผลและหาแนวทางแก้ไข ข้อบกพร่อง	8. มีความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 9. เคราะห์กว้าง และรับผิดชอบ
5. จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรในโรงเรียน	5. ผู้ร่วมปฏิบัติงาน หมายถึง นักเรียนผู้ร่วมกิจกรรม	10. เป็นผู้นำและผู้ติดตามที่ดี
6. เรียนรู้ทักษะให้ความรู้เรื่อง การเกษตรฯ	6. วิทยากร ผู้ที่เชี่ยวชาญให้ความรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	11. มีวิธีการที่เป็นประชาธิปไตย
7. ประเมินผลงานที่ได้ปฏิบัติ และนำเสนอทางแก้ไขข้อบกพร่อง		

3) กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาและประเพณี

โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเร่งร้าวในชุมชนเห็นความสำคัญ มีการประชุมปรึกษาหารือ ให้ความร่วมมือกันจัดกิจกรรม ให้ยิ่งวัสดุอุปกรณ์และบุคลากรที่มีความสามารถช่วยสนับสนุน จะทำให้โรงเรียนมีส่วนร่วมกันกับชุมชนได้เป็นอย่างดี โดยที่ทางโรงเรียนและชุมชน จะต้องวางแผนโครงการให้ล่วงหน้า โดยที่มอบหมายให้นักเรียนได้ร่วมวางแผนโครงการ เพื่อจะนักเรียนจะเป็นตัวการสำคัญที่จะเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนและชุมชนได้

วัตถุประสงค์

1. ให้นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันกับชุมชน
2. ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของวันสำคัญทางศาสนาและประเพณี
3. ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมวันสำคัญได้ถูกต้อง
4. ให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของชุมชน
5. เพื่อสนับสนุนการปกครองตามระบบประชาธิปไตย
6. เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาระบบที่ดีนำไปประชารัฐประโยชน์

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
1. จัดแจ้งนโยบาย จุดประสงค์ ความสำคัญและเหตุผลในการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาและประเพณีร่วมกับชุมชน	ผู้บริหาร จัดแจ้งนโยบาย จุดประสงค์ ความสำคัญของการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาและประเพณีร่วมกับชุมชน	1. มีความรับผิดชอบ 2. มีเหตุผลในการดำเนินการคิด การพูด และการแสดงออก
2. จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน เลือกประธานโครงการ	ครุ เป็นที่ปรึกษาแนะนำของคณะกรรมการที่จะฝ่ายซ้ายชี้แจงการทำางาน ตลอดจนควบคุมดูแลให้นักเรียนปฏิบัติงานจนสำเร็จ	3. มีบทบาทในหมู่คณะมากขึ้น 4. ทุกคนร่วมกันคิดและตัดสินใจ
3. ติดต่อประสานงานกับคณะกรรมการหมู่บ้านในชุมชน	ผู้ร้อย	5. สามารถปรับตัวปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. ประชุมวางแผนโครงการและกิจกรรมปฎิบัติงานร่วมกับชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน	3. คณะกรรมการการดำเนินงาน รวมถึงนักเรียนผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหมด	6. สามัคคี ช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน 7. เศร้าพากย์ ระเบียบของหมู่คณะ
5. จัดงานในวันเวลาที่กำหนด	4. ผู้มีส่วนร่วมในชุมชน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน และผู้ร่วมดำเนินการ	8. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
6. ประเมินผลงานหลังจาก เสร็จสิ้นกิจกรรมแต่ละครั้ง		9. มีความเป็นผู้นำและ ผู้ตามที่ดี
7. อภิปรายแก้ไขข้อบกพร่อง		10. มีพัฒนาระบบสำนัก ประชาธิปไตย

4) กิจกรรมจัดป้ายแสดงความคิดเห็น

กิจกรรมจัดป้ายแสดงความคิดเห็น เป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น และกล้าแสดงออกอย่างมีเหตุผล กิจกรรมนี้ทำได้ง่าย ๆ โดยโรงเรียนจัดป้ายขนาดใหญ่ให้นักเรียนได้ปักเขียนได้ป้ายข้อความหรือความเห็นต่าง ๆ ป้ายนี้ควรตั้งไว้ในที่ที่นักเรียนผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก และจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบและการให้ป้ายนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดให้

วัตถุประสงค์

- เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออกอย่างมีเหตุผล
- เพื่อเป็นแหล่งรวมความคิดเห็นของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย
- เพื่อเป็นการเสนอหรือเผยแพร่ความคิดเห็นให้กับนักเรียนทุกคนในโรงเรียน
- เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีน้ำที่ดูแลรักษา รับผิดชอบในการจัดทำป้าย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานประชาธิปไตย
- ฝึกให้รู้จักการทำงานระบบกลุ่ม

แนวความคิดพื้นฐาน

ในการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน เป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงเพื่อ遮ความคิดเห็นนักเรียนในบางเรื่อง บางครั้งก็เกิดให้เกิดความค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนาจิตสำนักประชาธิปไตย ดังนั้น สิ่งที่ต้องจัดกิจกรรมร่วมเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นอย่างมาก ในรูปต่าง ๆ นอกจากนั้นแล้วยังช่วยส่งเสริมการคิดของนักเรียนให้รู้จักคิดเป็น นั่นคือ คิดอย่างมีเหตุผล หมายความกับสังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง สิ่งหนึ่งที่จะรวมความสะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตใจและสังคม ความเป็นอยู่ของนักเรียนความสามารถของนักเรียน คือ การส่งเสริมให้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในรูปต่าง ๆ เช่น พูด เรียน และแสดงออกในการทำกิจกรรม

กิจกรรมจัดป้ายแสดงความคิดเห็นอาจจัดในรูปของการนำเสนอเรื่องความหรือภาพต่าง ๆ มาติดป้ายประกาศไว้ หรือจะให้เดินลงในแฟ้มป้ายก็ได้ แต่พึงระวังในเรื่องระเบียบ และลำดับการเขียนด้วย ควรให้คณะกรรมการตัดสินใจให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดให้

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<ol style="list-style-type: none"> แต่งตั้งครุเป็นที่ปรึกษาประมาณ 1 หรือ 2 คน ตั้งคณะกรรมการฯ ดำเนินงานและเลือกประธานประชุมวางแผนกำหนดงาน คณะกรรมการฯ นัดหมายเพื่อเตรียมเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 – 6 คน โดยมีซื่อกลุ่มและรายชื่อและกลุ่มให้ตามระดับชั้นเรียน ประชุมอาสาสมัครเพื่อกำหนดบทบาทการประสานงานและนำกลุ่มนักเรียนอื่น ๆ ในภาคป้าย ชั้นดำเนินงาน กำหนดจำนวนป้ายและสถานที่ติดตั้งป้ายแสดงความคิดเห็นและเวลาในการจัดทำ อาสาสมัครจัดเวลาให้กับกลุ่มต่าง ๆ ในการแสดงความคิดเห็น 	<p>ผู้บริหาร</p> <ol style="list-style-type: none"> ประชุมครุโรงเรียนเพื่อบอกจุดประสงค์ในการจัดทำและชั้นตอนในการดำเนินงาน ควบคุมการดำเนินงานให้ดำเนินไปด้วยความเรียบเรียง ให้กำลังใจและช่วยเหลือการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนทุกกลุ่ม ประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงาน <p>นักเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> จัดกลุ่มอาสาสมัครตามห้องเรียน ประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างคณะกรรมการและกลุ่มอาสาสมัคร ทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในแผน ปฏิบัติตามลักษณะภารกิจ รับผิดชอบตามหน้าที่กลุ่มของให้ 	<ol style="list-style-type: none"> รู้จักประสานประชุมในการร่วมกันทำงานให้เกิดแก่ทุก ๆ คน รู้จักร่วมมือทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกันอย่างเป็นระบบ รู้จักแบ่งงานกันตามความสามารถ รู้จักรับผิดชอบตามหน้าที่กลุ่มของให้ เคารพในบทบาทและหน้าที่ของผู้อื่น รู้จักพิจารณาด้วยเหตุผล (เนื้อเรื่องหรือข้อคิดเห็น) รู้จักการอภิปรายกันภายในกลุ่ม

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
7. ขั้นประเมินผลการดำเนินงาน 2 ฝ่าย คือ		
7.1 ฝ่ายครุ อาจารย์ 7.2 ฝ่ายนักเรียนซึ่งอาจให้กลุ่มอาสาสมัครก็ได้		
8. ร่วมประชุมวางแผนแก้ไขส่วนที่บกพร่อง		

3. การจัดกิจกรรมเสริมแรง

3.1 รายบุคคล

3.2 ห้อง

3.1 กิจกรรมบุคคลดีเด่น (รายบุคคล) (กิจกรรมเสริมแรงรายบุคคล)

โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลดีเด่นของโรงเรียนใน้านทาง ๆ เช่น นักเรียนที่สะอาดที่สุด มารยาทดีที่สุด มีมนุษยสัมพันธ์ดีที่สุด เป็นต้น โดยให้นักเรียนเป็นผู้คัดเลือกกันเอง 乍จัดตั้งคณะกรรมการสรรหาโดยแต่งตั้งจากนักเรียนให้นักเรียนกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก แต่ห้องนี้ต้องมีคณะกรรมการที่ปรึกษา กิจกรรมบุคคลดีเด่นนี้ อาจจะเป็นกิจกรรมต่อเนื่องไปถึงชุมชนก็ได้ โดยให้นักเรียนช่วยกันคัดเลือกบุคคลที่นักเรียนเห็นว่ามีคุณประโยชน์ เป็นคนที่ดีที่สุดของชุมชนและประกาศเกียรติคุณกิจกรรมบุคคลดีเด่นนี้เป็นการฝึกให้คุณนักเรียนที่ดำเนินงานทำงานร่วมกันเป็นกุญแจความยุติธรรมและความมีเหตุผล

นอกจากนี้โรงเรียนอาจใช้ศิริเริ่มจัดกิจกรรมอื่นที่จะช่วยส่งเสริมระบบประชาธิปไตยในโรงเรียนได้ตามความเหมาะสมของนักเรียน แต่ต้องดำเนินการเรื่องการฝึกฝนพฤติกรรมประชาธิปไตย ที่สอนแทรกไปกับการเรียนการสอนตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 ให้ได้ผลก่อน แล้วจึงจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนเป็นกิจกรรมเสริมต่อไป

วัตถุประสงค์

- เพื่อเสริมและให้กำลังใจแก่นักเรียนที่ได้ประกอบคุณงามความดี
- ให้นักเรียนยอมรับในการกระทำการดีของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล
- มุ่งให้นักเรียนดีเด่นเป็นตัวอย่างของโรงเรียนมากขึ้น

แนวความคิดพื้นฐาน

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรม มีน้ำใจ มีนิสัยอันดีงาม มีระเบียบวินัย มีเหตุมีผล เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ไม่เอาใจตนเอง ฯลฯ คุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่โรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง จะช่วยกันสร้างให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนทุกคนได้ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ดังกล่าว โรงเรียนควรจะได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเผยแพร่บุคคลตีเด่นของโรงเรียนขึ้น เป็นการ ส่งเสริมและให้กำลังใจ แก่นักเรียนที่เป็นตัวอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในโรงเรียนจะได้ยึดถือ เป็นตัวอย่างและแนวทางปะพูกติบปฏิบัติต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>1. จัดตั้งคณะกรรมการ อำนวยการ ประกอบด้วย คณบดุก ซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ ปรึกษาให้คำแนะนำต่าง ๆ</p> <p>2. คัดเลือกผู้แทนนักเรียน แต่ละชั้นร่วมเป็นกรรมการ</p> <p>3. คัดเลือกประธานกิจกรรม บุคคลตีเด่น</p> <p>4. คุ้ยและนักเรียนที่เป็น กรรมการร่วมกันประชุมวางแผน แผนการปฏิบัติงาน และ^{ร่วมกันกำหนดคุณสมบัติของ} นักเรียน ศึกษาดังต่อไปนี้</p> <p> 4.1 มีความเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ตัว</p> <p> 4.2 มีวินัยในตนเอง มุ่งมั่น^{ในการทำงานให้สำเร็จ}</p> <p> 4.3 ขยายหน้าเพียบ รื่นสัตย์ประยัตและอุทก</p>	<p>ผู้บริหาร ส่งเสริมและให้กำลังใจในการ ปฏิบัติงานของคณะกรรมการ คุ้ย</p> <p>ปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ได้รับ มอบหมายตามกำหนดเวลาให้ คำแนะนำแก่นักเรียน นักเรียน</p> <p>เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่ กำหนดไว้</p>	<p>1. มีความเสียสละ</p> <p>2. มีวินัยในตนเอง</p> <p>3. สามารถทำงานและอยู่ ร่วมกับผู้อื่นได้</p> <p>4. รู้จักคิดใช้สติปัญญา และเหตุผลในการคัดเลือก บุคคลตีเด่น</p>

ชื่นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>4.4 รักษาภาระงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ โดยรักษาเป็นผู้ให้ ผู้รับ ผู้นำ และผู้ตามที่ดี ฯลฯ</p> <p>5. คุณและนักเรียนที่เป็นกระบวนการปฏิบัติหน้าที่ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> 5.1 สร้างเกณฑ์ในการตัดสินกำหนดช่วงเวลาการเก็บรวบรวมคะแนน 5.2 การพิจารณาผลและจัดทำรายงาน 5.3 การประมวลผลและตัดสิน <p>6. เก็บรวบรวมตามแผนงาน</p> <p>7. การประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none"> 7.1 เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์งานนักเรียนเด่นในห้องเรียนชั้นเรียน หรือระหว่างชั้นเรียนในแต่ละภาคเรียน 7.2 สังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของนักเรียนทุกคน 7.3 ทำสติศึกษาระทำดีในลักษณะต่างๆ 		

3.2 กิจกรรมประจำห้องเรียนเด่น (กิจกรรมเสริมแรงทั้งห้อง)

กิจกรรมประจำห้องเรียนเด่น เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมเติ่งตัว แสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออกอย่างมีเหตุผลตามระบบประชาธิปไตย เป็นกิจกรรมที่ทำได้ง่าย ในเรียนน้ำโكرงการรักษาความสะอาดของห้องเรียน หรือทำโครงการประจำห้อง บรรยายภาพห้องเรียนเด่น แล้วดำเนินการจัดตั้งกรรมการประจำห้อง โดยให้คณบดุคุณและนักเรียนร่วมกันแล้วสรุปการประจำห้องของห้องเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นโดยการใช้พูดคุยร่วมกับผู้อื่นในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกการปฏิบัติตามวิถีชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้ครูและนักเรียนได้เปิดโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกันตามระบบภาษาอังกฤษ
4. เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนได้มีหน้าที่ร่วมกันดูแลรักษา ร่วมกันรับผิดชอบร่วมกันพัฒนาตนเป็นพื้นฐานตามระบบภาษาอังกฤษ
5. มีการปฏิบัติงานในระบบกลุ่ม
6. เพื่อประโยชน์ในการอบรมทางวัสดุการเรียนแรงให้

แนวความคิดพื้นฐาน

ในการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน เป็นสิ่งที่ควรคำนึง เพราะความคิดเห็นของนักเรียนในบางเรื่องบางครั้งก็ถือให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนาพูดคุยร่วมกันในชีวิตประจำวัน ดังนั้น สิ่งที่ต้องจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นได้หลายรูปแบบ ต้องมองถึงคุณลักษณะในตัวบุคคลว่ามีไม่เท่ากัน ฉะนั้นไม่ควรแสดงความสนใจกับความคิด ควรเตรียมแรงให้ได้ในตัวเด็กนักเรียนให้มากที่สุด

การจัดกิจกรรมห้องเรียนดีเด่น หรือการจัดบอร์ดรายการห้องเรียนดีเด่น อาจนำโครงการหรือกิจกรรมทางภาษาที่มีความสอดคล้องกับกิจกรรมมาปรับพัฒนา เพื่อให้เกิดกิจกรรมนี้ขึ้นก็ได้

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
1. แต่งตั้งคณะกรรมการชุดเป้าหมายตามความเหมาะสม	ผู้บริหาร	1. มีพูดคุยร่วมกันใน การปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีความสุข
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน เลือกประธาน และประชุมวางแผนกำหนดการทำงาน	1. ประชุมคณะกรรมการเพื่อบอกวัตถุประสงค์ของโครงการเสนอแนะขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม 2. ดำเนินกิจกรรมตามโครงการ และวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้	2. มีการพัฒนาพูดคุยร่วมกันในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง	พฤติกรรมที่ควรจะเกิดขึ้น
<p>3. นักเรียนในห้องประชุม วางแผนการปฏิบัติงาน ประสานงานและพัฒนางาน</p> <p>4. กำหนดภารกิจในการ ประมวล</p> <p>5. ตั้งกรรมการดำเนินการ ประมวล</p> <p>6. ประเมินผลงานของห้องวัด ร่วมดำเนินการประชุมวางแผน พัฒนาปรับแก้ไขต่อไป</p>	<p>ครุ 1. เป็นที่ปรึกษาด้านอำนวยการที่ ความรับผิดชอบโดยเฉพาะกรณี ส่วนร่วมในกิจกรรม</p> <p>2. ดำเนินการเป็นที่ปรึกษาให้ นักเรียนได้ดำเนินการตามรูปแบบ การพัฒนาพอดิจิตรัมจิตสำนึก ประชาธิปไตย กำกับ ติดตาม ดูแล และประเมินผลโดยตลอด</p> <p>นักเรียน</p> <p>1. มีความเป็นประชาธิปไตยตามที่ ครุที่ปรึกษาแนะนำ</p> <p>2. ประชุมวางแผนพัฒนาร่วมกัน</p> <p>3. แห่งตั้งกรรมการดำเนินการ ร่วมกัน</p> <p>4. ดำเนินกิจกรรมตามแผนพัฒนา ร่วมกัน</p> <p>5. ประเมินผลปรับพัฒนา แก้ไข ร่วมกัน</p> <p>6. ยอมรับความนักการประมินผล ของคณะกรรมการ การประเมินผล</p>	<p>3. เกิดการพัฒนาจิตใจสู่ ไปสู่แนวทางการปฏิบัติตาม วิถีชีวิตประชาธิปไตยที่ดี</p>

ภาคผนวก ๙.
รายการมูลค่าเชื้อชาตุต้นฉบับเครื่องมือวิจัย

รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรีมงคล เทพเรณู		อาจารย์ประจำสำนักวิทยาลัษักษณ์ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. นายวินัย ศุภิน		ศึกษาธิการเขตบางบอน
3. นางยุวารี ธรรมพรพงษ์		ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนจันดุษฎิค

ภาคผนวก ค.
หนังสือราชการ

ที่ ศสบ. 0564.07/1/96

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

14 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคดีของมีวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรีเมงคล เทพเรณุ อาจารย์ประจำสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ลงที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายสมยศ สารอย อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดไทย (ดาวพนมานุกูล) ปัจจุบันกำลังทำ วิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นชั้นที่ 1 โรงเรียนวัดไทย (ดาวพนมานุกูล) ผ่านก้าวสำคัญทางการศึกษา" ตามหลักสูตรคุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร. สรายุทธ์ เศรษฐากร	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภรณ์ ลิ้มบริบูรณ์	กรรมการควบคุม
3. นายทวีศักดิ์ วงศ์ประดับเกียรติ	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคดีของมีวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคดีของมีวิจัยดังกล่าว
ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. สรายุทธ์ เศรษฐากร)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรคุรุศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา

โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-2890-2000 ต่อ 521

โทรสาร 0-2890-2000 ต่อ 521

ที่ ศธ บส. 0564.07/1/96

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงพิรัญช์
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

14 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเปรียญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

โดย นางยุวี ขมหรพย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนรัตน์จันดุลิก

สังกัดส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายสมยศ สารอย อาจาธย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดไทร (ดาว彷นมานุฤทธิ์)
ปัจจุบันกำลังทำ วิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการพัฒนาทดสอบคุณภาพจิตสำนึกประชาธิรัฐของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนวัดไทร (ดาว彷นมานุฤทธิ์) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร"
ตามหลักสูตรคุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร. ตราญาณ์ เศรษฐาจาร	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณ ลัมบiniyan	กรรมการควบคุม
3. นายทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้
ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. ตราญาณ์ เศรษฐาจาร)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรคุรุศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ไปรษณีย์ 0-2890-2000 ต่อ 521

โทรศัพท์ 0-2890-2000 ต่อ 521

ที่ ศส บส. 0564.07/1/96

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงนิรบุญ
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

14 มิถุนายน 2547

เรื่อง ข้อเท็จเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายวินัย สุกิน ศึกษาธิการเขตบางบอน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายสมยศ สารโภ อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดไทร (ดาว彷พนมานุกูล) ปัจจุบันกำลังทำ วิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกระยะอ่อนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนวัดไทร (ดาว彷พนมานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร" ตามหลักสูตรคุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้คุ้มครองวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร. สรายุทธ เศรษฐชรา	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกรรณ ลิ้มบิบูลย์	กรรมการควบคุม
3. นายทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. สรายุทธ เศรษฐชรา)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรคุรุศาสตร์มหาบัณฑิต

ไม่แกรมวิชาการบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-2890-2000 ต่อ 521

โทรสาร 0-2890-2000 ต่อ 521

ภาคผนวก ๔

แบบฟอร์มตาม

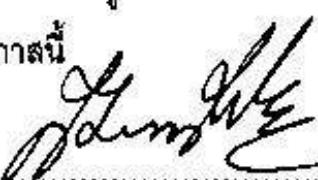
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

**เรื่องรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 1(ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาครพวนานุกูล)
สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร**

คำอธิบาย

- แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อ ศึกษารูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาครพวนานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาครพวนานุกูล)
 - สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อกิจกรรมการพัฒนาจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ภาครพวนานุกูล)
 - สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

ในการตอบแบบสอบถามขอได้โปรดตอบตามความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน และตอบคำถามให้ครบถ้วนชัด ค่าตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ต่อการปรับปรุง พัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนโรงเรียนวัดไทร(ภาครพวนานุกูล) สังกัดสำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาศัลศวิจัยและถูกเสนอเป็นภาพรวมและจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ลงชื่อ.....

(นายสมยศ สาโรย)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตอบที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่านในปัจจุบัน

1. เพศ ชาย หญิง

 2. อายุราชการ ไม่เกิน 5 ปี
 6 - 10 ปี
 11 - 15 ปี
 16 - 20 ปี
 มากกว่า 20 ปี

 3. ภูมิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 สูงกว่าปริญญาตรี

 4. ระดับที่ทำการสอน ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3)
 ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6)
 ช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2
 อื่นๆ โปรดระบุ

 5. ทำการสอนกลุ่มวิชาใดบ้าง
-
-
-

ห้องที่ 2 : แบบประเมินรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ดาวรพรมานุญาต) สังกัดสำนักงานเขตฯ ของกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : โปรดอ่านแบบสอบถามรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร (ดาวรพรมานุญาต) และขอให้พิจารณาและตัดสินใจตอบคำถามแต่ละข้อในด้านต่างๆ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่คิดว่าตรงกับพฤติกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติตามความเป็นจริง

ข้อ	พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	พฤติกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติ				
		ปฏิบัติมากที่สุด	ปฏิบัติมาก	ปฏิบัติปานกลาง	ปฏิบัติน้อย	ปฏิบัติน้อยที่สุด
1.	ด้านความกระตือรือร้น แต่งกายดูดีอย่างตามกฎระเบียบและรักษาความสะอาดของโรงเรียน					
2.	เคารพและให้ความสำคัญผู้อ่อนเพียงและผู้ใหญ่					
3.	พูดแสดงความคิดเห็นโดยใช้เหตุผลเหมาะสมกับสถานการณ์					
4.	ปฏิบัติตามข้อตกลงและระเบียบของกลุ่ม					
5.	ไม่ละเมิดสถาณที่ส่วนตัวของผู้อื่น					
6.	ไม่ละเมิดทรัพย์สินของผู้อื่นและของส่วนรวม					
7.	ยอมรับผู้อื่น และเข้ามายังผู้อื่นที่ปฏิบัติตดี					
8.	ในการปฏิบัติกิจกรรมชื่ออาหารได้เข้ามาด้วยความคิดเห็นก่อนหนังสือ					
9.	ปฏิบัติตนในกรุ๊ปร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข					
10.	เดินเป็นแท่งในการย้ายห้องเรียน ห้องพิเศษ หรือสถานที่จัดกิจกรรมตามลำดับก่อนหลังอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย					

ข้อ	พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	พฤติกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติ				
		ปฏิบัติมาก ที่สุด	ปฏิบัติมาก	ปฏิบัติปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ ที่สุด
1.	ด้านสามัคคีธรรม ร่วมกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ทุกงาน					
2.	ร่วมรับผิดชอบในผลงานของกลุ่ม และร่วมกัน ปรับปรุงแก้ไขเมื่อมีปัญหา					
3.	ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำกิจกรรม ร่วมกัน					
4.	สร้างความตระหนักรู้ในกรอบร่วมกัน					
5.	เข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มด้วยความสมัครใจและ เต็มใจอย่างสนุกสนาน					
6.	ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามระเบียบและมติ (กฎ กติกา) ของกลุ่ม					
7.	ไม่แสดงพฤติกรรมที่ป้องกันลังการรังแกหรือ เบียดเบี้ยนผู้อื่น					
8.	หูดชาอุภาระ มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่					
9.	มีความรื่อสัตย์ ไม่เอกสารของผู้อื่นมาเป็นของตน					
10.	ไม่สร้างปัญหาซึ่งกันมาถึงการทดสอบวิชาท					

ข้อ	พฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย	พฤติกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติ				
		ปฏิบัติมาก ที่สุด	ปฏิบัติมาก	ปฏิบัติปานกลาง	ปฏิบัติน้อย	ปฏิบัติ น้อยที่สุด
1.	ด้านปัญญาธรรม อธิบายเหตุผลได้เมื่อต้องมีการตัดสินใจ หรือมีการรักภาระและตัดตอน					
2.	ยอมรับฟังข้อบกพร่องของตนเอง ของกลุ่ม และพยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น					
3.	แก้ปัญหาโดยใช้เหตุผลอย่างมีวิเคราะห์					
4.	พูดและแสดงความคิดเห็นโดยใช้เหตุผล อย่างมีวิเคราะห์					
5.	ระบุและอธิบายเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ เก็บทุกสถานการณ์					
6.	สามารถเสนอแนะการดำเนินงานของกลุ่มได้					
7.	มีเจ้าตัวร่วมกิจกรรมของกลุ่มทุกขั้นตอน					
8.	มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการพัฒนา ^{โรงเรียน} ตามระบบประชาธิปไตย					
9.	สามารถวิเคราะห์สาเหตุและการเคลื่อนไหวของ ^{โรงเรียน} ให้ประชาชนได้ทราบ					
10.	มีจิตสำนึกในกรอบแห่งประชาธิปไตย โดยการ ออกเสียงในการเลือกตั้งภายใน ^{โรงเรียน}					

**ตอนที่ 3 : แบบประเมินความคิดเห็นของครูต่อภารกิจกรรมการพัฒนาพุทธกรรมจิตสำนึก
ประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)
โรงเรียนวัดไทร (ดาวรพณ์มนากุล) ผังกตสำนักงานเขตจอมทอง
กรุงเทพมหานคร**

คำอธิบาย : ในภาคอ่านแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อภูมิแบบการพัฒนาพุทธกรรมจิตสำนึก
ประชาธิปไตยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โรงเรียนวัดไทร
(ดาวรพณ์มนากุล) และขอให้พิจารณาและตัดสินใจตอบคำถามแต่ละข้อในด้านต่างๆ
โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่คิดว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านในการสร้าง
ภูมิแบบเพื่อพัฒนาพุทธกรรมจิตสำนึกสำหรับนักเรียน

ข้อ	ภารกิจกรรมการพัฒนาพุทธกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตยของนักเรียน	ระดับความคิดเห็นของครู				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	การสร้างบรรยายกาศและสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียนสามารถส่งเสริมพุทธกรรมประชาธิปไตยด้าน คุณธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรม [*] ของนักเรียนได้					
2.	การสร้างความตระหนักให้นักเรียนได้เลือกเห็นเห็น ความสำคัญของพุทธกรรมประชาธิปไตยจะสามารถ ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาพุทธกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตย					
3.	การที่ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัด ภารกิจกรรมการพัฒนาพุทธกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตย ตามกรอบแห่งพุทธกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตยในโรงเรียน มีผลทำให้นักเรียนมี พุทธกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยดีขึ้นได้					
4.	การจัดกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สามารถ ส่งเสริมพุทธกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตยในด้านคุณะ ธรรม ด้านสามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมของ นักเรียนได้					

ข้อ	กิจกรรมการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตยนักเรียน	ระดับความคิดเห็นของครู				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
5.	การเข้มแข็งด้วยการยกย่อง ชมเชย ทำให้นักเรียน เกิดความภาคภูมิใจ และนำไปเป็นแบบอย่างในการ ประพฤติปฏิบัติตามกรอบแห่งพุติกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตยของนักเรียนได้					
6.	การส่งเสริมให้นักเรียนมีการจัดตั้งสหกรณ์นักเรียนใน รูปแบบประชาธิปไตย มีผลต่อการส่งเสริมพุติกรรม ประชาธิปไตยให้เกิดกับนักเรียนได้					
7.	การส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ด้านพุติกรรม จิตสำนึกประชาธิปไตยทั้งทางด้านคุณธรรม ด้าน สามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมจะมีผลทำให้ นักเรียนนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้					
8.	การที่ได้พัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย นักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมเสริมบทกู้ภารทั้งใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงๆ ส่งผลให้มีการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึกประชาธิปไตย ของนักเรียนได้ดีขึ้น					
9.	การที่ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักการการโรงได้ปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับนักเรียนตามกรอบแห่ง พุติกรรม จิตสำนึกประชาธิปไตย มีส่วนทำให้นักเรียนได้อือ เป็นแบบอย่างประพฤติปฏิบัติตาม					
10.	การจัดกิจกรรมที่ให้ในการพัฒนาพฤติกรรมจิตสำนึก ประชาธิปไตยกับนักเรียนด้านคุณธรรม ด้าน สามัคคีธรรม และด้านปัญญาธรรมด้วยการสร้าง บรรยากาศ และสภาพแวดล้อม การจัดกิจกรรมทั้งใน ห้องเรียนและนอกห้องเรียน การเข้มแข็ง ยกย่อง ชมเชยมีผลทำให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรม จิตสำนึกประชาธิปไตยได้					

ກາຄມນວກ ຈ.
ປະຈຸບັດສ່ອງຂອງຜູ້ວິຊ້

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายสมยศ สารอย
เกิด วันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2497
สถานที่เกิด โรงพยาบาลหัวเฉียว กรุงเทพมหานคร
การศึกษา คุณศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเพลศศึกษา จากวิทยาลัยครุภัณฑ์เกษตร
กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547 คุณศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏ ป้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประสบการณ์ในการทำงาน

พ.ศ. 2518 – 2522 โรงเรียนศิริชาติวิทยา เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2522 – 2525 โรงเรียนบ้านเกียง (ครุภัณฑ์รังสรรค์) ตำบลแม่ลอด อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2525 – 2534 โรงเรียนปุ่นประสังคิวทิยา ตำบลศาลากระดัง อำเภอบางกวย จังหวัดนนทบุรี
พ.ศ. 2534 – ปัจจุบัน โรงเรียนวัดไทร (ดาวพวนมนูญสูต) แขวงบางกุ้นเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดไทร (ดาวพวนมนูญสูต) แขวงบางกุ้นเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร